

Working together for a **green**,  
**competitive** and **inclusive** Europe.

## TEACHING LABORATORY

The Education Programme – Grant No. EOG/21/K4/W/0047

# PRZEWODNIK PO PORTFOLIO I & II

Teaching Laboratory

- A Transformative Instruction Programme for Upper Primary School Laboratorium Dydaktyki  
– program transformatywnego nauczania dla klas 4-8 szkoły podstawowej wartość dofinansowania 192 534,00 euro

Grant EOG/21/K4/W/0047W/0202

Iceland, Lichtenstein & Norway Grants: Komponent IV PROGRAM EDUKACJA

Celem projektu „Laboratorium Dydaktyki – program transformatywnego nauczania dla klas 4-8 szkoły podstawowej” jest opracowanie innowacyjnego programu nauczania dla klas 4-8 szkoły podstawowej, promującego zintegrowane ujęcie procesu uczenia się, nauczania i rozwoju. Projekt promuje edukację dla przyszłości, wspierającą samodzielność oraz dobrostan uczniów, włączającą nowe technologie (TIK), rozwijającą kreatywność, komunikację, krytyczność i kooperację w szkole.

Termin realizacji: 1 maja 2022 – 31 kwietnia 2024

LIDER PROJEKTU

Uniwersytet Dolnośląski DSW / DSW University of Lower Silesia,

Wrocław, Poland

PARTNERZY

Høgskolen i Østfold / Østfold University College, Halden, Norway

Fundacja Spark Academy / Spark Academy Foundation, Poznań, Poland

Poznań – Wrocław - Halden 2024

## Spis treści

Wprowadzenie do Portfolio I i II .....	4
MAPA DZIAŁAŃ DYDAKTYCZNYCH .....	6
WARTOŚCI SPARKOWE .....	9
HISTORIA SZKOŁY SPARK ACADEMY .....	9
RELACJE .....	10
PODMIOTOWOŚĆ .....	10
OTWARTOŚĆ NA ZMIANY .....	12
ORGANIZACJA SZKOŁY PODSTAWOWEJ .....	14
PRZESTRZEŃ SZKOŁY (BUDYNEK) .....	14
KLASY 1-3 .....	18
KLASY 4-8 .....	21
ROZWIĄZYWANIE PROBLEMÓW .....	23
KULTURA ORGANIZACJI .....	26
KIEROWANIE SZKOŁĄ .....	26
NAUCZYCIEL - WYCHOWAWCA .....	31
ZESPOŁY NAUCZYCIELI .....	31
ROZWÓJ PROFESJONALNY SPARKOWEGO NAUCZYCIELA .....	34
ORGANIZACJA KSZTAŁCENIA .....	36
NAUCZANIE ZINTEGROWANE (SMOKi) .....	36
BID IDEA DAYS .....	38
OCENA Z ZACHOWANIA .....	44

WSPÓŁPRACA Z RODZICAMI .....	47
KRĘGI .....	48
SPARKLING .....	50
WYJAZDY INTEGRACYJNE, WYCIECZKI.....	56
WSPARCIE ROZWOJU I TALENTÓW UCZNIĄ.....	57
TUTORING .....	58
eduScrum .....	61
POMOST .....	61
ROLA UCZNIÓW W PROJEKTACH.....	63
EXIT POINT .....	64
PRZYGOTOWANIE DO EGZAMINÓW .....	65
NAUCZANIE PROBLEMOWE PRZY BIAŁYCH TABLICACH.....	68
EDUKATORIA.....	70
FAKULTETY .....	71
Wykaz folderów Portfolio.....	73
Portfolio I .....	73
Portfolio II .....	73

## Wprowadzenie do Portfolio I i II

Przewodnik po Portfolio I i II, stanowiący część projektu „Laboratorium Dydaktyki”, jest zbiorem multimedialnych materiałów dokumentujących innowacyjne podejścia pedagogiczne wdrożone i przetestowane w ramach programu transformatywnego nauczania dla klas 4-8 szkoły podstawowej. Projekt, finansowany przez Fundusze EOG z Norwegii, Islandii i Liechtensteinu, miał na celu stworzenie nowoczesnych, inkluzywnych i zróżnicowanych metod nauczania, które wspierają aktywne uczestnictwo uczniów w procesie edukacyjnym.

Przewodnik zawiera szczegółową mapę zagadnień, która obejmuje kluczowe obszary działań dydaktycznych testowanych w Spark Academy. Znajdziemy tu takie tematy jak:

- Wartości Sparkowe: Relacje, podmiotowość, otwartość na zmiany.
- Organizacja Szkoły: Struktura szkoły, przestrzeń edukacyjna, metody dydaktyczne.
- -Nauczanie Zintegrowane i Edukacja Projektowa: SMOKi (Sparkowa Międzyprzedmiotowa Organizacja Kształcenia), Big Idea Days.
- Kultura Organizacyjna i Współpraca: Relacje nauczycieli z uczniami, rola rodziców, rozwój profesjonalny nauczycieli.

Każda z kategorii jest dokładnie opisana, ukazując nie tylko teoretyczne podstawy, ale i praktyczne zastosowanie w codziennej pracy szkoły.

Portfolio I i II gromadzą różnorodne materiały multimedialne, które ilustrują i dokumentują innowacyjne praktyki edukacyjne. Wśród zebranych materiałów znajdują się:

- Teksty dydaktyczne: Opisy metod i działań pedagogicznych, organizacja pracy w Spark Academy, stworzone przez nauczycieli w ramach warsztatów pisarskich.
- Zdjęcia i multimedia: Fotografie różnych przestrzeni szkolnych, wykorzystywane w dokumentacji projektowej i refleksji nad przestrzenią edukacyjną.
- Nagrania warsztatów: Całodniowe warsztaty z nauczycielami na temat POMOSTU (upomnień dydaktyczno-wychowawczych) oraz filmowe mikroreportaże przygotowane przez uczniów, prezentujące ich perspektywę na funkcjonowanie szkoły.
- Dokumenty i prezentacje: Prezentacje projektów, narzędzia wspierające rozwój osobisty uczniów oraz materiały edukacyjne opracowane przez Spark Academy.

Portfolio I i II zawierają dokumentację działania dydaktycznych wdrożonych w Spark Academy. Były podstawą wypracowanej koncepcji edukacyjnej opisanej całościowo w podręczniku: [Krzychała, S., Zamorska, B., & Jasiński, P. \(2024\). Szkoła Podstawowa Spark Academy. Pomysł na inną edukację. Wydawnictwo Naukowe Dolnośląskiej Szkoły Wyższej.](#)

Obejmują materiały dotyczące:

1. Wartości i filozofii szkoły: Omówienie kluczowych wartości, takich jak relacje, autonomia, odpowiedzialność, i ich praktycznego zastosowania w życiu szkoły.
2. Metody nauczania: Przedstawienie innowacyjnych metod nauczania, takich jak metody projektowe i interdyscyplinarne, integrujące różne przedmioty w celu całościowego rozumienia świata przez uczniów.
3. Organizacja przestrzeni edukacyjnej: Analiza wpływu aranżacji sal i przestrzeni wspólnych na procesy edukacyjne, w tym wykorzystanie elastycznych przestrzeni do różnorodnych aktywności.
4. Rozwój uczniów i wsparcie indywidualne: Materiały dotyczące zindywidualizowanego podejścia do ucznia, wsparcia rozwoju talentów i umiejętności społecznych poprzez projekty i działania wspólne.
5. Dokumentacja wizualna przestrzeni szkolnej: Zdjęcia i filmy dokumentujące różne aspekty przestrzeni szkolnej, od klas i laboratoriów po przestrzenie wspólne, pokazujące, jak środowisko fizyczne wspiera nauczanie i uczenie się.
6. Nagrania warsztatów i mikroreportaży: Dokumentacja procesu refleksji i planowania działań dydaktycznych, jak również perspektywa uczniów na działania edukacyjne, co pozwala na lepsze zrozumienie ich potrzeb i oczekiwań.
7. Praktyczne narzędzia dydaktyczne: Materiały dotyczące wykorzystania nowoczesnych technologii i narzędzi IT w codziennej pracy szkoły, pokazujące, jak technologia może wspierać indywidualizację nauczania i rozwój kompetencji cyfrowych uczniów.
8. Relacje i współpraca: Analiza działań związanych z budowaniem relacji w społeczności szkolnej, mediacjami i kręgami naprawczymi, oraz innowacyjne podejścia do rozwiązywania konfliktów i wspierania społeczności szkolnej.

Oba portfolio stanowią cenne źródło wiedzy i inspiracji dla edukatorów poszukujących nowatorskich sposobów na wspieranie rozwoju uczniów oraz budowanie inkluzyjnego i aktywnego środowiska edukacyjnego.

Materiały Portfolio I i II zawierają niezanonimizowane nagrania nauczycieli i uczniów, i z uwagi na wprowadzone w 2023 roku standardy ochrony małoletnich przed przemocą (ustawą z 28.07.2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw) nie są udostępniane w otwartym dostępie.

Nauczyciele i badacze, którzy chcieliby w celach badawczych skorzystać z wskazanych materiałów z Portfolio I lub Portfolio II, mogą uzyskać dostęp do linków wskazanych w przewodniku do Portfolio I i II. W tym celu prosimy o kontakt z kierownikiem projektu ([slawomir.krzychala@dsw.edu.pl](mailto:slawomir.krzychala@dsw.edu.pl)), z wskazaniem plików, zakresu oraz celu ich wykorzystania. Prosimy też podać adres mailowy, na który zostanie udzielony dostęp do danych multimedialnych.







## MAPA DZIAŁAŃ DYDAKTYCZNYCH

W oparciu o materiał zebrany w Portfolio I, zespół badaczy i nauczycieli zakreślił mapę działań dydaktycznych, które zostały wskazane do przetestowania w szkole i opisanie w podręczniku „Szkoła podstawowa Spark Academy. Pomyśl na inną edukację”.

**Nauczyciele  
opracowujący  
zagadnienie**

<b>WARTOŚCI SPARKOWE</b>		
<b>Relacje</b>	Centralna kategoria; na różnych poziomach. Chodzi o styl/wartości/zasady, które potem możemy odnaleźć we wszystkich aktywnościach w Sparku	Paulina, Kate, Ola
<b>Podmiotowość</b>	Autonomia, sprawstwo, zaangażowanie, odpowiedzialność, samodzielność, samosteroowność.  Jak wyżej: na różnych poziomach: nauczyciel, uczeń, rodzic – ważne wszystkie perspektywy!  Zastanawialiśmy się, czy tej kategorii nie rozdzielić na mniejsze?	Renata
<b>Otwartość na zmiany</b>	testowanie nowych rozwiązań, idee dojrzewają, otwartość, krytyczne spojrzenie, odwaga, wychodzenie poza utarte ścieżki	Paulina, Kate, Damian, Renata
<b>ORGANIZACJA SZKOŁY PODSTAWOWEJ SPARK</b>		
<b>Osoby w szkole</b>	kto tworzy szkołę, nauczyciele, personel, uczniowie, rodzice, mentorzy/współpracownicy spoza szkoły, personel.... mapa społeczna	Ola Sz. Kate
<b>Przestrzeń szkoły (budynek)</b>	poszczególne typy sal/pracowni/pokoje, aranżacja, zdjęcia... Spark jako wspólna przestrzeń, stołówka, biblioteka... mapa przestrzeni	Ola Sz. Kate
<b>Klasy 1-3</b>	integralność metod i działań, co jest najważniejsze, na co kładziemy akcent w klasach 1-3; To zostało dość przejrzysto usystematyzowane i zebrane na plakatach na warsztatach 17 sierpnia.	Renata
<b>Klasy 4-8</b>	j.w.; tylko dla 4-5 i 6-8	Paulina, Marta P., Wiktoria, Kate, Asia, Ola Sz.
<b>Kodeks Sparka</b>		
<b>Rozwiązywanie problemów</b>	mediacje, kręgi, NVC, sprawiedliwość naprawcza	Renata
<b>indywidualne konta (IT, slack)</b>		karolina
<b>KULTURA ORGANIZACJI</b>		
<b>Kierowanie szkołą</b>	Dyrekcja – liderzy szkoły; organizacja pracy w szkole; ważne obszary dla wsparcia i rozwoju nauczycieli/szkoły	Karolina, Ewa,

<b>Nauczyciel-wychowawca</b>	łączenie roli „przedmiotowca” i wychowawcy”	Michał, Damian
<b>Spółeczność nauczycieli Sparka</b>	łączenie roli „przedmiotowca” i wychowawcy”	Damian
<b>Zespoły nauczycieli</b>	współpraca na różnych poziomach, konstelacjach (przedmiotowe, bid...)	Renata, Marta
<b>On-boarding nauczycieli</b>		Michał, Karolina
<b>Rozwój profesjonalny sparkowego nauczyciela</b>	inicjatywy, szkolenia, współpraca z innymi instytucjami, wsparcie w sytuacjach trudnych	Karolina, Ewa,
<b>ORGANIZACJA KSZTAŁCENIA</b>		
<b>Metoda projektu w Spark</b>	założenia, plan roczny, cykl projektu, organizacyjno-techniczno	Paulina, Damian, Asia
<b>Ocena z zachowania</b>		Marta P. , Renata Gosia
<b>Współpraca z rodzicami</b>		Gosia Ewa
<b>Kręgi</b>		Ewa, Gosia
<b>Sparkling</b>	jako ocena kształtująca, ewaluacja, wsparcie samodzielności ucznia;  Pytanie: kiedy uczniowie wchodzą w sparkling; jak są uczniowie przygotowani; jak sparkling pracuje na wszystkich obszarach uczenia się (projekty, przedmioty).	Karolina, Łukasz
<b>wyjazdy integracyjne, wycieczki</b>		Marta P., Damian
<b>Wsparcie rozwoju i talentów ucznia</b>	doradztwo, różne metody i działania w szkole, które wspierają uczniów: specjalne potrzeby, talenty...	Michał, Wiktoria, Kate, Damian
<b>Tutoring</b>	oraz tutoring? styl pracy, zasady wspierania uczniów...	Michał Damian
<b>EduScrum</b>	Arkusze kompetencji	Paulina, Michał, Asia
<b>POMOST</b>	Ciągłość idei kształcenia	Marta P., Renata
<b>Role uczniów w projektach</b>		Paulina,
<b>Exit Point</b>		Paulina, Ola Sz.
<b>Big Idea Days</b>		Ewa, Kate, Damian, Asia
<b>Przygotowanie do egzaminów</b>	Warto wymyśleć fajną nazwę dla tego bloku zajęć (jak SMOK dla projektów), Co pracuje na przygotowanie ucznia, mapy, kalendarze...	Gosia, Ewa
<b>Nauczanie problemowe w klasie</b>	założenia, planowanie i organizacja lekcji, białe tablice	Łukasz, Wiktoria
<b>Edukatoria</b>		Łukasz, Paulina, Damian
<b>Fakultety</b>		Paulina, Ola Sz.

	<p>MATERIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO</p>
<p>LINK</p>	<p><a href="#">2023-10 WARSZTATY PISARSKIE teksty nauczycieli</a> Folder zawiera opisy działań dydaktycznych i organizację pracy szkoły podstawowej Spark Academy wypracowane w ramach projektu.</p>
<p>ZAWARTOŚĆ</p>	<ul style="list-style-type: none"><li> Kultura Organizacji (1).docx</li><li> Organizacja kształcenia (1).docx</li><li> Organizacja Szkoły Podstawowej (1).docx</li><li> Wartości Sparkowe (1).docx</li><li> Weekend pisarski i obszarów podział (3).xlsx</li></ul>



# WARTOŚCI SPARKOWE

## HISTORIA SZKOŁY SPARK ACADEMY

Idea Sparka zrodziła się latem 2015 roku. Założycieli - Michał Jankowski i Kurt Montgomery - przyświecała wizja miejsca, w którym uczeń czułby się, że uczy się dla siebie, dla swojego osobistego rozwoju, podążając za swoimi zainteresowaniami i uwzględniając swoje potrzeby.

Podstawą założenia Spark Academy było przekonanie, że edukacja powinna być procesem, w którym uczniowie aktywnie uczestniczą, a nie tylko biernie przyswajają informacje. Szkoła miała być przestrzenią, gdzie młodzi ludzie doświadczają życia tu i teraz, a nie tylko przygotowują się do życia, które nastąpi po zdaniu matury. Założyciele wierzą, że warunki, w których młodzi ludzie się uczą są czasami ważniejsze, niż to, czego się uczą.

Szkoła ma być miejscem, w którym młodzi ludzie mogą eksplorować różne obszary zainteresowań i uczyć się odpowiedzialności za siebie i za własną ścieżkę rozwoju. Michał i Kurt chcieli stworzyć miejsce, które zachęca do samodzielności, kreatywności i krytycznego myślenia.

Z tymi przekonaniem, Michał i Kurt zaprosili do projektu 12 nauczycieli, którzy podjęli wyzwania stworzenia takiego miejsca. Nauczyciele w Spark stawali się mentorami i przewodnikami w edukacyjnej podróży swoich podopiecznych, podczas których każdy uczeń mógł znaleźć własną drogę do wiedzy i samorealizacji.

Tak powołany zespół zaczął przygotowania podróżując po Europie szukając dobrych praktyk. Do zespołu w roli konsultanta dołączył Bas Rosenbrand, Holender współpracujący z grupami, które wówczas tworzyły szkoły alternatywne w różnych częściach Europy.

W wrześniu 2016 - w starej centrali banku WBK - Spark Academy rozpoczął pierwszy rok szkolny, z grupą uczniów z klas 1-3, 4-6 i jednym oddziałem gimnazjum. Przygodę ze Sparkiem rozpoczęło 67 uczniów i 13 osób z kadry.

W roku 2019 gimnazjum na mocy reformy szkolnictwa w Polsce zostało zlikwidowane, a w przypadku Sparka przekształciło się w liceum ogólnokształcące.

Przez pierwsze lata Spark rozwijał się bardzo szybko, z każdym rokiem przybywało uczniów oraz członków kadry, aż do momentu wypetnienia wszystkich klas od szkoły podstawowej i liceum.

2021 roku nastąpiło wiele zmian w naszej szkole. Przeprowadziliśmy się do lokalizacji przy ul. Wojska Polskiego, gdzie możemy funkcjonować się i stabilnie się rozwijać przez wiele lat. W tym roku również zmieniła się struktura zarządzania szkołą. Kurt Montgomery, który dotychczas pełnił jednocześnie rolę

dyrektora i prezesa zarządu fundacji, powołał na stanowisko dyrektora obu szkół Karolinę Kowalewską.

## RELACJE

Centralna kategoria; na różnych poziomach. Chodzi o styl/wartości/zasady, które potem możemy odnaleźć we wszystkich aktywnościach w Sparku.

Paulina, Kate, Ola:

Kiedy w początkowej fazie projektu zastanawialiśmy się, co jest kwintesencją naszej szkoły, odróżnia nas od innych, padały z naszych ust różne propozycje: atmosfera w szkole, to, że dostrzegamy w sobie ludzi, to, że w uczniu nie widzimy tylko ucznia, ale przede wszystkim człowieka, wspominaliśmy dużo o szacunku, który jest zresztą jednym z 4 podstawowych filarów Sparka, pierwszym w kolejności. Te hasła nie mogłyby wybrzmieć, gdybyśmy nie mieli jednej podstawowej nadrzędnej zasady - że działamy poprzez tworzenie dobrych relacji. W Sparku

- mówimy sobie po imieniu (choć mamy różne role, jesteśmy równi, usuwanie sztucznych barier, uczniowie też widzą w tobie człowieka, szacunku nie buduje się hierarchią)
- nauczyciel nie jest żandarmem
- mamy do siebie wzajemne zaufanie
- wspólne uczenie się pewnych rzeczy
- przyzwolenie na popełnianie błędów
- nie trzeba wiedzieć wszystkiego
- bliska współpraca: dziecko-rodzic-nauczyciel - jeden cel - troska o dobro dziecka, skupienie na tym, co mamy wspólnego

## PODMIOTOWOŚĆ

Renata:

Szkoła jest miejscem, gdzie uczniowie (choć nie tylko, dotyczy to również nauczycieli i rodziców uczniów) powinni mieć możliwość uczenia się. Nie jest tak - do czego przyzwyczaił nas system szkolny - że człowiek jest w stanie uczyć się wszystkiego tego, co zaplanowała dla niego inna osoba i w każdych warunkach. Żeby się uczyć, trzeba chcieć. Poczucie autonomii i sprawstwa daje tę potrzebną odrobinę poczucia, że **mogę**. W Sparku autonomia jest niejako punktem wyjścia, "ofertą", z którą wychodzimy do każdego ucznia. Jako nauczycielka nie daję sobie prawa myśleć o uczniu jako osobie zależnej ode mnie. Takie podejście prowadzi do rozwijania się w uczniu samodzielności, samosteroowności, zaangażowania i odpowiedzialności. Te wszystkie "wielkie" wyrazy łączą się ze sobą o kształtują w młodym człowieku jakby z konieczności. Skoro jestem osobą autonomiczną, to mogę wybrać na przykład w jaki sposób chcę rozwiązać problem, który przede mną stoi (bo wytworzyła go sytuacja, bo postawił go przede mną nauczyciel, bo wybrałem go sobie sam). Jeśli wybieram sposób, w jaki chcę rozwiązać danym problem, to biorę za swoje działanie odpowiedzialność. Jeśli chcę dany problem rozwiązać tak, jak chcę, to muszę się w to po prostu zaangażować. I tak dalej, i tak dalej.

Czy spotkałam w swojej pracy osoby, które mogąc wybrać sposób pracy nad jakimś zadaniem czy problemem, wybierają robienie “nic”? Oczywiście, że tak. Co wtedy? Czy takie podejście się nie wali? Czy dziecko, zamiast czegoś się w szkole uczyć, nie uczy się, bo “nie ma ochoty”?

*Są to pytania, z którymi w największym stopniu mierzą się chyba rodzice naszych uczniów. Mają obawy, czy dziecko się czegoś uczy, czy nie marnuje czasu, czy nie ma za dużo wolności w Sparku.*

Wracając do ucznia. Tak, w takiej sytuacji uczeń może zdecydować, że nie chce pracować nad jakimś zadaniem. Nie chce się angażować. Dlaczego tak postanawia? Co jest w tym zadaniu, że nie chce w nie wejść? Tematyka? Praca w zespole? Czy jest może coś, co uczniowi już na starcie wydaje się za trudne i boi się podjąć ryzyko popełnienia błędu? Czy chciałby popracować teraz nad czymś zupełnie innym? Jak chce spędzić ten czas, który jest przewidziany na wykonanie zadania? Czy może ma pomysł na to, jak zrobić to zupełnie inaczej?

Z perspektywy nauczyciela taka sytuacja nie jest czymś, czego należy unikać. Czas w szkole jest czasem również ucznia. Dlaczego nie zapytać go, skąd u niego takie, a nie inne podejście do zadania? W trakcie takiej rozmowy może okazać się, że trudność jest możliwa do rozwiązania (choć oczywiście nie zawsze). Nie jest tak, że nauczyciel “odpuszcza” uczniowi, jest natomiast tak, że bierze pod uwagę jego perspektywę. Podmiotowość ucznia w Sparku polega na tym, że to on może się czegoś nauczyć, a nie ma być coś zrealizowane. Uczeń może wpłynąć na plan, jaki miał wobec niego (grupy) nauczyciel. Bo szanowana jest jego autonomia, bo poczucie sprawstwa rozwija się wtedy, kiedy mogą działać według swojego planu.

I żeby była jasność - to nie jest tak, że na zajęciach każdy uczeń robi sobie co chce, bo nikt nie chce robić tego, co zaproponował nauczyciel. Nie. Okazuje się, że jeśli od początku pracuje się szanując autonomię każdego człowieka, to buduje to atmosferę współpracy, sprzyja chęci działania. Naprawdę. Jest więc częściej tak, że na zajęciach panuje atmosfera pracy, uczniowie działają, są aktywni. Przypadki uczniów, którzy nie chcą pracować na zajęciach są raczej wyjątkiem, a nie regułą.

Praca opierająca się na szanowaniu autonomii każdego człowieka nie jest łatwa.

Dla ucznia:

- dużo, bardzo dużo zależy od własnego zaangażowania w działanie; brak zaangażowania równa się ryzyko nie uczenia się nowych rzeczy;
- odpowiedzialność za swoje działanie równa się odpowiedzialność nie tylko za sukcesy, ale również za te rezultaty, które uczeń odbierze jako porażkę, błąd, niewypał;
- nikt niczego nikomu nie daje na tacy, nikt nie daje gotowych rozwiązań, instrukcji, jak dojść do czegoś krok po kroku - to dużo trudniejsze;
- samodzielność to nie tylko umiejętność poszukania informacji w internecie, to pojęcie jest dużo szersze i dotyczy zarówno umiejętności uczenia się, jak i umiejętności społeczno-emocjonalnych; uczenie się samodzielności trwa przez cały czas edukacji szkolnej i nie kończy się wraz z nią;

Dla rodziców dziecka:

- trudno porównać “postępy” własnego dziecka z “postępami” innego, jeśli dziecko nie realizuje programu, nie jest prowadzone krok po kroku tak, jak dzieci w innych szkołach,
- poszanowanie autonomii ucznia wymaga cierpliwości; efekty uczenia się mogą nie być spektakularne i szybko widoczne;

- rodzice chcą i jednocześnie nie chcą, żeby dziecko uczyło się w swoim tempie, dokonując wyborów niekoniecznie zgodnych z ich oczekiwaniami - dla niektórych rodziców jest to trudne;

Dla nauczycieli:

- trudno jest znaleźć się w sytuacji, kiedy uczeń ma plan odmienny od tego, jaki ma dla grupy nauczyciel, łatwiej pracuje się z grupą chętnych i gotowych do działania uczniów; nauczyciel w Sparku styka się z obydwojema rodzajami sytuacji;

## OTWARTOŚĆ NA ZMIANY

Damian:

Wg mnie jesteśmy bardzo otwarci na zmiany w wielu aspektach naszej pracy. Jednocześnie cały czas uczymy się robić to w mądry sposób i moim zdaniem coraz lepiej nam to wychodzi.

Na początku (Sparka) zbyt dużo rzeczy odrzucaliśmy bez poprawnej ewaluacji i bez wyciągania wniosków z błędów, które popełniliśmy. Staraliśmy się szukać rozwiązań nowych a nie udoskonalać to co jest. W rezultacie mieliśmy poczucie chaosu i ciągłych zmian oraz nie mieliśmy poczucia, że coś nam wychodzi. Wierzyliśmy, że tak jest ale tego nie wiedzieliśmy.

Teraz jesteśmy w miejscu gdzie niektóre projekty trwają już kilka lat i są co roku dopracowywane. Często też ewaluacja następuje w odstępach checpointowych (np w BID) - żeby na bieżąco eliminować/poprawiać rzeczy, które nie działają.

Myślę też, że jako kadra częściej mamy odwagę, żeby próbować zmieniać rzeczy, które nam nie pasują i uznajemy je za źle działające. Mamy odwagę, żeby to zgłaszać i nie tylko rozmawiać o tym ale także proponować usprawnienia.

Na pewno dzięki licznym nieformalnym rozmowom (np kuchennym, lub podczas wspólnych wyjazdów) mamy możliwość poznawania swoich potrzeb, wymiany myśli i zastanawiania się nad możliwymi rozwiązaniami.

Mamy też w organizacji wysoką kulturę dyskusji. Na ogół nie mamy zahamowań, żeby wyrażać nasze opinie jako głos w dyskusji.

To mocno przekłada się na dalsze działania w szkole i wypracowywanie wspólnych rozwiązań.

Paulina:

W Sparku jesteśmy otwarci na zmiany. Rozumiemy, że pewne struktury i rozwiązania nie są odpowiednie we wszystkich przypadkach. Trafiamy na grupy o różnej dynamice i uczniów o różnych talentach i potrzebach. Jako ludzie dorośli też różnimy się od siebie np. doświadczeniem czy temperamentem. Szanujemy swoje różnice, a jednocześnie obdarzamy się zaufaniem, dlatego dajemy sobie przestrzeń do zmian i testowania różnych rozwiązań.

Często zmiany wprowadzamy w ramach mniejszych zespołów złożonych z osób, które są gotowe wziąć odpowiedzialność za jakiś kawałek. Szukamy rozwiązań czy ulepszeń zarówno w naszych metodach uczenia, jak i kwestiach organizacyjnych. Rozważania i sprawdzanie tego, co działa, dotyczy szerokich kwestii: począwszy od poziomu filozofii szkoły i idei, a kończąc na prostych rozwiązaniach praktycznych (np zespół rozwiązujący problem zmiany obuwia).

Renata:

Uważam, że powyższe procesy nie mogłyby się zadziać, gdyby nauczyciele w Sparku pracowali indywidualnie. To dzięki pracy zespołowej możliwe jest odważne wychodzenie poza utarte ścieżki. Zresztą, nie da się inaczej, jeśli pracuje się z ludźmi. Dzieci, ich trudności, sukcesy, rozwój, działania, nie idą utartymi ścieżkami. Praca z dziećmi wymaga ciągłego szukania nowych rozwiązań. Najlepiej szuka się w zespole, w rozmowie. W Sparku nauczyciele nie boją się mówić, że mają z czymś problem, że czegoś potrzebują, podobnie jak nie kryją przed innymi swoich sukcesów, sposobów, jakie zadziały w pracy z grupą. Przedstawiając “swoją” temat na spotkaniu otwierają go rozpracowanie w toku dyskusji. To naprawdę działa! W grupie na przykład siedmiu nauczycielek na jeden temat znajdujemy rozwiązania, które nas same zaskakują. Jedna osoba nigdy nie wpadnie na tyle pomysłów i na takie pomysły, na jakie wpadnie zespół. Nie zliczę, ile nowatorskich, nieoczywistych pomysłów wprowadziłyśmy w naszej pracy z dziećmi dzięki rozmowie, burzy mózgów, dyskusji. Nie bez znaczenia jest to, że w Sparku możemy to robić. Możemy zmieniać to, co działo się do tej pory w określony sposób, możemy wprowadzać w życie własne pomysły, możemy próbować, nie musimy się też bać, że coś nam nie wyjdzie. Bo przecież może nie wyjść, prawda? I wtedy też to przegadujemy, “bierzemy na klatę” i szukamy innych rozwiązań.

## ORGANIZACJA SZKOŁY PODSTAWOWEJ

### PRZESTRZEŃ SZKOŁY (BUDYNEK)

Kate, Ola

Pokój nauczycielski dla nauczycieli klas 4-8 SP i nauczycieli LO

- możliwość wymiany doświadczeń
- możliwość wspólnych radości i trudów
- miejsce gdzie znajduje się trochę czasu na rozmowy nie tylko o pracy, nawiązują i zacieśniają się relacje
- przestrzeń, w którym nauczyciele znaleźli dla siebie swoje miejsca, w których czują się komfortowo
- wymiana informacji między etapami SP i LO

Zespołowy dla kadry

- są dwa takie pomieszczenia
- wykorzystywane do spotkań w mniejszym gronie, np. nauczyciele projektowi albo zespół psychologiczno-pedagogiczny
- miejsce w którym odbywają się dwa razy w tygodniu na przerwie śniadaniowej licealne operatywki

Pokój cichej pracy kadry

- pomieszczenie w którym nie ma miejsca na rozmowy i nawet powitalne „cześć” mówi się szeptem
- przestrzeń dla nauczycieli, którzy chcą popracować indywidualnie w ciszy, bez dekoncentrujących rozmów toczących się w pokoju nauczycielskim

Biblioteka połączona z czytelnią i salą filmową

- miejsce do czytania książek



- dzieje się tam część zajęć związanych z czytaniem lub oglądaniem filmu
- uczniowie korzystają z tej przestrzeni do wyciszenia się
- uczniowie mają możliwość swobodnego korzystania z asortymentu (książki, podręczniki, komiksy, gry planszowe, drukarka i komputer, maskotki)
- w czytelnicy panują zasady sprzyjające atmosferze do czytania, wyciszenia, pozbierania myśli
- pomieszczenie wygłuszone wykładziną, z meblami wypoczynkowymi
- sala filmowa to małe pomieszczenie oddzielone od czytelnicy portalem; w oknach są zamieszczone ciemne rolety, które umożliwiają w dzień oglądanie filmów wyświetlonych na ścianie przez rzutnik

#### Klasy 4-8 (jako odpis do sal przynależnych do określonych klas)

- klasy 4 i 5 mają swoje sale do wyłącznego użytku, natomiast sale klas 6, 7 i 8 funkcjonują również jako przedmiotowe
- każda klasa ma oddelegowaną jedną salę, którą mogą zaaranżować według własnych potrzeb, a potrzeby zmieniają się w zależności od zajęć, które się dzieją. Jeżeli uczniowie pracują w małych grupkach mogą stoły rozdzielić, jeśli w większych mogą je złączyć. Jeśli wolą pracować na podłodze, mają taką możliwość.
- w Sparku nie mamy jednego ustalonego schematu ławek, ani przynależności ławki do jednego określonego ucznia (a ucznia do ławki). Dajemy uczniom dużo swobody w aranżowaniu pomieszczenia w taki sposób, aby służyło im jak najlepiej i dawało najbardziej komfortowe warunki do pracy. Dzieci mają także możliwość swobodnego wyboru miejsca pracy i jeśli wolą pracować na podłodze, także mają taką możliwość.

#### Sale przedmiotowe

- Plastyka – sala plastyczna czyli nieład artystyczny, w którym można znaleźć wszystko i wszystko można znaleźć wszędzie. Uczniowie mają dużo swobody – materiały do pracy są ogólnodostępne i sami sięgają po potrzebne narzędzia, sami dobierają materiały i w większości sami dobierają technikę, w której chcą wykonać swoją pracę.
- Muzyka – sala dostosowana akustycznie, wyciszona w taki sposób, aby uczniowie mieli swobodną możliwość wyrażania swojej ekspresji artystycznej. W sali nie ma ławek, są jedynie pojedyncze krzeselka. Instrumenty są do swobodnego użytku.
- Biol-chem
- Przyrodnicza

- e) Mat-fiz i mat-edu
- f) Językowe
- g) Język polski

### WC

11 toalet i 2 prysznice

W szkole mamy bardzo dużą ilość toalet (11 toalet + 2 prysznice przy sali WF). Uczniowie w nowej lokalizacji mieli możliwość zdecydowania o tym, w jaki sposób uporządkować toalety i zdecydowali, że część toalet jest koedukacyjnych a część podzielono na damskie i męskie. Nie posiadamy toalet tylko dla nauczycieli lub tylko dla uczniów. Każda osoba może skorzystać z dowolnej toalety.

- dostępne środki czystości (zawsze dostępne mydło, papier i różowe skrzynki – artykuły pomocy miesięczkowej)
- toalety jako przestrzeń w której uczniowie spędzają czas na przerwach, z czego wynikną uczniowski projekt zawieszenia poezji do czytania w toaletach i kabinach, aby odciągnąć uczniów od przeglądania telefonów w toalecie

### Multiroomy

- przestrzeń w której uczniowie mogą spędzać razem czas, pracować w grupie
- mogą wyjść do multiroomu podczas lekcji, żeby się wyciszyć albo popracować
- multiroomy posiadają meble wypoczynkowe, wykładziny, stworzona jest przytulna, przyjemna przestrzeń
- każdy etap edukacyjny ma oddelegowany swój multiroom, a wejść można do nich przestrzegając prostej zasady – dbajmy o naszą wspólną przestrzeń. Jeżeli zasada nie jest respektowana włączamy sprawiedliwość naprawczą
- oprócz tego jest multiroom jumanji działający na zasadzie „kto pierwszy, ten lepszy”

### Recepcja

- recepcja w przestrzeni otwartej



- miła, uśmiechnięta twarz na wejściu, która wszystkich wita
- na recepcji jest chętna do pomocy, wielozadaniowa osoba, która ma kontakt z każdą osobą wchodzącą do szkoły

#### Kuchnia i stołówka

- przestrzeń wspólna do jedzenia dla dorosłych i dzieci
- dzieci i nauczyciele myją naczynia po posiłku
- dyżury uczniowskie na stołówce: pomagają młodszym dzieciom myć naczynia oraz dbają o porządek
- możliwość korzystania z kuchni pod okiem nauczyciela
- jako jedyna przestrzeń do wyłącznego użytku dorosłych funkcjonuje kuchnia (mimo braku drzwi) ze względu na bezpieczeństwo

#### Przestrzeń 1-3SP - Renata

- przestrzeń jest wydzielona i jakby oddzielona od reszty szkoły,
- uczniowie mogą jednak poruszać się po szkole w czasie przerw dla wszystkich - nie chcemy, żeby te grupy były odizolowane, chcemy, żeby dzieci z 1-3 czuły się częścią szkoły i żeby tak były traktowane przez pozostałych uczniów,
- jednocześnie taka wydzielona strefa pomaga budować poczucie bezpieczeństwa w szkole, szczególnie w pierwszym roku nauki,
- każda grupa ma swoją salę, którą może aranżować według własnych potrzeb i pomysłów,
- dodatkowo jest w strefie 1-3 część służąca do chilloutu, mogą tam spotykać się uczniowie ze wszystkich grup, są tam książki, gry, wygodne meble do siedzenia;

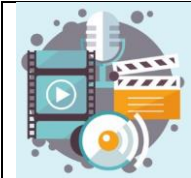











#### Pokój spotkań i doradztwo

- pokój w którym spotyka się uczeń z doradcą zawodowym lub odbywają się sesje coachingu kariery dla licealistów

#### Korytarze i JAMA

W korytarza znajdują się przestrzenie do spędzania wolnego czasu. Są wyposażone w sprzęty pobudzające do aktywności – stół do ping ponga, piłkarzyki. Na korytarzach są również przestrzenie/wnęki, w których znajdują się kanapy i fotele do wypoczynku.

Boisko i ogród szkolny - przestrzeń na zajęcia sportowe, odpoczynek i spędzanie przerwy.

	<p>MATARIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO II</p>
<p>LINK</p>	<p><a href="#">2024-02 Zdjęcia szkoły</a> Foldery ze zdjęciami wykonanymi w różnych pomieszczeniach w szkole przez badaczy.</p>
<p>ZAWARTOŚĆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> <li> biblioteka</li> <li> ciekawostki</li> <li> cz wspólna</li> <li> klasa_1</li> <li> multiroom</li> <li> nauczyciele</li> <li> recepcja</li> <li> rekreacja</li> <li> sala biol_chem</li> <li> sala muzyczna</li> <li> sala plastyczna</li> </ul>

## KLASY 1-3

### Krótki opis:

Jest to pierwsze zetknięcie się dzieci ze szkołą (albo z taką szkołą, jeśli rodzice przepisują swoje dzieci z innych placówek). Jest to bardzo ważny moment, te 3 lata, bardzo dużo się tutaj dzieje. W Sparku organizujemy ten czas w taki sposób, aby zbudować w dzieciach to bazowe poczucie bezpieczeństwa, dzięki któremu wszystkie inne rzeczy stają się możliwe.

### Uzasadnienie

Naszym głównym celem na tym etapie kształcenia jest zbudowanie razem z dziećmi środowiska, w którym będzie możliwe szeroko rozumiane **uczenie się**. Trudno ująć w kilku zdaniach to, co według nas to pojęcie oznacza. Uczenie się pisania, czytania i liczenia jest tylko niewielkim ułamkiem tego, co zawierają w sobie te krótkie dwa wyrazy. Uczenie się to według nas poznawanie siebie i swoich możliwości, to odwaga podejmowania decyzji oraz ponoszenia ich konsekwencji. Uczenie się to działanie według własnego planu, to dokonywanie wyboru, czy chce się pracować z innymi czy samemu. Uczenie się to z jednej strony odkrywanie swoich zainteresowań i pasji, swoich talentów i mocnych stron, z drugiej z kolei odkrywanie tego, co mi nie wychodzi i z czym radzę sobie słabiej. To odczarowywanie strachu przed popełnianiem błędów, strachu, z którym dzieci często do szkoły już przychodzą. Uczenie się dotyczy też całokształtu życia społecznego, jakie dziecko prowadzi w szkole i poza nią. Nawiązywanie relacji, rozwiązywanie konfliktów, współdziałanie w realizacji celów. Uczenie się dotyka również sfery

emocji dzieci - czym są emocje, jak na mnie wpływają i jak ja mogę wpływać na nie. Jest dla nas ważne, żeby w procesie uczenia się każde dziecko odkrywało i uczyło się szanować swoje granice i potrzeby i żeby w tym wszystkim umiało dostrzegać i szanować granice i potrzeby innych. Zależy nam, żeby doświadczając tego wszystkiego, co oferuje Spark każde dziecko miało możliwość zacząć budować motywację wewnętrzną.

### Szczegółowy opis

W sparkowym 1-3 mamy grupy mieszane wiekowo. Oznacza to, że w jedną grupę tworzą dzieci w wieku 7 (czasami 6) - 9 (10) lat. Wbrew pozorom to wcale nie oznacza trudności w organizowaniu zajęć. Nie, jeśli nie zależy nam, żeby wszyscy w tym samym czasie pracowali w ten sam sposób. Nam na tym nie zależy. Nam zależy na tym, żeby każdy mógł pracować w swoim tempie i w sposób, który w danym momencie jest dla niego najbardziej efektywny. Przy takim założeniu grupy mieszane wiekowo niczego nie utrudniają. Wręcz przeciwnie. Na zajęciach dzieci często pracują nad zadaniami w zespółach. Dzięki temu, że każdy z nich ma różne umiejętności i możliwości, a także dzięki temu, że w grupie są dzieci na różnych etapach w swoim rozwoju praca w zespółach jest zdecydowanie bardziej efektywna. I nie, nie trzeba (choć można oczywiście) przygotowywać na zajęcia materiałów na kilku poziomach trudności (różne dla dzieci w różnym wieku). Wystarczy pozwolić, żeby każde dziecko mogło wykonać zadanie, osiągnąć cel w taki sposób, jaki jest dla niego dostępny w danej chwili. Proste, prawda? Kiedy tak się pracuje, to często okazuje się, że nie ma zadania, które byłoby dla kogoś za łatwe lub za trudne - jest po prostu cel, który każde dziecko (ale zespół dzieci) realizuje i osiąga inaczej. Grupy mieszane wiekowo na poziomie klas 1-3 sprawdzają się nam doskonale, choć nie uważamy, że są elementem niezbędnym, żeby sposób, w jaki pracujemy z dziećmi działał.

W 1-3 każdy dzień zaczynamy od kręgu, na którym dzieci mogą ćwiczyć swoje umiejętności intra- i interpersonalne. Czasami mają formę spotkań zorganizowanych, gdzie nauczycielka przygotowuje jakiś temat do omówienia i przećwiczenia (np: komunikat "ja", minimediacje itp.), a czasami są to poranne rozmowy "o wszystkim i o niczym" lub wspólne omówienie tematu, który zgłasza na krąg uczeń. Po kręgu zaczynamy w 1-3 zajęcia. Są to działania inspirowane wybranym tematem kompleksowym, podstawą programową dla edukacji wczesnoszkolnej i zainteresowaniami dzieci. Uczniowie mają spory wpływ na to, w jaki sposób będą osiągać cele danych zajęć czy z jakich narzędzi będą w swoich działaniach korzystać. Dokonując takiego wyboru dzieci nie tylko podejmują decyzję, co, w jaki sposób i z kim będą coś robić, ważne jest też, żeby wywiązały się z podjętego zadania. Nie stawiamy za to dzieciom ocen, "słoneczek", nie dajemy pochwał do dzienniczka. Taka formuła pracy uniemożliwia też porównywanie swojej pracy z pracą innej osoby czy zespołu. Od samego początku swojej edukacji w Sparku uczniowie słyszą i uczą się, że w tym miejscu oczekuje się od uczniów zaangażowania. Podczas tych zajęć nie korzystamy z podręczników i ćwiczeń, które trzeba rozwiązać według jakiegoś klucza. Nie pracujemy tak, że nauczycielka podchodzi do każdego, wskazuje "o, tu masz błąd - popraw", podpowiada krok po kroku, jak dojść do rozwiązania. W naszej szkole to zadaniem ucznia jest działać. Uczniowie dowiadują się, jaki jest cel zajęć i ich zadaniem jest podjąć próbę osiągnięcia tego celu. Mogą pracować indywidualnie, mogą pracować w zespole. Mogą korzystać z książek, z internetu, z wiedzy nauczycielki czy innych dzieci z grupy. Dzieci wyszukują potrzebne informacje, opracowują i często przedstawiają rezultat swojej pracy innym. Naszą rolą jest wesprzeć uczniów wszędzie tam i wtedy, gdy poproszą o pomoc, choć niemal nigdy nie przybiera to formy instrukcji typu "zrób to i to, w taki, a nie inny sposób, według wzoru na tablicy, wypełnij luki i odpowiedz na pytania pełnym zdaniem". Jeśli uczeń chce się czegoś nauczyć, musi wziąć za to odpowiedzialność i po prostu wykorzystać czas na to, żeby się uczyć.

Nieco inaczej, niż napisaliśmy wyżej wyglądają w grupach 1-3 środy - są to tak zwane środy projektowe, od tego roku BiD-y (Big Idea Day). Środy należą do uczniów, dajemy im cały przedobiedni czas. W tym czasie każdy uczeń może zaplanować i wykonać projekt według własnego pomysłu i planu. Co może być projektem? Wszystko to, co ucznia pociąga, czego chciałby spróbować, co chciałby poćwiczyć, czego

chciałyby się nauczyć lub czym chciałby podzielić się z innymi. Może to być jakaś instalacja, makieta, książka, prezentacja, tak zwane prace ręczne (biżuteria, maskotka, origami itp.). Nie dla każdego dziecka jest to dzieło łatwe, są osoby, które wolą mieć czas zaplanowany przez kogoś innego. Stworzenie koncepcji, zaplanowanie i zorganizowanie potrzebnych materiałów, oszacowanie czasu, jaki może być potrzebny na cały projekt, uzgodnienie ewentualnych "współpracowników" - to zadania trudne dla niejednego dorosłego. Tym bardziej więc uważamy, że dobrze jest dać dzieciom szansę na ćwiczenie tych umiejętności.

Warto przy tej okazji zaznaczyć, że wszystko, co dzieje się na zajęciach - bez względu na to, czy w środę czy nie - jest formą oferty dla uczniów. Oznacza to, że nie oczekujemy, że każde dziecko od razu będzie sprawnie działać w warunkach, które organizujemy. Bardzo ważnym czynnikiem tych warunków jest czas, jaki dajemy każdemu dziecku według jego potrzeb. Są takie dzieci, które wchodzą w projekty tak, jakby całe swoje życie właśnie w ten sposób działały, a są takie, dla których możliwość zaplanowania swojego czasu jest zupełną nowością. I dla jednego i dla drugiego jest w Sparku miejsce.

Traktowanie zajęć jako oferty pociąga za sobą także inną możliwość - możliwość zmiany. Zaręczamy, że nie raz i nie dwa razy zdarzyło się, że plan, z jakim przychodzimy na zajęcia zmienia się w wyniku rozmowy z grupą. Czasami jest tak, że dzieci chciałyby pociągnąć jakieś działanie, które nie ma związku z tematem zajęć, czasami chciałyby urządzić sobie dzień gier, czasami chciałyby mieć tak zwany "czas wolny" - przyczyn zmiany planów nauczycielki może być wiele. I to jest w naszej szkole ok. Tak, jak napisaliśmy wyżej, czas w szkole jest czasem dzieci, czasem uczenia się. Czy jest możliwość, że dzieci chcą uczyć się czegoś innego, niż my im proponujemy? Oczywiście. Czy jest możliwość, że potrzebują więcej czasu, żeby na coś się przygotować? Jasne, że tak.

Wszystko to powoduje, że bycie nauczycielem w Sparku jest rzeczą łatwą i nietatwą zarazem. 😊

Działania uczniów - czy są to BID-y czy zajęcia z tematu kompleksowego - często kończą się prezentacją własnych dokonań. Nawet bardzo często. Prezentacja to nic innego, jak... zaprezentowanie swojej pracy (indywidualnie czy z zespołem) przed grupą. Chodzi o to, żeby pokazać, co zrobiłem, opowiedzieć o tym, jak to zrobiłem, przekazać innym informacje na jakiś temat, jeśli to było celem pracy itd. Co jest ważne, to to, że prezentacja nie musi spełniać jakichś z góry powziętych oczekiwań nauczycielki. To nie jest "sprawdzenie pracy" w tradycyjnym tego słowa znaczeniu, w żadnym wypadku. Owszem, praca ucznia/uczniów została zapewne powzięta z zamiarem osiągnięcia jakiegoś celu i czasami jest to cel zaproponowany przez nauczycielkę. Jednak to uczeń/uczniowie mogą dzięki prezentacji sprawdzić lub pokazać, jak i czy osiągnęli cel, który był powodem podjętego działania. Po skończonej prezentacji jej autor może uzyskać informację zwrotną od innych uczniów lub od nauczycielki. Z reguły pytamy o to, czy taką informację chce usłyszeć. I tutaj uczniowie uczą się co najmniej dwóch rzeczy - z jednej strony jest to dawanie innym informacji zwrotnej, a z drugiej przyjmowanie takiej informacji od innych. I jedno i drugie wymaga wielu ćwiczeń (jak zresztą wszystko w procesie uczenia się) i w naszej szkole dzieci mają taką możliwość.

Po obiedzie dzieci chodzą na zajęcia, które sami dla siebie wybrali. Tak, nie przestyszeliście się - każde dziecko z 1-3 ma własny, indywidualny plan zajęć poobiednich. Jak to się odbywa? Już wyjaśniamy. Najpierw dzieci poznają ofertę zajęć poobiednich, z których mogą wybrać te, które najbardziej je ciekawią. Do tej pory były to przykładowo różne zajęcia z języka angielskiego, propozycje z obszaru sztuki, zajęcia sportowe, informatyka, psychologia, podstawy hiszpańskiego. Każdy może wybrać dziesięć z nich, tak, żeby wypełnić dwie poobiednie godziny pięciu dni tygodnia. Wybiera, układa swój własny plan, wpisuje wybrane godziny do otrzymanej tabeli - od tej chwili dba o to, żeby zjawić się o odpowiedniej godzinie na odpowiednich zajęciach. Jak łatwo się domyślić, następuje tutaj mieszanie się dzieci z wszystkich grup 1-3 i tworzenie się grup nowych, na każdym zajęciach innych. Dzięki temu mogą poznawać się nawzajem, uczyć się współpracować z wieloma i w różnym stopniu poznanymi osobami i czuć się bezpiecznie w różnych konfiguracjach osobowych.

Takiego wyboru zajęć każdy dokonuje cztery razy w roku szkolnym, jeden plan obowiązuje więc przez około 2 - 2,5 miesiąca. To sprawia, że po pierwsze, jeśli okaże się, że jakieś zajęcie jednak komuś nie odpowiada, to wie, że będzie mógł swój plan zmienić. Jednocześnie jednak oznacza to, że dziecko nie może zmienić planu w dowolnym momencie - dokonało wyboru i doświadcza właśnie odpowiedzialności za ten wybór. Przez ponad dwa miesiące uczeń będzie chodził na wybrane zajęcia - uważamy, że jest to wystarczająco długi czas, żeby mógł sprawdzić, z "czym dane zajęcia się je" i jednocześnie nie aż tak długi, żeby nie mógł zaangażować się w zajęcia, nawet jeśli okazały się nie tym, czego oczekiwał.

### Przykłady

Renata: "Jedna uczennica przez całe poprzednie dwa lata prezentowała przeczytaną przez siebie książkę tylko przede mną - nie chciała robić tego przed całą grupą, nawet, kiedy już wszyscy dobrze się znali. W tym roku, tuż przed prezentacją, Asia postanowiła: zaprezentuję przed wszystkimi. I wszyscy, nie tylko ja, uśmiechnęli się. Trwało to dwa lata, nikt tej uczennicy nie poganiał, nikt nie zachęcał, nie mówił *przetam się, spróbuj* - dałam jej czas, tyle, ile potrzebowała. Cieszę mnie takie sukcesy dzieci i jestem przekonana, że oni też czują w takich momentach, że dokonują czegoś wielkiego. Bo dokonują".

Renata: "W 1-3 dzieci mają bardzo ciasną szatnię, kiedy zdarzy się, że zbiorą się tam dzieci ze wszystkich grup, robi się naprawdę gorąco. Dwójka uczniów z mojej grupy postanowiła zadziałać. Najpierw - z własnej woli, bez najmniejszego mojego udziału - poszli do ówczesnego dyrektora szkoły zapytać, jak to z tą szatnią jest i dlaczego tak jest. Poszli z petycją: chcemy mieć szatnię z prawdziwego zdarzenia. Następnie znaleźli w internecie szafki, jakie by ich interesowały. Szafki były w różnych rozmiarach, więc - wiedząc, że szafek potrzebujemy w liczbie 52 sztuk - zmierzili miejsce, gdzie szafki te musiałyby się zmieścić. Wymierzili też na oko swój wzrost, żeby upewnić się, że najwyższe szafki w pionie nie będą za wysoko. Znając maksymalny rozmiar jednej szafki, sprawdzili ile takie kosztują, pomnożyli koszt szafki przez ilość dzieci w grupach i już z konkretnym pomysłem znowu poszli do Kurta (ówczesny dyrektor szkoły). Linka do sklepu z szafkami przestali też wicedyrektorze edukacji wczesnoszkolnej. Zrobili to z własnej woli, poświęcając na to swój czas. Zrobili to nie tylko dla siebie, ale dla wszystkich dzieci z 1-3".

## KLASY 4-8

### Integralność metod i działań, co jest najważniejsze, na co kładziemy akcent w klasach 4-5 oraz 6-8.

Paulina, Ola, Kate:

Na etapie 4 - 8 podzieliliśmy się na dwa obszary: klasy 4-5 i 6-8. Oba programy są interdyscyplinarne i nazywamy je SMOK, jest to skrót od Sparkowa Międzyprzedmiotowa Organizacja Kształcenia. Klasy 4-5 funkcjonują w ramach programu Smoki Młodsze, a klasy 6-8 - Smoki Starsze.

Idea jest taka, że świat jest całością, a dzielenie na pojedyncze przedmioty nie do końca oddaje całość i złożoność danego zjawiska czy sytuacji. Nauczyciele przedmiotowi funkcjonują jako eksperci ze swoich dziedzin, ale jednocześnie jesteśmy zespołem i dzięki regularnym spotkaniom i dyskusjom nad zagadnieniami, które wykraczają poza wąskie ramy przedmiotowe, planujemy, jak umożliwić uczniom całościowe pojmowanie rzeczywistości. Dzięki temu na Smokach pojawiają się także tematy, których normalnie pewnie nie podjęlibyśmy w ramach naszych dziedzin i podstawy programowej.

Niektóre przedmioty, **które w czujemy podskórnie, że są mniej ważne** np. plastyka, mają szansę w pełni wybrzmieć.

W ramach Smokach Młodszych realizujemy następujące przedmioty: przyroda, geografia, biologia, historia, plastyka, muzyka oraz w ramach możliwości jeszcze włączamy wf, angielski, polski, matematykę.




W Smokach Starszych: geografia, biologia, historia, chemia, fizyka oraz elementy realizowane na angielskim, polskim i matematyki.

Smoki Starsze i Młodsze dla zachowania porządku pracy realizowane są w ramach działów/tematyki.\*

**Dla klas 6-8 funkcjonują BIDy czyli Big Idea Days:** plastyka, technika, muzyka, informatyka oraz przygotowanie egzaminacyjne. Bidy zaspokajają potrzeby rozwoju artystycznego uczniów oraz dają dużą swobodę wyboru nad czym uczniowie chcą pracować. Mogą zapisywać się na wybrane warsztaty lub pracować nad projektami własnymi.

Kolejną formą pracy dostępną dla klas 6-8 są fakultety. Są propozycją dla uczniów zaciekawionych konkretną dziedziną, chcących bardziej rozwijać ją i wykraczać poza treści dostępne w ramach Smoków. Fakultety dostępne są dla przedmiotów: chemia, fizyka, biologia, historia z WOSEm, geografia. To zajęcia wykraczające poza podstawę programową.

Co nam daje tyle form: wolność wyboru uczniów, szacunek dla indywidualnych zainteresowań, praca we własnym tempie, kształtowanie umiejętności planowania, sprawstwo uczniów, umiejętność współpracy i pracy zespołowej, umiejętność wystąpień publicznych. To są przestrzenie, które są wspólne realizowane na każdym etapie i na każdym przedmiocie.

 MATARIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO II	
LINK	<a href="#">2023-08 MOBILITY No 2 WARSZTATY klasy 1-3 POMOST 4-5</a> Nagranie całodziennych warsztatów z nauczycielami poświęconych wypracowaniu POMOSTU, upomnieniu działań dydaktyczno-wychowawczych na w etapach 1-3 i 4-8 szkoły podstawowej
ZAWARTOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> <li><input type="checkbox"/> 2023-08-17 A grupa 45 dyskusja o tym co sparkowe 01.MP4</li> <li><input type="checkbox"/> 2023-08-17 A grupa 45 dyskusja o tym co sparkowe 02.MP4</li> <li><input type="checkbox"/> 2023-08-17 A grupa 45 dyskusja o tym co sparkowe 03.MP4</li> <li><input type="checkbox"/> 2023-08-17 A grupa 45 dyskusja o tym co sparkowe 04.MP4</li> <li><input type="checkbox"/> 2023-08-17 A grupa 45 dyskusja o tym co sparkowe 05.MP4</li> <li><input type="checkbox"/> 2023-08-17 A grupa 45 dyskusja o tym co sparkowe 06.MP4</li> <li><input type="checkbox"/> 2023-08-17 A grupa 45 dyskusja o tym co sparkowe 061.MP4</li> <li><input type="checkbox"/> 2023-08-17 A grupa 45 prezentacja tego co sparkowe 01.MP4</li> <li><input type="checkbox"/> 2023-08-17 A grupa 45 prezentacja tego co sparkowe 02.MP4</li> <li><input type="checkbox"/> 2023-08-17 A grupa 45 prezentacja tego co sparkowe 03.MP4</li> <li><input type="checkbox"/> 2023-08-17 B grupa 13 prezentacja tego co sparkowe 01.MP4</li> <li><input type="checkbox"/> 2023-08-17 B grupa 13 prezentacja tego co sparkowe 02.MP4</li> </ul>

## ROZWIĄZYWANIE PROBLEMÓW

Są kręgi, które potrzebują zaangażowania innych osób - psychologa, nauczyciela przedmiotu, dyrektora szkoły. W zależności co jest przedmiotem tych rozmów możemy wspomnieć o kręgach naprawczych, czyli takich, których celem jest przywrócenie kontaktu i wzajemne zrozumienie pomiędzy stronami kręgu.

Zdarza się, że pomiędzy nauczycielem a klasą wystąpi rozdzwięk co do stosowanych metod, ilości celów na zajęciach, trudności w relacji czy zaangażowania u uczniów.

Pierwszym krokiem jest zgłoszenie potrzeby kręgu naprawczego przez którąś ze stron - nauczyciela lub grupę uczniów. Wychowawca może sam wcielić się w rolę mediatora lub poprosić o wsparcie kogoś przeszkolonego w tym obszarze.

Mediator z każdą ze stron rozmawia na początku oddzielnie - o odczuciach względem zgłoszonej sprawy, o emocjach które się pojawiają i o potrzebach które ta strona ma.

Po spotkaniach indywidualnych zainteresowane osoby siadają w kręgu i rozmawiają, Rolą mediatora jest trzymanie procesu i sprawdzenie czy każda ze stron miała okazję się wypowiedzieć i została właściwie usłyszana. Jeśli jest taka potrzeba na koniec kręgu można wypracować rozwiązania które będą służyły obydwom stronom. Ważne jest, aby po jakimś czasie sprawdzić, czy rzeczywiście działają i w razie potrzeby poddać je zmianom.

→ w Sparku korzystamy z :

- minimediacji SNO, których autorką jest Katarzyna Dworaczyk;
- Kręgów Naprawczych Dominica Bartera

obie metody powstały w oparciu o Porozumienie bez Przemocy (Nonviolent Communication)

Renata

Na konflikt między uczniami można zareagować co najmniej na dwa sposoby. Jeden z nich to szukanie winnego zaistniałej sytuacji i wyciągnięcie konsekwencji dla tej osoby nieprzyjemnych. Drugi sposób to próba szukania rozwiązania, które będzie do przyjęcia dla każdej ze stron konfliktu. Zapewne są jeszcze inne sposoby, jednak kontrast między tymi dwoma wystarczy, żeby pokazać w jaki sposób podchodzimy w Sparku do problemów, jakie w pracy z ludźmi zawsze się pojawiają.

U podstaw naszego podejścia do sytuacji problemowych między uczniami leży założenie, że każdemu człowiekowi należy się szacunek. Taka postawa wyklucza ocenianie, obwinianie, wyznaczanie kar z pozycji sędziego. Nie jesteśmy sędziami i nie chcemy, żeby uczniowie myśleli, że ich zachowanie podlega sądowi, na który nie mają wpływu.


Każde zachowanie wynika z czegoś, za każdym stoi jakaś potrzeba. Takie, a nie inne zachowanie jest strategią mającą daną potrzebę zaspokoić. Człowiek wybiera określoną reakcję na sytuację z jakiegoś powodu - bo nie potrafi inaczej, bo zawsze tak reagował, bo tak mu podyktowały emocje, bo tak było najłatwiej itp. I tak jak potrzeby ma każdy z nas i nie podlegają one dyskusji, tak sposobów radzenia sobie z tymi potrzebami można się nauczyć. Naszym celem jest nauczyć dzieci takich sposobów, żeby były one z korzyścią dla nich samych i żeby nie krzywdziły innych.

Jednym z takich sposobów są mediacje. W naszej szkole dzieci uczą się, jak wykorzystywać mediacje od pierwszego roku nauki. Każde z nich, poprzez ćwiczenia "na sucho" lub w sytuacjach wynikających z codziennych kontaktów z innymi uczy się wykorzystywać rozmowę do tego, żeby znaleźć rozwiązanie

danej sytuacji. Najpierw, siłą rzeczy, dzieje się to z naszą pomocą. Występujemy w roli mediatorów, żeby pokazać uczniom, że można inaczej. Pomagamy im sprawdzać, czego chce każda ze stron (czyli pomagamy nazwać potrzebę), a później szukać możliwych rozwiązań zaistniałej sytuacji (strategie). W toku takiej rozmowy z mediatorem, każdy może wskazać rozwiązanie, które najbardziej mu odpowiada i wybrać to, które jest do przyjęcia dla każdej ze stron konfliktu. To działa, wymaga tylko wielu ćwiczeń. Z czasem to dzieci stają się mediatorami, z czasem też mediator przestaje być potrzebny.

Miejscem, gdzie uczniowie mogą ćwiczyć rozmawianie i szukanie rozwiązań są też poranne (to te regularne) lub też niezaplanowane kręgi. W takim kręgu nie ma tematów tabu, jeśli tylko uczniowie chcą go podejmować. Nie ma głupich pytań, nie ma nieważnych pomysłów czy potrzeb. Na kręgach grupowych każdy może podjąć temat, który jest dla niego ważny. Może o coś zapytać, może powiedzieć, z czym czuje się źle, co mu przeszkadza, może też komuś podziękować. W takim kręgu wszyscy jesteśmy na równi ważni - uczniowie i nauczyciele. Na kręgu uczymy się słuchać siebie nawzajem i mówić o tym, co jest dla nas ważne. Krąg jest bezpieczną przestrzenią - to, co zostało powiedziane na kręgu, zostaje na kręgu (chyba, że bezpieczeństwo ucznia wymaga innego działania).

Renata: “Uczestniczyłam w niejednej rozmowie między uczniami jako mediator. Mogłam też obserwować, jak uczniowie sami, bez mojej pomocy, dochodzą do rozwiązania. Czasami się dziwię, że jest to takie łatwe - o wiele łatwiejsze niż szukanie winnego. W mediacjach dzieci czują się bezpiecznie, nic im ze strony dorosłego nie grozi, nie wisi nad nimi żadna kara. Każdy uczestnik danej sytuacji jest wysłuchany bez osądzania i każdy może podać swój pomysł na rozwiązania. Każdy też uczestniczy w wyborze takiej strategii, która będzie do przyjęcia dla wszystkich. Oczywiście nie zawsze dzieci chętnie wchodzi w taką rozmowę, często przeszkadzają w tym emocje, które wzbudziła w nich dana sytuacja. Jest różnie, tak jak różne są dzieci i różne są między nimi zajścia. Nie przypominam sobie, żebym kiedyś zawiodła się na mediacjach, choć pamiętam takie, które wydawały się bez wyjścia. Wydawały się... Mogłabym podać dużo przykładów takich sytuacji, ale myślę, że nie o to tutaj chodzi. Nie chciałabym wychodzić z przekazem, że mediacje są idealną metodą i że zawsze wszystko idzie gładko. Chciałabym za to zapewnić, że obserwuję, jak dzieci uczą się ze sobą rozmawiać, jak korzystają z możliwości szukania rozwiązań. Niesamowita jest też możliwość obserwowania, jak niektóre dzieci podejmują rolę mediatorów i jak są w takie roli przyjmowani. Tu wszystko jest na serio i wierzę, że na serio będzie później, kiedy już skończą szkołę podstawową.”

	<p>MATARIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO II</p>
<p>LINK</p>	<p><a href="#">2023-12 REPORTAŻ O SZKOLE nagrywane przez uczniów</a> Nagrane przez uczniów mikroreportaże o szkole Spark Academy, z prezentacją różnych miejsc i wydarzeń znaczących dla uczniów. Wywiady te były podstawą opracowania przez nauczycieli systemu wychowawczego w szkole.</p>



ZAWARTOŚĆ

- ▶ MVI\_0005.MP4
- ▶ MVI\_0006.MP4
- ▶ MVI\_0007.MP4
- ▶ MVI\_0008.MP4
- ▶ MVI\_0009.MP4
- ▶ MVI\_0010.MP4
- ▶ MVI\_0011.MP4
- ▶ MVI\_0012.MP4
- ▶ MVI\_0013.MP4
- ▶ MVI\_0014.MP4
- ▶ MVI\_0015.MP4
- ▶ MVI\_0016.MP4
- ▶ MVI\_0017.MP4
- ▶ MVI\_0018.MP4
- ▶ MVI\_0019.MP4
- ▶ MVI\_0020.MP4
- ▶ MVI\_0021.MP4
- ▶ MVI\_0023.MP4
- ▶ MVI\_0024.MP4
- ▶ MVI\_0026.MP4

# KULTURA ORGANIZACJI

## KIEROWANIE SZKOŁĄ

Karolina:

Historia kształtowania się docelowego modelu zarządzania szkołą:

Organem prowadzącym szkołę jest Fundacja Spark Academy, powołana w celu założenia szkoły oraz upowszechnianie edukacji skoncentrowanej na uczniach, opartej na procesach uczenia się, gdzie nauczyciel pełni rolę tutora w relacji wzajemnego szacunku.

W zakresie kierowania szkołą Spark Academy przechodził wiele zmian. Pierwotny model oparty był o osobę prezesa fundacji, który jednocześnie pełnił rolę dyrektora szkoły. Ze względu na to, że osoba pełniąca te obowiązki nie posiadała wykształcenia pedagogicznego, w szkole zawsze obecny był wicedyrektor. Początkowo była to jedna osoba pełniąca tę rolę do szkoły podstawowej oraz dla gimnazjum, jednak w momencie przekształcenia gimnazjum w liceum ogólnokształcące pojawiły się dwie wicedyrektorki, każda dedykowana do odrębnego typu szkoły. W tym okresie w skład zespołu kierującego szkołą wchodził również koordynatorzy kluczowych obszarów kształcenia. Byli to:

- koordynator zespołu 1-3
- koordynator zespołu 4-8
- koordynator tutoring
- koordynator agory (zajęć projektowych w metodyce tzw. "wolnych projektów")
- koordynator liceum (osoba odpowiedzialna za przekształcenie gimnazjum w liceum ogólnokształcące)
- koordynator IPC (osoba koordynująca pracę nauczycieli w realizacji pracy projektowej uczniów w ramach metodyki IPC)

Dodatkowo każdy zespół przedmiotowy posiadał lidera koła przedmiotowego (przykładowe koła przedmiotowe: koło humanistyczno-społeczne, matematyczne, science, wychowania fizycznego, art, języki obce), który miał za zadanie organizować pracę grupy tak, by prowadzić edukację międzyprzedmiotową, nadzorować poprawność pisania celów edukacyjnych oraz rozwijać narzędzia i metody pracy dydaktycznej w ramach danego koła przedmiotowego np. prowadzić szkolenia wewnętrzne lub organizować szkolenia kadry na zewnątrz, prowadzić obserwację i ewaluację zajęć nauczycieli wchodzących w skład koła.

Dodatkowo szkoła posiadała radę programową, w której skład wchodził prezes rady fundacji/dyrektor szkoły, wicedyrektorzy, koordynatorzy etapu 1-3 i 4-8 oraz przedstawiciel zarządu fundacji. Zadaniem rady programowej było wyznaczanie kierunków rozwoju szkoły, wypracowywanie wizji, misji i wartości, jakimi kierują się w swojej pracy nauczyciele i uczniowie. Rada wyznaczała również cele strategiczne dla szkoły. Spotkania rady programowej odbywały się regularnie w ciągu tygodnia na terenie szkoły. Brak jasnej struktury pracy tej grupy, jej skład osobowy oraz sposób organizacji spotkań w ciągu dnia pracy szkoły sprawiał, że grupa często zajmowała się bieżącym zarządzaniem szkołą, operacyjną pracą, przez co cel istnienia rady programowej nie był realizowany, jednocześnie jej praca utrudniała codzienną koordynację i organizację pracy nauczycieli w szkole. Po kilku latach zapadła

decyzja o zmianie sposobu zarządzania szkołą na bardziej ustrukturyzowany i oparty o zakres ról, odpowiedzialności i harmonogramu pracy.

**Od 2022 roku szkoła oparta jest o strukturę zarządzania w następującej formie:**

- Organem prowadzącym szkołę jest Fundacja Spark Academy. Fundacja posiada Zarząd Fundacji oraz Prezesa. **Rada fundacji** zatwierdza misję, wizję i wartości organizacji. Zatwierdza strategię rozwoju i jej uaktualnienia oraz sprawuje nadzór nad realizacją strategii. Wybiera członków zarządu fundację. Michał Jankowski jako **Fundator** powołał radę fundacji i ją reprezentuje.

**Zarząd fundacji** odpowiada za proces tworzenia i realizację strategii. Powołuje dyrektora obu szkół i nadzoruje jego pracę. Jako reprezentant organu prowadzącego, zawiera umowy w imieniu szkoły i realizuje sprawy kadrowe na wniosek dyrektora szkoły. Opiniuje decyzje kadrowe dotyczące członków kierownictwa szkoły. Kurt jest prezesem i jedynym członkiem zarządu fundacji Spark Academy. **Zarząd i Rada Fundacji** na zasadzie konsensusu określają **misję, wizję i wartości**, uwzględniając przy tym rekomendacji opisanej niżej *Rady Programowej*.

W szkole ciałem kierowniczym jest **Senior Leadership Team (SLT)** - Kierownictwo szkoły, w skład którego wchodzi: dyrektor oraz wicedyrektorzy (wicedyrektor etapu 1-3, wicedyrektor etapu 4-8, wicedyrektor ds. psychologiczno-pedagogicznych, wicedyrektor liceum).

**Senior Leadership Team** odpowiada za:

- realizacja celów i planów strategicznych;
- przygotowanie i realizacja budżetu obu szkół;
- decyzje kadrowe;
- zapewnienie funkcjonowania szkoły;
- koordynację programów nauczania;
- nadzór nad zespołami pracowniczymi (nauczyciele, administracja);
- zarządzanie infrastrukturą szkoły;
- kontrolę bezpieczeństwa;
- komunikację wewnętrzną i zewnętrzną;
- działania na rzecz doskonalenia szkoły;
- zapewnienie zgodności funkcjonowania szkoły z prawem;

**Rada Pedagogiczna**

Rada pedagogiczna jest ciałem decyzyjnym w sprawach przewidzianych przepisami oświaty. W innych sprawach jest miejscem obrad i wymiany zdań kadry pedagogicznej oraz zespołu administracji. Wyraża opinie dyskusją i głosowaniem.

Wprowadzono również pracę zespołów roboczych obejmujących kluczowe działania na danym etapie edukacyjnym. Podział zespołów:

**- etap 1-3:**

1. zespół wychowawców i pomocy psychologiczno-pedagogicznej - w skład zespołu wchodzi nauczyciele edukacji wczesnoszkolnej, nauczyciele wspomagający i współorganizujący pracę na tym etapie edukacyjnym, pedagog i psycholog dedykowany do tego etapu.

2. nauczyciele popołudniowi- nauczyciele przedmiotowi organizujący zajęcia spoza obszaru edukacji wczesnoszkolnej oraz nauczyciele świetlicowi.

• **etap 4-8:**

1. zespół wychowawców i pomocy psychologiczno-pedagogicznej - w skład zespołu wchodzi nauczyciele pełniący rolę wychowawcy oraz nauczyciele wspomagający i

współorganizujący pracę na tym etapie edukacyjnym, pedagog i psycholog dedykowany do tego etapu.











2. Zespół interdyscyplinarny- w skład zespołu wchodzi nauczyciele przedmiotowi pracujący z uczniami metodą interdyscyplinarnych projektów
  3. Przedmioty egzaminacyjne - w skład zespołu wchodzi nauczyciele przedmiotów obecnych na egzaminie ósmoklasisty (język polski, matematyka, język angielski)
  4. Zespół BID (Big Idea Day)- w skład zespołu wchodzi nauczyciele przedmiotów takich jak muzyka, plastyka, technika czy informatyka oraz nauczyciele organizujący warsztaty z podobnych dziedzin, które uczniowie realizują w formie pracy projektowej.
- zespół psychologiczno-pedagogiczny
    1. Zespół pedagogów- w skład zespołu wchodzi pedagodzy oraz nauczyciele wspomagający i współorganizujący ze wszystkich etapów kształcenia
    2. Zespół psychologów- w skład zespołu wchodzi psychologowie ze wszystkich etapów kształcenia
  - **zespół administracji** - w skład zespołu wchodzi wszyscy pracownicy sekretariatu, recepcji, biblioteki oraz gospodarz budynku










Każdy zespół spotyka się regularnie raz w tygodniu w towarzystwie wicedyrektora etapu. Zespoły organizują w ten sposób swoją codzienną pracę, ale też pracują nad realizacją OKRów na dany rok szkolny. Wicedyrektor obecny na spotkaniach zespołów pełni rolę lidera grupy, czyli kieruje zespołem, jest odpowiedzialny za planowanie, organizację i ewaluację pracy zespołu jak również za monitorowanie wyników. Wicedyrektorzy raportują o wynikach prac zespołów do dyrektora szkoły, w szczególnych przypadkach na zabranie SLT podejmują zagadnienia znaczące dla pracy konkretnego zespołu roboczego, które wymagają decyzji dyrekcji.

#### Praca w oparciu o OKR:

W roku 2023 zespół SLT podjął decyzję o wprowadzeniu do pracy zespołów roboczych oraz zespołu administracji szkoły metodyki OKR (Objectives and Key Results) to podejście do zarządzania celami, które polega na określeniu jasnych celów (Objectives) i konkretnych wyników kluczowych (Key Results), które służą jako miarodajne wskaźniki postępu w osiąganiu tych celów. Jest to skoncentrowana metoda, która pomaga zespołom skupić się na najważniejszych zadaniach i mierzyć ich postęp w sposób transparentny i efektywny. Została ona wybrana również dlatego, że praca z nią przypomina pracę na celach edukacyjnych, którą stosujemy w relacji z uczniami. OKRy zespołów są tworzone w nawiązaniu do OKRów, które określa kierownictwo szkoły na dany rok szkolny. OKRy dla całej szkoły są ogłaszane w czerwcu. Na bazie tej wiedzy oraz wiedzy z ewaluacji roku szkolnego dokonywanej w czerwcu każdego roku zespoły robocze tworzą dla siebie OKR podczas pracy przygotowującej do nowego roku szkolnego w sierpniu. OKRy są realizowane podczas pracy zespołów roboczych w ciągu roku szkolnego. Co checkpoint następuje kontrola realizacji OKRów przez dyrekcję szkoły, jest to czas na weryfikację planu pracy lub samych OKRów. Zamiast podsumowania po 4 checkpointach robiony jest publiczny przegląd pracy zespołów roboczych nad OKRami w danym roku szkolnym. Pod koniec czerwca wszystkie zespoły spotykają się na przeglądzie rocznym OKR-ów, przedstawiają swoje osiągnięcia oraz wyniki ewaluacji procesu rocznej pracy, w krótkich wystąpieniach publicznych. Członkowie Rada Pedagogiczna dają feedback każdej z grup i wspólnie zastanawiają się, jak usprawnić pracę zespołową w Spark Academy. Dyrektor szkoły na bazie materiałów otrzymanych przez każdy z zespołów roboczych po przeglądzie czerwcowym przygotowuje raport z wynikami osiągniętymi przez zespoły nauczycieli w realizacji OKR i przedstawia go całej kadrze oraz zarządowi Fundacji Spark Academy.

 <p>MATARIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO I</p>	
<b>LINK</b>	<p><a href="#">2023-02 MOBILITY no 2 Halden-Norwegia (dokumentacja wizyt studyjnych)</a>  Dokumentacja zdjęciowa wizyty studyjnej u norweskiego partnera (zdjęcia spotkań, wizyt w szkołach, warsztatów z badaczami z Norwegii.</p>
<b>ZAWARTOŚĆ</b>	<ul style="list-style-type: none"> <li> 07.02.23_Dzień 1</li> <li> 08.02.23_Dzień 2</li> <li> 09.02.23_Dzień 3 + warsztaty</li> <li> 10.02.23_Dzień 4 - platforma online</li> </ul>

 <p>MATARIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO I</p>	
<b>LINK</b>	<p><a href="#">2023-02 Miejsca edukacji - szkoły w Halden (rolki)</a>  Krótkie filmiki nagrane przez badaczy i nauczycieli w norweskich szkołach, które prezentują rozwiązania przestrzenne i organizacyjne inspirujące do opracowania i zmiany przestrzeni szkoły Spark Academy.</p>
<b>ZAWARTOŚĆ</b>	<ul style="list-style-type: none"> <li> GX010022.MP4</li> <li> GX010039.MP4</li> <li> GX010040.MP4</li> <li> GX010043.MP4</li> <li> GX010084.MP4</li> <li> GX010138.MP4</li> <li> GX010139.MP4</li> <li> GX010191.MP4</li> <li> GX010238.MP4</li> </ul>

-  GX010253.MP4
-  GX010263.MP4
-  GX010279.MP4
-  GX010280.MP4
-  GX010281.MP4
-  GX010282.MP4
-  GX010319.MP4
-  GX010395.MP4
-  GX010396.MP4



#### MATERIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO I

#### LINK

#### [ZESPÓŁ 5 LEADERSHIP](#)

Materiały zebrane w odniesieniu do diagnozy i propozycji zmian w zakresie całościowej organizacji pracy w szkole podstawowej Spark Academy. Nagrania refleksje z wizyty studyjnej w Norwegii z inspiracjami dla organizacji szkoły.

#### ZAWARTOŚĆ

-  2023-02-20 Gosia\_Ewa\_Po Norwegii
-  2023-05-12 Agenda spotkania zespołów projektowych - całościowa organizacja szkoły.docx



## NAUCZYCIEL - WYCHOWAWCA

Damian:

W Sparku wychowawca ma 3 godziny kręgów w tygodniu na spotkania ze swoją klasą oraz może wchodzić na dowolne zajęcia jeśli ma czas i towarzyszyć swojej klasie i/lub wspierać nauczyciela prowadzącego zajęcia.

Np. realizujemy 2 godziny matematyki w tygodniu w klasie 4 poza terenem szkoły - w pobliskim parku. Dzięki wsparciu wychowawcy matematyk może zaplanować zajęcia w bardziej atrakcyjnej i przystępnej formie dla dzieci. Dzięki temu zaangażowanie w zadania matematyczne jest bardzo wysokie i przebiega w atmosferze zabawy.

To samo dotyczy innych przedmiotów w zależności od potrzeb i pomysłów zarówno nauczycieli jak i uczniów. Uczniowie też mogą zaproponować inną formę zajęć.

Od strony wychowawcy obserwacja uczniów podczas pracy na poszczególnych zajęciach jest bardzo cenna i daje dużo informacji o poszczególnych uczniach jak i grupie.

Z kolei moje doświadczenia jako nauczyciela przedmiotowego (muzyka) są podobne do tych opisanych powyżej.

Dodatkowym atutem jest to, że mogę realizować zamiennie muzykę i kręgi w zależności od potrzeb grupy jak i swoich jako wychowawca.

Np. jeśli z moją klasą jesteśmy zaangażowanie w przygotowanie koncertu i występ to jeśli grupa (i sytuacja) tego potrzebuje możemy zrobić nawet 4 h prób do koncertu w ramach godzin lekcyjnych (a nie dodatkowych).

## ZESPOŁY NAUCZYCIELI

Marta:

Ogromną wartością Sparka jest to, że pracujemy indywidualnie i niezależnie jako jednostki, ale też stanowimy łączącą się w grupy podzespoły pracujące nad wyznaczonymi zadaniami. W zależności od ilości pełnionych ról można znajdować się w kilku zespołach. Jako wychowawca i pedagog specjalny znajduje się w dwóch takich zespołach.

O zespole psychologiczno-pedagogicznym

- zespół pp jest zwiększającym się zespołem z roku na rok
- początkowo w sparku był jeden pedagog specjalny czyli ja oraz koordynator psychologiczno - pedagogiczny, był też pedagog szkolny
- obecnie zespół liczy 3 pedagogów szkolnych po 1 na każdy etap, oraz 3 nauczycieli współorganizujących proces kształcenia (pedagogów specjalnych) oraz 2 nauczycieli wspierających
- obecna struktura, która powstała również w wyniku obserwacji pracy specjalistycznej w szkołach w norwegii opiera się o głównego nauczyciela współorganizującego na etap nauczania mających pod opieką dzieci z orzeczeniem o

potrzebie kształcenia specjalnego oraz nauczycieli wspierających, którzy wspierają działania i ściśle współpracują

- dużą wartością pracy w zespołach jest regularność spotkań, spotkania odbywają się co tydzień, trwają 1,5 godziny
- spotykamy się wszyscy wraz z wicedyrektorem do spraw pp oraz pedagogami szkolnymi
- pracujemy wg określonej agendy, która aktualizowana jest cotygodniowo
- z uwagi na coraz większe możliwości diagnostyczne oraz większą świadomość społeczną nieustannie przybywa orzeczeń w związku z czym zespół cały czas się powiększa
- mocną stroną zespołu pp jest wspierająca atmosfera, duża wiedza specjalistyczna i doświadczenie, które pozwala na rozszerzanie i modyfikowanie utartych schematów w pracy pedagogicznej dla uczniów wymagających indywidualnego podejścia do nauczania
- praca zespołu pp czasem niezauważalna przeplata się z pracą innych nauczycieli i w dużej mierze polega na współpracy i porozumieniu z innymi członkami kadry
- nasz zespół charakteryzuje też duża chęć doskonalenia się zawodowego, w związku z czym bierzemy udział w szkoleniach, konferencjach etc. specjalistycznych

Renata:

Nauczyciel z reguły jest sam, zamknięty w sali ze swoją klasą, na krótkich przerwach zmienia tylko dziennik i znów jest zamknięty w sali z klasą. I tak lekcja po lekcji. Nikt w jego planie nie przewiduje raczej czasu na spotkanie z zespołem nauczycieli (nie licząc "rytualnych" rad pedagogicznych, organizowanych raz na semestr). W Sparku jest inaczej, stawiamy tutaj na pracę zespołową. Od początku szkoła tworzona była we współpracy kilku osób, i choć trudno jest - kiedy szkoła się rozrasta i pracuje w niej coraz więcej ludzi - utrzymać taki sam poziom współpracy i wpływu na działanie szkoły, to mamy wrażenie, że udaje się nam to w całkiem dużym stopniu.

Chyba dobrym przykładem będzie tutaj zespół nauczycielek pracujących w grupach 1-3. W skład tego zespołu wchodzi wszystkie wychowawczynie grup, wicedyrektorka tego etapu oraz psycholożka etapu. Osoby te spotykają się raz w tygodniu na jakieś 2 - 3 godziny, żeby omawiać wszystkie te tematy, które dotyczą etapu 1-3. Są to zarówno sprawy bieżące, jak i sprawy dotyczące organizacji, projektów, decyzji, które trzeba podjąć. I choć jedną z członkiń zespołu jest wicedyrektorka, a więc osoba posiadająca dużo większą decyzyjność, to nie tworzy ona swojej roli tak, by polegała na wydawaniu poleceń czy informowaniu o podjętych z własnej woli działaniach. Jest członkiem zespołu, co oznacza, że z jednej strony bierze udział w omawianiu wszystkich spraw, w szukaniu rozwiązań napotykanym w grupach problemów, w organizowaniu różnych spotkań, a z drugiej strony, zanim podejmie jakąś decyzję, to omawia ją z zespołem. Tutaj tak naprawdę każdy ma wpływ na wszystko to, co dzieje się w 1-3. Wszystkie te osoby tworzą tę część szkoły.








Renata: "Przez większość mojej pracy zawodowej myślałam, że wolę pracować sama, podejmować własne decyzje i mierzyć się z problemami indywidualnie. Pracując w Sparku odkryłam, że jest dokładnie odwrotnie. Takiej pracy zespołowej musiałam się nauczyć, po latach pracy "na siebie" musiałam przyzwyczać się do pracy "dla siebie z innymi". Teraz trudno przecenić fakt, że codziennie mam wsparcie osób, które dobrze znam i z którymi mogę rozmawiać na każdy "zawodowy" (i nie tylko) temat. Na naszych spotkaniach nie boję się pytać, mieć wątpliwości, przestałam bać się dzielenia swoimi pomysłami ("bo przecież na pewno są głupie, prawda?"). Bardzo często jest tak, że potrzebuję przegadać



jakiś temat, coś mi w grupie nie gra, z czymś sobie nie radzę, albo brakuje mi weny na jakieś działanie. Czy to oznacza, że wszystko robimy równo, każda tak samo, że wszystko musi być zaakceptowane przez zespół? Zdecydowanie nie. I właśnie to jest cenne w naszej współpracy. Bo przecież każda z nas jest inna, każda na swój sposób buduje klimat własnej grupy, każda z nas inaczej “czuje” jakiś temat. W mojej pracy z dziećmi mam pełną wolność i wiem też, że mam za sobą zaufanie wicedyrektorki 1-3. To jest według mnie jeden z lepszych układów - móc być częścią zespołu jednocześnie pozostając sobą. Tego też uczymy dzieci w naszych grupach.

Na naszych spotkaniach poruszamy każdy temat, który jest wg nas w danym momencie ważny. To może być zarówno omówienie spraw bieżących (zawsze jest ich mnóstwo po tygodniu pracy), jak i omówienie spraw “większych”. Współpraca z rodzicami, szukanie rozwiązania na problem, który zgłasza grupa, dzielenie się swoimi obserwacjami, omówienie przypadków, w których wychowawczynie danej grupy potrzebuje wsparcia. Na naszych spotkaniach dzielimy się też naszymi sukcesami, pomysłami na jakieś działania, pozytywnymi zmianami, jakie zauważyłyśmy u któregoś z naszych uczniów. Wszystko to powoduje, że każda z nas jest częścią, która tworzy całość i każda z nas ma wpływ na to, jak ta całość wygląda.

Bycie nauczycielką nie jest łatwe, bo praca z ludźmi nie jest łatwa. Wsparcie osób, których praca polega na tym samym, co moja, jest moim zdaniem elementem koniecznym”.

	<p>MATERIALY ZEBRANE W PORTFOLIO I</p>
<p>LINK</p>	<p><a href="#">2023-02 Spotkania i warsztaty w uniwersytecie HiO Halden</a> Nagranie warsztatów prowadzonych w pięciu grupach tematycznych w Norwegii przez badaczy i zaproszonych nauczycieli/ekspertów z norweskich szkół dla nauczycieli Spark Academy. Tematyka warsztatów skonsultowana była z badaczami z Norwegii w odniesieniu do problemów dydaktycznych zidentyfikowanych w pięciu zespołach nauczycieli-badaczy.</p>
<p>ZAWARTOŚĆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> <li> 2023_02_08_szkoła-lekcja muzyki.MP4</li> <li> 2023_02_09_uniwersytet_o_robotach.MP4</li> <li> 2023_02_09_uniwersytet_podsumowanie_cz.3.MP4</li> <li> 2023_02_09_uniwersytet_podsumowanie_cz.4.MP4</li> <li> 2023_02_09_uniwersytet_wykład_cz.2.MP4</li> <li> 2023_02_09_uniwersytet_wykład_Storyline.MP4</li> </ul>

## ROZWÓJ PROFESJONALNY SPARKOWEGO NAUCZYCIELA

Ewa

wielu już próbowało odpowiedzieć na pytanie co to znaczy sparkowy nauczyciel i wielu na tym poległo. W rozmowach bardziej oficjalnych i tych kuchennych tworzy się jednak pewien obraz osoby, która przede wszystkim tworzy relację z drugim człowiekiem i wie, że bez tego ani rusz.

Profesjonalizm. Każdy dorosły odpowiada za siebie. Podobnie jak od dzieci oczekujemy od dorosłych, aby dbali o własny rozwój, brali odpowiedzialność za siebie, swoje emocje i postępowanie. Profesjonalizm w pracy to poddawanie jej samoocenie oraz zbieranie informacji zwrotnej od innych członków kadry, którzy wnoszą do mojej pracy swoje obserwacje, pozwalając mi na zobaczenie mojej pracy z boku.

Jednocześnie mamy otwartość na to, aby być różni w sposobie bycia i kontakcie z innymi - kadrami, dziećmi, rodzicami. Obracamy się w jednym środowisku, które tworzone jest wokół 4 wartości - zaangażowania, współpracy, szacunku i zdrowia. Nasze działanie powinno być zgodne z tymi wartościami, każdy jednak sam musi określić swoje granice, które mieszczą się w ramach szkoły.

### O szkoleniach







To, co na pewno wyróżnia Sparka, to to że dla nas rok szkolny rozpoczyna się w połowie sierpnia. To intensywny czas podsumowań, szkoleń i pracy w zespołach. To czas gdy przypominamy sobie po co robimy taką szkołę, jaką robimy.

Dni rozpoczynamy jak uczniowie - kręgami. Trochę się poznajemy, bo co roku pojawia się u nas ktoś nowy, bawimy i integrujemy. Planujemy najbliższe dni i sprawdzamy co w tym czasie jest dla nas ważne. To w sierpniu powstają plany pracy z uczniami na najbliższe miesiące, wybierają się działy tematyczne zajęć międzyprzedmiotowych, zespół SEL i wychowawcy opracowują programy profilaktyczno-wychowawcze, Sparkling zapełnia się celami edukacyjnymi, do których już niedługo usiądą nasi uczniowie.

Sierpień to też czas licznych rozmów o tym, czego potrzebujemy od siebie nawzajem w najbliższym roku szkolnym. To czas przygotowania planów zajęć i projektowania terminów spotkań kadry.

W tym roku pracujemy zgodnie z OKRami, które każdy z zespołów wypracował pod koniec roku szkolnego odpowiadając na potrzeby zgodne z tym, z czym kadra mierzyła się w kończącym się roku szkolnym.

W sierpniu planujemy też obszary szkoleniowe - pojawiają się propozycje od nauczycieli, jakie spotkania (w jakim obszarze tematycznym) chcieliby poprowadzić dla kadry - modele nauczania, ocena z zachowania, minimediacje i inne. Podobny cykl mamy w czasie ferii (3 dni).

	MATERIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO II
LINK	<a href="#">2023-08 MOBILITY no 2 WARSZTATY całe grono nauczycielskie (co jest sparkowe)</a> Nagranie całodziennych warsztatów z nauczycielami poświęconych wypracowaniu całościowego podejścia do organizacji pracy szkoły podstawowej Spark Academy
ZAWARTOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"><li> 2023-08-18 warsztat wszyscy Nauczyciele cz 1.MP4</li><li> 2023-08-18 warsztat wszyscy Nauczyciele cz 2.MP4</li><li> 2023-08-18 warsztat wszyscy Nauczyciele cz 3.MP4</li><li> 2023-08-18 warsztat wszyscy Nauczyciele cz 4.MP4</li><li> 2023-08-18 warsztat wszyscy Nauczyciele cz 5.MP4</li></ul>

## ORGANIZACJA KSZTAŁCENIA

### NAUCZANIE ZINTEGROWANE (SMOKi)

Paulina:

#### **Założenia**

Pracując metodą projektu, uczniowie oprócz tego, że nabywają wiedzę merytoryczną, to równocześnie mają też okazję do rozwijania kompetencji społecznych. Ponadto metoda ta pozwala podejść do poznawanych zagadnień całościowo, z naciskiem na interdyscyplinarność.

#### **Kwestie techniczne i organizacyjne**

Nauczanie projektowe funkcjonuje w dwóch grupach wiekowych: klasy 4 i 5 (roboczo nazwane SMOKi młodsze) oraz klasy 6 - 8 (SMOKi starsze).

SMOK to skrót od Sparkowa Międzyprzedmiotowa Organizacja Kształcenia.

SMOK 4-5 łączy z założenia następujące przedmioty: przyrodę, geografię, biologię, historię, plastykę oraz muzykę. Jednak kiedy pojawią się zagadnienia i tematy pozwalające na włączenie innych przedmiotów szkolnych, proponujemy innym nauczycielom, by w ramach swych lekcji włączali się w pracę SMOKów. Dzięki temu całkiem spora część tematów dzieje się też na wfie, języku angielskim, języku polskim oraz matematyce.

W SMOKach 6-8 stałe przedmioty to : geografia, biologia, historia, chemia oraz fizyka. Oprócz tego zagadnienia realizowane są częściowo najczęściej na: języku angielskim, polskim, matematyce oraz innych przedmiotach.

Nauczyciele uczący przedmiotów wchodzących na stałe w SMOKi w grupach 4-5 oraz 6-8 tworzą dwa zespoły, w ramach których regularnie się spotykają, by dzielić się pomysłami, dbać o spójność nauczanych treści i interdyscyplinarność, czuwać nad jakością, tempem pracy i postępami.

#### **Organizacja roczna**

Nauczanie w obu grupach wiekowych funkcjonuje na bardzo zbliżonych zasadach.

Nauka odbywa się działami. Najczęściej decydujemy się na wybór 4 działów na rok szkolny, co jest zbieżne z podziałem roku szkolnego w Sparku na 4 części (checkpointy). Wyboru działów dokonują nauczyciele, biorąc pod uwagę zarówno głosy uczniów - którzy często sami zgłaszają, czego i w jaki sposób chcieliby się uczyć - jak i podstawę programową. Ponieważ mamy już kilkuletnie doświadczenie w pracy tą metodą, to część działów jest już przygotowana na tyle, że możemy do nich wracać - Smokach Młodszych co 2 lata, a w starszych co 3 lata. Z drugiej strony wciąż jesteśmy otwarci na to, by modyfikować działy w zależności od potrzeb danych grup lub wymyślać całkiem nowe działy.

Dwa działy w roku realizujemy metodą tradycyjną, a dwa EduScramem (o tym więcej poniżej).

### Organizacja pracy w dziale


Praca w systemie działów realizowana jest w kilku statych, kluczowych etapach.

1. Zanim uczniowie poznają tytuł działu, nauczyciele proponują jakąś ekscytującą aktywność związaną z planowanym działem. Po aktywności uczniowie sami próbują odgadnąć, czego będą się uczyć oraz jaki jest temat działu. Dzięki efektowi niespodzianki, zaciekawienie uczniów sprawia, że do nowych treści podchodzą z dużym entuzjazmem.
2. Dowiadujemy się od uczniów, co już wiedzą, jeśli chodzi o nowy dział i porządkujemy tę wiedzę oraz dowiadujemy się, czego uczniowie chcieliby się dowiedzieć, co robić, jakie są ich oczekiwania, jeśli chodzi o dany dział.
3. Organizacja lekcji przebiega w dwóch formach: warsztaty i projekty. Warsztaty projektowane są przez nauczycieli, podczas nich uczniowie poznają nowe treści i ćwiczą nowe umiejętności. Rolą nauczyciela jest bycie ekspertem. Z kolei na projektach uczniowie samodzielnie badają zjawiska łączące się z tematem działu lub rozszerzają wiedzę/ umiejętności nabyte podczas warsztatów. Często mogą mieszać się między klasami. Rolą nauczyciela jest bycie mentorem.

Jeśli dział realizujemy tradycyjnie, to przez pierwsze tygodnie jest część wiedzowo-warsztatowa, a w następnych jest czas na pracę projektową. Uczniowie łączą się wówczas w zespoły, najczęściej mają swobodę wyboru, z kim chcą pracować, choć mają ograniczenie co do liczby osób w zespole (najczęściej maksymalnie 4). Mogą wybrać również pracę indywidualną.

Jeśli dział realizowany jest z użyciem EduScrum, czas na warsztaty i projekty jest przeplatany. W obu przypadkach zanim uczniowie zaczną pracę nad projektem, poznają kryteria sukcesu.

4. Wielki finał! Uczniowie prezentują publicznie swój projekt i efekty badań/poszukiwań.

	MATERIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO II
LINK	<a href="#">2023-05 PROJEKTY SMOK autorskie opracowanie SPARK</a> Nagranie z działań projektowych przeprowadzonych z uczniami w ramach jednego cyklu SMOK

ZAWARTOŚĆ	▶	2023-05-10-IPC-wybórgrupscrum1.MP4
	▶	2023-05-10-IPC-wybórgrupscrum2.MP4
	▶	2023-05-17-IPC-Paulina01.MP4
	▶	2023-05-17-IPC-Paulina02.MP4
	▶	2023-05-17-IPC-Paulina03.MP4
	▶	2023-05-17-IPC-Paulina04.MP4
	▶	2023-05-17-IPC-Paulina05.MP4
	▶	2023-05-17-IPC-Paulina06.MP4
	▶	2023-05-17-IPC-Paulina07.MP4
	▶	2023-05-17-IPC-Paulina08.MP4

## Role uczniów w projektach

Paulina:

Uczniowie mają ogromną przestrzeń do realizacji projektów. Mogą to być projekty zarówno własne jak i realizacje tematów zaproponowanych przez nauczyciela. Często w ramach Smoków młodszych dajemy propozycje tematów możliwych do samodzielnego badania przez uczniów wraz z kryteriami sukcesu, po to by nakreślić ramy. Dzieci mogą skorzystać z propozycji lub, jeśli są gotowe, zaproponować swoje pomysły i rozwiązania. W miarę nabierania doświadczenia uczniowie mają coraz większą swobodę i odpowiedzialność w decydowaniu o własnej pracy. Zachęcamy uczniów do podejmowania współpracy i realizacji zadań zespołowo, po to by wspierać rozwój kompetencji społecznych.

Zadaniem ucznia jest przyjęcie odpowiedniej roli w zespole zgodnie z własnymi kompetencjami, możliwościami i potrzebami grupy.

Uczniowie planują swoją pracę i dzielą się odpowiedzialnościami.

Są zachęceni do dbania o wysoką jakość merytoryczną projektu, mogą o nią zadbać zwracając się o pomoc do odpowiedniego nauczyciela przedmiotowego.

Mogą skorzystać ze źródeł proponowanych przez nauczyciela lub dokonać własnego wyboru

Bywa, że pojawiają się konflikty np o brak zaangażowania. Uczniowie często zaczynają od próby dogadania się samodzielnie, mogą też korzystać z mediacji rówieśniczej

Uczniowie zachęceni są do planowania swojej pracy i śledzenia postępów w projekcie z użyciem narzędzi informatycznych np. trello

Uczniowie doskonalą umiejętność wystąpień publicznych, prezentowania wyników własnej pracy, przyjmowania informacji zwrotnej, mierzenia się z merytoryczną krytyką.

## BID IDEA DAYS

**Dlaczego:**

BID (BID IDEA DAYS) w naszej szkole istnieje jako kompromis między strukturą a wolnym wybiegiem.

Rozwija kompetencje uczniów, umożliwiając im samodzielny wybór projektów i warsztatów oraz pracę w



grupach. To rozwiązuje problemy z brakiem zaangażowania uczniów, dostosowując czas trwania projektów i wprowadzając jasno określone zasady. Dodatkowo, BID angażuje rodziców do prowadzenia różnorodnych warsztatów.

Damian:

### **Początki vs to gdzie jesteśmy teraz.**

Od początku BID był pomyślany jako przestrzeń pracy projektowej, gdzie uczniowie mogą sami wybierać to co będą robić oraz brać za to odpowiedzialność.

Celem tej przestrzeni było umożliwienie uczniom rozwoju takich kompetencji jak samodzielność, planowanie pracy, odpowiedzialność, praca w grupie, prezentowanie projektów oraz ćwiczenie umiejętności ewaluacji i dawania feedbacku.

W pierwszym roku ze względu na zbyt dużą swobodę i brak jasno określonych ram zderzyliśmy się z dużym problemem braku zaangażowania uczniów.

Problemem był zbyt długi czas na realizację projektów (cały semestr), brak wystarczającej pomocy w kontrolowaniu przebiegu procesów planowania i realizacji ze strony nauczycieli i niejasne kryteria sukcesu. Okazało się również, że część uczniów nie chce realizować projektów własnych tylko woli formę warsztatów, na które mogliby się zapisać.

W kolejnych latach czas na realizację projektów uległ skróceniu, doszły warsztaty do wyboru dla uczniów, wprowadziliśmy zasady dotyczące dawania wartościowego feedbacku (żeby zniwelować komentarze w stylu "Podoba mi się. Nic bym nie zmienić.") oraz zwiększyliśmy częstotliwość prezentacji projektowych a także podzieliliśmy je na kilka grup (żeby uniknąć efektu znużenia przedłużającym się czasem prezentacji). Docelowo też rozszerzyliśmy BID o udział w nich klas 4 i 5. (wcześniej BIDy odbywały się tylko w klasa 6-8).

### **Teraz.**

Uczniowie raz w tygodniu - w środę, po przerwie obiadowej, przez 2 godziny lekcyjne - mają czas na pracę w formie warsztatów lub mogą realizować swoje własne pomysły na dowolne projekty (tkw projekty własne).

### **Zapisy/Wybór**

Na początku każdego checkpointu (czyli 4 x w roku) zapisują się (poprzez formularz zapisów) na cały checkpoint - czyli na cztery warsztaty/projekty własne trwające każdy po 2 tygodnie. Zapis na cokolwiek jest obligatoryjny.

Do wyboru są 4 dwutygodniowe warsztaty z tematów dotyczących muzyki, plastyki, informatyki i techniki. W prowadzenie warsztatów mogą angażować się również rodzice - mogą oni przeprowadzić warsztaty na dowolny temat związany np z wykonywanym przez nich zawodem lub pasją.

W tym roku naszym celem jest między innymi zwiększenie ilości warsztatów prowadzonych przez rodziców.

### **Forma pracy/zasady**

- warsztaty:

obecność na warsztatach = zaangażowanie w nie

podczas warsztatów tworzymy pewien produkt, np. w ramach warsztatów muzycznych o tematyce bębny, końcowym produktem będzie występ grupy projektowej a podczas warsztatów z druku 3D wydruk zaprojektowanego wcześniej modelu/projektu

- projekty własne

można pracować indywidualnie i w grupach do 3 osób

### Prototypowanie pomysłów na projekt:

na początku uczniowie wykonują prototyp swojego pomysłu

1. Pomysł
2. Szkic pomysłu w 2 min.
3. Test (przedstawienie pomysłu i wysłuchanie sugestii)
4. Prototyp (naniesienie poprawek z sugestii i w 10 min tworzymy film, kolaż, makietę ...obrazującą pomysł na projekt)
5. Pozostała czas na BID to już praca "właściwa" nad realizacją projektu.

### Prezentacja projektów

Na koniec checkpointu uczniowie wg grup, w których pracowali np indywidualnie lub w grupach do 3 osób, prezentują efekt swojej pracy z jednego wybranego przez siebie cyklu warsztatowego lub projektów własnych. Po prezentacji otrzymują feedback od wybranych przez siebie 3 osób.

### Dawanie feedbacku.

Każdy uczeń lub nauczyciel może podczas dnia prezentacji projektów może dać 3 feedbacki do wysłuchanych prezentacji.













### Ewa:

Jako szkoła rozumiemy, że zajęcia artystyczne są formą, z której nie można rezygnować na rzecz większego obciążenia matmą czy historią. Sztuka jest formą wyrazu, możliwością uzewnętrznienia się, radzenia sobie z emocjami itp. Dlatego każdy uczeń 4-8 może korzystać z salki muzycznej czy plastycznej i dać upust swojej twórczości. Wiemy też, że nie każdy ma taką chęć aby na muzyce realizować wszystkie wymagane pp formy: np. śpiew, gra na instrumencie, czytanie z nut itp. Stąd pojawia się pewna oferta z której dzieci i młodzież może skorzystać aby spróbować, poznać to co dla nich było nieznanym lub rozwijać swoje zainteresowania w tym, co wybiorą za swoje, z czym się identyfikują.


**Łukasz:** *Na warsztaty z druku 3D zapisało się wyjątkowo dużo osób. Cześć już po raz n-ty. Zaproszony [#rodzic](#) tłumaczył nowicjuszom na czym polega druk i jak zacząć tymczasem ja z weteranami ustalałem na czym będzie polegał ich projekt 3D w tym roku. W sześć godzin powstały obłędne modele, a uczniowie mieli okazję rozwinąć kompetencje w obszarze technologii, kreatywności, i myślenie przestrzenne*







**Magda:** *BiD-y to duże wyzwanie organizacyjne dla nas Nauczycieli, ale również dla Uczniów. To wydarzenie w szkole, pozwala Uczniom nauczyć się planowania, ustalania priorytetów. Cieszę się, że udało nam się dołączyć tutaj fakultety z przedmiotów egzaminacyjnych, ponieważ to daje czas uczniom na regularne przygotowanie do egzaminu, zapoznanie się z schematem arkuszy oraz strategiami rozwiązywania zadań.*





	<b>MATERIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO</b>
<b>LINK</b>	<p><a href="#">ZESPÓŁ 3. PROJEKTY</a></p> <p>Materiały zebrane w odniesieniu do diagnozy i propozycji zmian w zakresie nauczania projektowego (między przedmiotowego) w szkole podstawowej Spark Academy. Nagrania obejmują: wideo rejestrację wybranych projektów, wywiady z nauczycielami na temat prowadzonych metod pracy i planowanych zmian, nagrania z konsultacji ewaluacyjnych nauczycieli i badaczy, wybrane materiały wypracowane przez uczniów oraz refleksje z wizyty studyjnej w Norwegii z inspiracjami dla pracy zespołu nauczycieli.</p>
<b>ZAWARTOŚĆ</b>	<ul style="list-style-type: none"><li> 2023-01-11 Paulina_team projekty</li><li> 2023-02-01 Asia_team projekty</li><li> 2023-04-12 Kate_rozmowy z uczniami</li><li> 2023-04-12 prace uczniów</li><li> 2023-04-20-ExitPoint-MissionToMars</li><li> 2023-05-10-EntryPointTheySeeTheWorldLikeThis</li><li> 2023-05-17-IPC-Paulina-stacje</li><li> 2023-05-31-AnkietyIPCeduScrum</li><li> 2023-06-01-koncertTargi</li><li> <sup>2</sup> Spotkania konsultacyjne - projektowanie i ewaluacja</li><li> Tablice eduscrumowe - zdjęcia</li></ul>




Dokumenty > General > TL PORTFOLIO I > ZESPÓŁ 3. PROJEKTY > **2023-01-11 Paulina\_team projekty**

 Nazwa ↑ ↓


-  2023-01-11 - romowy z uczniami
-  Lekcja w 4-5 o mitologii słowiańskiej
-  Lekcja w 4-5 o Tainach
-  2023-01-15 Kopia Notatka z zajęć -mitologia słowiańska.docx
-  2023-01-20 Paulina\_dzień\_wspólny.docx
-  2023-04-25 Pytania do uczniów do rozmów po zajęciach.docx













Dokumenty > General > TL PORTFOLIO I > ZESPÓŁ 3. PROJEKTY > **2023-02-01 Asia\_team projekty** 

 Nazwa ↑ ↓


-  2023\_01\_16\_muzyka\_legandy\_i\_mity
-  2023-01-02 Projekty.m4a
-  2023-01-19 podsumowanie\_muzyki\_4-5\_legandy\_i\_mity-001.mov


Dokumenty > General > TL PORTFOLIO I > ZESPÓŁ 3. PROJEKTY > **2023-04-12 Kate\_rozmowy z uczniami**


 Nazwa ↑ ↓


-  2023\_04\_12 1681309354614 prace uczniów.jpg
-  2023\_04\_12 1681309354625 prace uczniów.jpg
-  2023\_04\_12 1681309354633 prace uczniów.jpg
-  2023\_04\_12 1681309354642 prace uczniów.jpg
-  2023\_04\_12 1681309354651 prace uczniów.jpg
-  2023\_04\_12 VID\_123208.mp4
-  2023\_04\_12, 14.01.aac
-  2023\_04\_12-AdamDz.iAleks.aac
-  2023\_04\_12-Blanka.aac
-  2023\_04\_12-Hania i Hania.aac
-  2023\_04\_12-Jeremi i chyba Norbert albo Konrad .aac
-  2023\_04\_19\_Kate\_plastyka\_praca\_w\_toku-004.MP4


Dokumenty > General > TL PORTFOLIO I > ZESPÓŁ 3. PROJEKTY > **2023-04-20-ExitPoint-MissionToMars**


 Nazwa ↑ ↓

 2023-04-20-ExitPoint-cz.11-feedbackrodziców.MP4


 2023-04-20-ExitPoint-cz.1-EscapeRoom.MP4


 2023-04-20-ExitPoint-cz.2-EscapeRoom-003.MP4


 2023-04-20-ExitPoint-cz.3-escaperoom.MP4


 2023-04-20-ExitPoint-cz10Yukipodsumowanie.MP4

Dokumenty > General > TL PORTFOLIO I > ZESPÓŁ 3. PROJEKTY > **2023-05-10-EntryPointTheySeeTheWo**


 Nazwa ↑ ↓


 1687894342686 przygotowanie i rozpoczęcie projektu.jpg


 1687894342713 przygotowanie i rozpoczęcie projektu.jpg

 1687894342738 przygotowanie i rozpoczęcie projektu.jpg


 1687894342831 przygotowanie i rozpoczęcie projektu.jpg

 1687894342860 przygotowanie i rozpoczęcie projektu.jpg


 1687894342887 przygotowanie i rozpoczęcie projektu.jpg


 1687894342915 przygotowanie i rozpoczęcie projektu.jpg

 1687894342943 przygotowanie i rozpoczęcie projektu.jpg


 VID\_20230510\_102649 przygotowanie i rozpoczęcie projektu.mp4

Dokumenty > General > TL PORTFOLIO I > ZESPÓŁ 3. PROJEKTY > **2023-05-17-IPC-Paulina-stacje**


 Nazwa ↑ ↓

 2023-05-17-IPC-Paulina01.MP4


 2023-05-17-IPC-Paulina02.MP4

 2023-05-17-IPC-Paulina03.MP4

 2023-05-17-IPC-Paulina04.MP4

 2023-05-17-IPC-Paulina05.MP4

 2023-05-17-IPC-Paulina06.MP4

 2023-05-17-IPC-Paulina07.MP4

 2023-05-17-IPC-Paulina08.MP4

Dokumenty > General > TL PORTFOLIO I > ZESPÓŁ 3. PROJEKTY > **2023-06-01-koncertTargi**

Nazwa ↑ ↓

- GX010414-koncertTargiPrzedsiębiorczości-002.MP4
- GX020414-Krajka2.MP4

Dokumenty > General > TL PORTFOLIO I > ZESPÓŁ 3. PROJEKTY > **Spotkania konsultacyjne - projektowa**

Nazwa ↑ ↓

- 2022-12-20 notatka\_ze\_spotkania konsultacyjnego.docx
- 2022-12-20 team projekty - notatki luźne jakie tematy.docx
- 2023-01-02 Grupa projekty\_ notatka.docx
- 2023-03-22-teamprojekty-planpracynatensemestr.docx
- 2023-06-30 checklista do dopracowania SMOK BID.docx

## OCENA Z ZACHOWANIA

Renata

Na początku chcemy zaznaczyć, że ocena z zachowania w grupach 1-3 po pierwsze nie jest oceną (bardzo trudno znaleźć nam inne słowo), a po drugie podlega zmianom. Nie jest to dokument opieczętowany, podpisany i wpięty w teczkę z dokumentami. Jest to proces, który z zespołem 1-3 obserwujemy i w razie potrzeb modyfikujemy. Chcemy to tutaj zaznaczyć, bo może się zdarzyć, że model, który tutaj opisujemy, w momencie czytania tekstu przez czytelnika wygląda już inaczej.

Już od początku zależało nam na tym, żeby ocena z zachowania nie miała funkcji ocennej tylko informującą. Informacja owa miała przede wszystkim pochodzić od siebie dla siebie, a nie od innej osoby. Słowem - chcemy, żeby to zadanie, które musimy wykonać jako placówka oświatowa, dawało dzieciom możliwość uczenia się przyglądania się sobie. Uważamy, że znajomość siebie, umiejętność obserwowania i nazywania swoich reakcji, zachowań i decyzji w kontaktach społecznych jest składową tak zwanego wysokiego poczucia własnej wartości. Poznając siebie uczniowie uczą się akceptować siebie takimi, jakimi są. W bezpiecznych, pozbawionych elementu oceniania warunkach, dziecko przestaje się bać powiedzieć sobie samemu, że coś mu nie wychodzi, że coś sprawia mu trudność, że w czymś nie sięga "ideału". Dlatego odeszliśmy od oceniania, zorganizowaliśmy cały proces tak, żeby całe działanie oddać w ręce dzieci. Włączając w to decyzję, czy chcą swoją samoocenę pokazać nauczycielce i rodzicom, czy nie. Powstały w wyniku ich pracy dokument należy do nich i tylko do nich. Ocena zawsze pociąga za sobą wartościowanie: to jest dobre, a to nie; to zasługuje na nagrodę, a tamto nie; to nam się w tobie podoba, a to nie. Uważamy, że takie wartościowanie niczemu nie

służy. Nie chcemy, żeby dzieci dążyły do postaw z góry przez nas wyznaczonych - mamy w szkole zasady, które dzieci znają i same potrafią obserwować, jak im idzie ich respektowanie. W ciągu roku szkolnego dostają naturalne informacje zwrotne od rówieśników - jeśli jakieś zachowanie nie odpowiada innym, to przecież powiedzą o tym danej osobie. Takie wspólne bycie, rozmawianie o trudnych sytuacjach, szukanie rozwiązań - wszystko to jest składową postawą, jaką przyjmują poszczególni uczniowie, decyzji, jakie podejmują w ciągu całego roku. Nie chcemy mierzyć wszystkich jedną miarą - każdy z uczniów może mieć swoje strategie na to, jakim chce być człowiekiem i jak chce układać swoje stosunki z innymi.

Elementy składowe "oceny", jaką organizujemy uczniom w grupach 1-3, są pojawiają się w różnych momentach roku szkolnego. Chodzi o to, żeby pokazywać uczniom, że "ocena z zachowania" nie jest pojedynczym momentem w semestrze, tylko połączona jest z ich byciem w szkole w ciągu całego roku. Mogłybyśmy rozpisać się tutaj bardzo długim tekstem, jednak dla przejrzystości zdecydowaliśmy się opisać nasze podejście w punktach. Z góry zaznaczamy, że pisząc "ocena" nie mamy takowej na myśli - wiemy jednak, że ten wyraz pomoże nam i czytelnikom "być w tym samym miejscu".

1. Na początku roku szkolnego omawiamy z uczniami wartości, jakimi kierujemy się w Sparku. Są to zaangażowanie, współpraca, szacunek i zdrowie. Rozmawiamy o tym, co można rozumieć pod każdym tym słowem, dzieci opracowują każdą z wartości. Chcemy mieć pewność, że zasady, jakimi kierujemy się w Sparku, są dla wszystkich jasne.
2. Tak mniej więcej w środku pierwszego i potem drugiego semestru, wracamy do wartości. Proponujemy uczniom przemyślenie i pokazanie w formie graficznej swojej postawy w obrębie każdej z tych wartości. "Jak widzę siebie w kontekście współpracy? Co jest dla mnie tutaj łatwe, a co sprawia mi trudność?" Nie omawiamy tego szczegółowo, każde dziecko samo decyduje, jak pokaże swoją postawę. W wyniku tego działania w grupach powstają grafiki pokazujące, jak w grupie idzie dzieciom budowanie Sparka na tych czterech filarach.

zdjęcia:

[https://drive.google.com/drive/folders/192BkcC9jsyX\\_ZsHpwoOVr6sgseo8SNMJ?usp=sharing](https://drive.google.com/drive/folders/192BkcC9jsyX_ZsHpwoOVr6sgseo8SNMJ?usp=sharing)

3. Pod koniec każdego semestru uczniowie mają możliwość dokonania samooceny.
  - a. Każdy pisze "opowiadanie" o tym, jak widzi swoje zachowanie w kontekście każdej wartości. To nie musi być opowiadanie - to może być komiks, rysunek/rysunki, mapa myśli itp. Każde dziecko robi to w formie, jaka jest dla niego najdogodniejsza, szczegółowość tego dokumentu zostawiamy dzieciom - każdy z nich jest na innym poziomie umiejętności przyglądania się sobie, nie mówiąc już o tym, że "nazywanie siebie" jest po prostu trudne. Uczniowie chowają swoje oceny do kopert, to jest ich i to oni decydują, czy chcą komuś to pokazać.
  - b. Drugim elementem oceny może być informacja zwrotna od rówieśnika. Piszemy "może być", ponieważ odeszliśmy od obowiązku dawania takiej informacji - nie wszyscy znają wszystkich na tyle dobrze, żeby móc każdej wylosowanej osobie powiedzieć coś od siebie, nie każdy chce dostawać taką

informację, nie każdy chce taką informację komuś dawać. Dlatego informacja koleżeńska jest w 1-3 dowolna. Jeśli ktoś chce, może innej osobie z grupy taką informację dać. Rozmawiamy o tym, że może się zdarzyć, że druga osoba nie będzie chciała takiej informacji przyjąć albo że będzie chciała dopytać, co autor miał na myśli. Że może się zdarzyć, że ktoś dostanie trzy takie oceny, a ktoś żadnej. Dzieci ćwiczą, jakimi słowami można taką ocenę wyrazić, które z nich mówią o konkretach, a które są zbyt ogólne. Ćwiczą konstruowanie komunikatu “ja”. Dużo się tutaj dzieje i tak naprawdę te ćwiczenia są ważne, a nie to, żeby każdy - po równo - dostał informację koleżeńską.

c. Trzecim elementem jest możliwość porozmawiania z wychowawczynią o tym, jak mi było podczas tego całego “oceniańia”. Jeśli uczeń chce o coś dopytać, czymś się podzielić - to ma taką możliwość. Indywidualnie, w multiroomie. Czasami to wychowawczyni może chcieć z kimś porozmawiać, o jakiejś swojej obserwacji. Nic jednak nie dzieje się po to, by oceniać, a wszystko po to, by wspierać dzieci w rozwoju.

Gosia:

Na etapie 4-8 SP ocena z zachowania odbywa się wieloetapowo. Jej składową jest samoocena, ocena rówieśnicza, ocena proponowana przez nauczyciela przedmiotowego, oraz wychowawcy. Na ocenę z zachowania pracuje się “cały rok”. Początkiem pracy jest semestralny arkusz ewaluacji ([link](#)). Na jednym z kręgów około półroczną prosimy dzieci o wypełnienie kwestionariusza. Podobny kwestionariusz dzieci wypełniają pod koniec roku. Mogą tym samym zobaczyć co się zmieniło, jakie sukcesy mają na koncie, czy udało im się zrealizować zamierzone cele. Na początku czerwca rozmawiamy też z klasą o tym, że pojawi się “ocena z zachowania”. Na jednym z kręgów proponujemy formę warsztatową która dookreśla ramy dla każdego kryterium oceny z zachowania. Dzieci przypisują konkretne zachowania, postawy do skłai. Zadajemy pytania “po czym poznasz, że ten ktoś zachowuje się na ocenę bardzo dobrą”, “jak zachowuje się ktoś kto prezentuje wzorową postawę” “co robi, czego nie robi”. Co roku te kryteria mogą być inne. Dotyczą pracy na lekcjach, zaangażowania, sumienności, przygotowania, języka szacunku, utrzymywania atmosfery pracy, przestrzegania Sparkowych zasad, filarów Sparka. Zebrane w ten sposób “konkrety od dzieci” układamy w kryteria dla każdej z ocen na skali od wzorowego- nieodpowiedniego. Ważne, aby te kryteria były od dzieci, pisane ich językiem, żeby stanowiły ich reprezentacje. Kolejnym krokiem, jest prośba o wystawienie oceny z zachowania kierowana do przedmiotowców. Dzieci losują nauczyciela, do którego następnie piszą maila z prośbą o wystawienie oceny oraz uargumentowanie. To dobra praktyka proszenia oraz otrzymywania feedbacku. Podobne losowanie odbywa się kiedy dzieci losują różniennika do oceny podczas rozmowy rówieśniczej. W tej rozmowie bierze udział też wychowawca i jest moderatorem rozmowy. Przebieg rozmowy opiera się o schemat:

- pytanie do ucznia jak ocenia siebie podczas tego roku w kontekście oceny z zachowania, co wyszło, z czego jest dumny, co udało się zrealizować, czym chciałby się pochwalić
- informacja zwrotna do jednego z uczniów (zaczynamy od komplementów, sukcesów, obszarów in plus)



- pytanie do ucznia nad czym chciałby pracować, co warto udoskonalać. Pytanie o ocenę wystawioną dla siebie na skali, w oparciu o klasowe kryteria
- informacja zwrotna od nauczyciela apropos obszarów do pracy, perspektywa nauczyciela dotycząca tego co mogłoby być lepiej, na czym można by się było zastanowić w kontekście przyszłego roku
  - feedback od rówieśnika (zarówno w kontekście sukcesów, aspektów do pozytywnego wzmocnienia jak i obszarów do pracy) i jaka wg niego to ocena na skali
  - następnie podsumowanie wychowawcy dot wszystkich ocen czastkowych (od siebie, kolegi, nauczyciela przedmiotowego, wychowawcy) Średnia z tych ocen to ocena z zachowania.

Nie funkcjonujemy w próżni, nie jesteśmy w stanie wyeliminować oceny z zachowania, możemy jedynie modelować proces jej “wystawiania” włączając w to dzieci i innych ważnych dorosłych. To co dla mnie ważne, że to proces, że kryteria dot. każdej z ocen na skali opracowują sami uczniowie, że uczeń ma okazję zetknąć się z feedbackiem od dorosłych ale też od dzieci, że ćwiczymy się w dawaniu tego feedbacku, który w swoim zamyśle, nie ma być krytyczną oceną. Ten proces trwa przynajmniej pół roku i jest mocno oparty o samoocenę.

Marta:

Przygotowałyśmy arkusz samooceny śródrocznej. Stanowi on modyfikację arkusza kompetencji społeczno - emocjonalnych. Dostosowałyśmy ten arkusz tak by był bardziej dopasowany do etapu rozwojowego i był też takim drogowskazem na to co chcę osiągnąć w drugiej połowie roku.

[Małgorzata MoszykMarta Prech](#) czy możecie podlinkować (i udostępnić) jak taki arkusz teraz wygląda?

## WSPÓŁPRACA Z RODZICAMI

Gosia

- zaczyna się już na etapie przyjmowania do szkoły, kiedy możemy przybliżyć misję, wizję, metody kształcenia, możemy też spytać rodziców o ich wartości, co dla nich ważne, dlaczego wybrali Sparka, czego oczekują od sparkowej edukacji, jak ją rozumieją. Ja pytam od rodziców o miejsce ocen i kontroli nad ocenami dla nich. Jak chcą się włączać w proces dydaktyczny, czy oddają sprawstwo dzieciom, czym dla nich jest samodzielność a czym kontrola nad edukacją. Czy chcą “się interesować” i śledzić, na ile chcą rozmawiać z dziećmi a na ile z nauczycielami, co znaczą dla nich oceny końcoworoczne, egzaminy
- dla mnie ważne aby rodzic jak najczęściej słyszał :”pozytywne komunikaty” o swoim dziecku, staram się mówić nie jakie ich dziecko jest ale co ma, co potrafi, co widzę, że się ujawnia na lekcjach, na kręgach. Kiedy rodzice słyszą, że wykonuje trud by poznać ich dziecko, czuje, że mamy przymierze i razem możemy pracować “na rzecz dziecka”
- staram się aby rodzice (za pomocą slacka) dostawali info co się dzieje w klasie- jakimi projektami się zajmujemy, jak mogą się włączyć, co nam wyszło, na jakie wycieczki chodzimy, co u nas słychać. O to też zahaczam na rozmowie rekrutacyjnej- czy macie gotowość aktywnie uczestniczyć w życiu klasy, czy

mogę liczyć na bycie w kontakcie z Wami. Staram się tak zapraszać ich do tego by tworzyli społeczność ale także by wiedzieli co w Sparku robią ich dzieci

-proszę rodziców by kontaktowali się bezpośrednio z nauczycielami jeżeli sprawa dotyczy kwestii dydaktycznych, "pokazuje im", że nauczyciele, też mogą dać im odpowiedź, też mogą ich weprzeć - to co Sparkowe we współpracy z rodzicami to, że traktujemy ich jako partnerów do współpracy, że ich głos jest ważny. Kiedy rodzice piszą lub rozmawiają z nami b. często przede wszystkim chcą być wysłuchani. staram się dawać im zwrotkę, że ich głos jest ważny i, że go słyszę

kate

-bardzo ważne są dla mnie /nas nieformalne rozmowy, relacje (reakcje) z rodziców podczas odbierania dzieci ze świetlicy...jest to czas kiedy rodzic wraca zmęczony po całym dniu "roboty" i reaguje bardziej spontanicznie a dziecko też zmęczone jest prawdzie jak dziecko..... albo a- nie chce iść do domu, bo się świetnie bawi i czuje w sparku lepiej niż w domu lub na wspólnych zakupach...albo

b-"napada" rodzica z informacjami a wiesz, a wiesz,, dzisiaj było to i tamto na np..na rysowankach były bazgroły i to było fajne.... i jakie jest cudowne to, że dziecko nie mówi wiesz mamo/tato dostałem piątkę z rysunków a rodzic nie pyta jaką ocenę dziś przyniósł synu...

Ewa:

**Trójpodział odpowiedzialności** i zależności we wsparciu procesu uczenia się dla dziecka

Szkoła - Rodzina - Uczeń

Po stronie szkoły jest tworzenie warunków do rozwoju, dawanie miejsca i przestrzeni do uczenia się i odkrywania. Określa ramy, co uczeń powinien osiągnąć (w wymiarze wiedzy i umiejętności aby przenieść je na swoje kompetencje); szkoła ma być miejscem bezpiecznym, gdzie można popełniać błędy i uczyć się na nich. Akceptuje, że każdy ma prawo do własnego tempa rozwoju i każdy z nas jest indywidualnością.

Rodzice to pierwsze środowisko rozwoju dziecka; uczy podstaw komunikacji, wchodzenia w relacje, radzenia sobie z trudnościami

Uczeń ma wpływ na swój proces kształcenia. Wybiera obszary w których chce angażować się więcej a w które mniej. Te obszary mogą się zmieniać. Ma prawo szukać pomocy w tych obszarach, w których tego potrzebuje i polegać na ważnych dla siebie dorosłych.

Może kształtować kierunek w jakim zmierza szkoła lub nad czym pracuje jego klasa. Może zgłaszać trudności i ustalać rozwiązania.

## KRĘGI

Ewa

W Sparku wszyscy jesteśmy równi. Mówimy do siebie po imieniu niezależnie do tego, ile mamy lat, co lubimy czy jakie pełniemy role.

Kręgi to taki moment, gdzie ta równość ma ogromne znaczenie.

Przede wszystkim staramy się tak zaaranżować przestrzeń, aby uczestnicy spotkania siedzieli na tym samym poziomie i bez 'przeszkód' na środku tak aby uwolnić przestrzeń i otworzyć ją również fizycznie na uczestników.

Na kręgach spotykają się nauczyciele z uczniami, sami dorośli lub sami uczniowie. Zdarzają się kręgi całej społeczności sparkowej - od 1-3 po 4 klasę liceum.

Największa magia dzieje się jednak w mojej ocenie na kręgach klasowych (4,5 - 3 razy w tygodniu; 6-8 2 razy w tygodniu)

Na początku roku jest to czas gdy możemy się lepiej poznać, podzielić wrażeniami z wakacji, doświadczeń obozowych i ważnych dla nas tematów. Tutaj świętujemy uroczystości klasowe i jemy wspólne śniadania :) Przypominamy sobie lub zmieniamy zasady grupy odnosząc się do szkolnych wartości. Nadajemy im sens i moc - tłumaczymy i pokazujemy czasem z perspektywy dorosłego czym jest zaangażowanie na zajęciach a czasem gościmy młodszych uczniów aby opowiedzieli nam, czym jest dla nich szacunek i jak z tej wartości chcemy się wobec siebie wywiązywać.

Na kręgach każdy może wnieść swój temat - rozmawiać o tym co jest dla niego ważne. Pojawiały się do tej pory takie tematy jak: sprzątanie w klasie i "tylko po sobie"; wyrzucanie ogromnej ilości papieru; to, że komuś jest za głośno na zajęciach i to nie sprzyja nauce, organizowanie nocowanek i wspólnych wyjazdów.

Kiedy ktoś wnosi jakiś temat na krąg ważne są tzw. zasady kręgu:

1. mów z serca - mów o sobie, o tym co dla Ciebie ważne, co Ci w duszy gra (nie mów za innych)
2. słuchaj sercem (odłóż na bok ocenianie tego, co mówi druga osoba; bądź uważny na innych i na swoje reakcje)
3. idź na żywioł (ad.3 - słucham uważnie innych bo wiem, że gdy przyjdzie moja kolej, będę wiedział/a co mam powiedzieć. nie muszę ćwiczyć swojej wypowiedzi)
4. nie spiesząc się mów zwięźle (do brzegu i w konkretny sposób opowiadam o tym co czuję w związku z wniesionym tematem; nie muszę zabierać głosu, gdy nie czuję takiej potrzeby lub to co moje powiedziane już zostało.

Na kręgach ćwiczymy także w jaki sposób uczniowie mogą samodzielnie rozwiązywać konflikty między sobą, sposoby reagowania na sytuacje z którymi się nie zgadzamy lub które przekraczają nasz granice, poazujemy wartość współpracy czy dyskutujemy o wydarzeniach na świecie dostosowując język i poziom rozmowy do możliwości rozwojowych naszych uczniów.







Tutaj bardzo cenne jest cotygodniowe spotkanie wychowawców z zespołem SEL aby takie scenariusze zajęć opracować i dostosować ich poziom trudności.

Gosia - co mi dają kręgi i jak wyglądają w klasie 5

-mamy ich 3. W poniedziałek jest organizacyjny, od rana, zaczynamy tydzień, wnosimy swoje tematy, przegadujemy co nas czeka, każdy może coś wnieść, ustalamy plan działania  
-w piątek 2 godziny od rana -1 godzina często na pracę wychowawczą w formie warsztatowej, wnoszę temat z zakresu: kompetencji, filarów i wartości.

-jeden krąg w tygodniu przeznaczam na edukatorium “ogólne”. Uczniowie mogą wybrać cele które chcą realizować ze wszystkich przedmiotów. Mogą także skorzystać ze wsparcia wychowawcy oraz rówieśników

-uczniowie mogą wносить swoje tematy na krąg

	<p>MATERIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO</p>
<p>LINK</p>	<p><a href="#">ZESPÓŁ 4. PEDAGOGIKA &amp; PSYCHOLOGIA</a> Materiały zebrane w odniesieniu do diagnozy i propozycji zmian w zakresie pracy wychowawczej – pedagogiczno-psychologicznego wsparcia w szkole podstawowej Spark Academy. Nagrania obejmują: wywiady z nauczycielami, nagrania z konsultacji ewaluacyjnych nauczycieli i badaczy oraz refleksje z wizyty studyjnej w Norwegii z inspiracjami dla pracy zespołu nauczycieli</p>
<p>ZAWARTOŚĆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> <li> 2022-12-13 notatka ze spotkania.docx</li> <li> 2022-12-27 Zespół ds relacji i wsparcia SEL.docx</li> <li> 2023-02-15 Ola Renata .aac</li> <li> 2023-02-18 Ewaluacja po Norwegii.aac</li> <li> W_2023_06_02 rozmowa o problemie 2.m4a</li> </ul>

## SPARKLING

### Karolina:

Sparkling jest autorską platformą Spark Academy, dzięki której uczniowie oraz nauczyciele mają pod kontrolą proces nauki. Jest to narzędzie, które łączy w sobie funkcję sylabusu przedmiotowego, narzędzia automonitoringu procesu uczenia się ucznia oraz narzędzia planowania procesu edukacyjnego i jednoczesnej kontroli indywidualnych postępów edukacyjnych ucznia, którą może prowadzić nauczyciel przedmiotowy, ale też wychowawca. Przedmioty rozpisane w postaci celów edukacyjnych pozwalają dostrzec progres pracy pojedynczego ucznia ale też monitorowania postępu realizacji programu nauczania przez nauczyciela w przejrzystej formie. Dzięki aplikacji uczeń wie z wyprzedzeniem jaki materiał będzie realizował na lekcjach. Może też w dowolnym czasie powrócić do miejsc, które są dla niego ważne. Również wychowawca mając dostęp do statystyk każdego ucznia uzyskuje funkcjonalne narzędzie, które pozwala mu prowadzić proces tutoringowy w oparciu o obiektywne dane.

### Organizacja roku szkolnego w Sparku skorelowana z aplikacją Sparkling:

Rok szkolny podzielony jest w Sparku na 4 okresy. Uczniowie otrzymują od nauczyciela przedmiotowe cele edukacyjne, razem z kryteriami sukcesu oraz punktacją, jaka jest przypisana za realizację konkretnych kryteriów. Cele edukacyjne budowane są w Sparku na bazie konkretnej metodologii (opartej o ocenianie kształtujące, Ripples model of learning oraz ILO-Intended Learning Outcomes, o tym w dalszej części tekstu), która zakłada rozkład zaawansowania materiału oraz umiejętności na trzech poziomach. Uczeń na początku każdego okresu (checkpointu) dowiaduje się, nad czym będzie pracował z nauczycielem w tym okresie. Ma też jasno wyszczególnione jakie są wymagania (konkretne formy realizacji lub wskazania metodyczne do wykonania danego zadania, a czasami otwarta możliwość do wyboru formy, w jakiej uczeń tworzy wytwór edukacyjny, który jest dowodem osiągnięcia pewnej kompetencji edukacyjnej (kompetencja rozumiana jako wiedza+umiejętność + postawa), by udowodnić nauczycielowi, że dany cel edukacyjny się osiągnęło. Uczeń może realizować cele zgodnie z harmonogramem programu nauczania zaproponowanym przez nauczyciela danego przedmiotu, albo stworzyć swój indywidualny harmonogram pracy nad danym przedmiotem dopasowany do jego indywidualnych potrzeb.

Gdy pojawia się kolejny checkpoint uczniowie otrzymują następną partię materiału edukacyjnego dokładane do tego samego turnusu (turnus w Sparkingu, to jest zbiór celów edukacyjnych wraz z materiałem edukacyjnym realizowany przez konkretnego nauczyciela danego przedmiotu, z konkretną grupą uczniów (nie zawsze jest to zespół klasowy), w konkretnym roku szkolnym. Materiał narasta w ciągu roku szkolnego. Uczeń ma wszystkie cele z danego przedmiotu w jednym miejscu, ale podawane partiami. Jest to celowy zabieg edukacyjny. Materiał narasta, nie jest podawany w jednym pakiecie na cały rok, gdyż go mogłoby przytłaczać ucznia, zwłaszcza młodszych uczniów. Materiał podawany partiami na okresy ok 2-2,5 miesiąca pozwala na dokonywanie wyboru materiału, nad którym pracuje uczeń, ale w kontrolowanych przez strukturę oraz nauczyciela warunkach.

By zapewnić uczniom warunki, w których uczeń ma możliwość brania odpowiedzialności za swój proces edukacyjny, robienia planów i decydowania czego w danym momencie chce się uczyć, system zakłada możliwość realizacji niezrealizowanych celów edukacyjnych do jednego checkpointu wstecz. Cele w danym checkpointie są oznaczone hasztagami konkretnego checkpointu (#checkpoint1, #checkpoint2 itp.). Dzięki temu uczeń może wyselekcjonować sobie cele z konkretnego checkpointu i sprawdzić ile "przeterminowanych" celów jest w jego bazie, ilu zadań nie zdążył zrealizować na czas. Może też sprawdzać, ile zadań ma do zrobienia w danym okresie i podjąć świadome decyzje czy czasowo stać go na to, by zrealizować inne ważne dla niego projekty. Przykładowo uczennica, która zdecydowała się na wzięcie udziału w olimpiadzie filozoficznej, po konsultacjach z nauczycielami biologii, chemii, fizyki i geografii (przedmiotów przyrodniczych) przełożyła realizację celów z tych obszarów na kolejny checkpoint, ze względu na to, że w czasie wrzesień-listopad pracuje nad esejem filozoficznym, co pochłania większość jej czasu. Dzięki temu, że wszystko jest w aplikacji uczennica wie, co będzie musiała nadrobić i może tę pracę świadomie rozłożyć w czasie.

Wewnętrzny System Oceniania (WSO) oraz Przedmiotowe Systemy Oceniania (PSO) w Sparku są ściśle skorelowane ze Sparklingiem. Uczeń otrzymuje ocenę końcoworoczną, która wg



przepisów Prawa Oświatowego musi być wyrażona stopniem na świadectwie szkolnym. Przy ustalaniu ocen sumujących stosuje się następujący algorytm:

- Od 40% dopuszczający
- Od 55% dostateczny
- Od 70% dobry
- Od 85% bardzo dobry
- Od 95% celujący

gdzie 100% to suma punktów za wszystkie cele edukacyjne możliwe do zrealizowania z danego przedmiotu udostępnione uczniowi w systemie Sparkling w ramach programu nauczania.

#### Techniczne uwarunkowania oceny w Sparku:

Sparkling jest narzędziem wykorzystywanym w pracy z uczniem od 4 klasy szkoły podstawowej. Uczniowie są przygotowywani do pracy na celach edukacyjnych już na poziomie klas 1-3, jednak ma to wówczas mniej formalny charakter. W klasie 4 uczniowie otrzymują szkolne komputery i w raz z tym momentem są wdrażani przez nauczycieli przedmiotowych oraz wychowawcę do pracy na celach edukacyjnych z wykorzystaniem aplikacji Sparkling. Odbywają się dwie formy wdrożenia: 1) techniczne, czyli z umiejętności obsługi sparklinga, jako narzędzia; tym zajmuje się głównie wychowawca klasy; 2) metodyczne, czyli z rozumienia sensu pracy na celach edukacyjnych, tym zajmuje się cała kadra nauczycielska tłumacząc metodykę własnych celów edukacyjnych w ramach lekcji przedmiotowych.

W Sparku wszystkie zajęcia edukacyjne są prowadzone metodą celów edukacyjnych, zatem każda forma pracy z uczniem jest oparta o rozpisanie celów w Sparklingu. Nie tylko przedmioty egzaminacyjne, ale też zajęcia projektowe mają swoje turnusy w aplikacji Sparkling. Stosowanie metodyki pracy opartej o cele edukacyjne pozwala na rozpisywanie w ten sposób zadań z zakresu wiedzy i umiejętności przedmiotowych, ale też kompetencji miękkich czy nawet elementów oceny zachowania.

Uczeń za realizację każdego zadania edukacyjnego uzyskuje zaliczenie konkretnego celu edukacyjnego, bądź jego fragmentu w postaci konkretnego kryterium. Cele i kryteria mają przypisaną punktację, która rozliczana jest przez aplikację Sparkling na wynik procentowy. System pokazuje użytkownikom (uczniowi, nauczycielowi oraz wychowawcy) jaki procent celów zrealizował uczeń w danym czasie w odniesieniu do wszystkich wymaganych przez nauczyciela celów w danym okresie. Uczeń realizując dane zadanie zaznacza w systemie (służy do tego specjalna ikona w aplikacji), że pracuje nad danym elementem z turnusu. Wówczas uczeń, nauczyciel przedmiotowy oraz tutor/wychowawca widzi, na jakim etapie realizacji programu jest uczeń. Gdy uczeń jest gotowy, by zaprezentować nauczycielowi swój wytwór może to zaznaczyć w Sparklungu, wówczas nauczyciel otrzymuje powiadomienie, że konkretny uczeń danego dnia zgłosił, że jest gotów do zaliczenia danej partii lub całego celu edukacyjnego. Jeśli dostarczony przez ucznia wytwór np. praca pisemna, sprawdzian, odpowiedź ustna, praca grupowa itp. spełnia kryteria, jakie zostały postawione przez nauczyciela, wówczas nauczyciel w systemie zaznacza, że dane wymaganie zostało przez ucznia osiągnięte. Jeśli jednak praca wymaga jeszcze korekty, uczeń nie osiągnął zamierzonego przez nauczyciela poziomu wiedzy czy umiejętności, wówczas nauczyciel zaznacza w systemie, że uczeń musi pracować dalej nad danym zagadnieniem. Wszystkie te znaczniki mają swoje kolorystyczne oznaczenia w Sparklingu, co



pozwala uczniowi, nauczycielowi oraz tutorowi na bardzo szybką orientację w sytuacji edukacyjnej ucznia. Widzimy nad czym uczeń pracuje, co zgłosił do sprawdzenia przez nauczyciela, co udało mu się zrealizować prawidłowo, a nad czym jeszcze musi pracować.

Wszystkie zrealizowane i potwierdzone przez nauczyciela cele edukacyjne dają uczniowi punkty, które przeliczane są na wynik procentowy. System przeliczania punktów na procenty opiera się na wzorze: wszystkie punkty za zrealizowane przez ucznia cele stanowią licznik, zaś wszystkie punkty za wymagane przez nauczyciela cele stanowią mianownik wzoru. Na tej bazie powstaje wynik procentowy. Ważne jest też to, że do mianownika tego równania wchodzi jedynie cele, które nauczyciel określa, jako cele tzw. "obowiązkowe" dla danego programu nauczania. Są to wszystkie cele oznaczone hasztagiem np. #checkpoint 1. Wszystkie pozostałe cele, które nie są oznaczone hasztagiem danego checkpointu są przez system traktowane jako cele bonusowe. Nauczyciel umieszcza je w programie nauczania w celach rozwojowych dla uczniów - pozwalają zgłębiać dany temat, podnosić swoje kompetencje z danego przedmiotu z materiału, który nie stanowi bazy treści i umiejętności na danym etapie edukacyjnym lub są to też cele tzw. pomocnicze, czyli cele, które pozwalają uczniom wykazać się zaangażowaniem w pracę, by móc "podnieść" swoją ocenę końcoworoczną. Wszystkie cele bonusowe, które zrealizuje uczeń, trafiają do licznika równania, przy jednoczesnym nie zwiększaniu wartości mianownika, co pozwala na zwiększenie ilości procent w realizacji celów edukacyjnych. Możemy mieć też wtedy do czynienia z wynikiem procentowym powyżej 100% z danego turnusu. Oznacza to, że uczeń zrealizował wszystkie cele oznaczone przez nauczyciela jako obowiązkowe oraz jakieś cele dodatkowe. Wynik powyżej 100% nie ma przełożenia w WSO, gdyż ocena celująca mieści się w granicach 95-100%, jednak są to dane istotne dla ucznia, nauczyciela oraz tutora pokazujące zaangażowanie ucznia, jego predyspozycję oraz strategię w procesie edukacyjnym.

#### Przyczyny edukacyjne sparkowego systemu oceniania:

W Sparku chcieliśmy stworzyć system oceniania, który będzie wspomagał monitoring procesu uczenia się. Ocena jest przez nas traktowana, jako integralny element procesu uczenia się. Analizując ocenianie tradycyjne, stosowane powszechnie w polskiej szkole, czyli informacja zwrotna udzielana uczniowi w postaci oceny wyrażone w skali stopniowej, wskazaliśmy na kilka negatywnych aspektów takiego podejścia:

1. Uproszczenie złożoności uczenia się: Ocenianie za pomocą ocen w skali stopniowej może upraszczać złożoność procesu uczenia się. Nie uwzględnia ono pełnego zakresu umiejętności, wiedzy i zdolności ucznia, co prowadzi do utraty informacji o różnorodnych osiągnięciach ucznia.
2. Motywacja oparta na ocenach: Stopnie często stają się jedynym celem nauki, a nie samą nauką. To może wpłynąć na to, że uczniowie będą się uczyć tylko po to, by zdobyć dobrą ocenę, a nie dla rozwoju osobistego lub zrozumienia materiału.
3. Konkurencja zamiast współpracy: Ocenianie na podstawie stopni może zachęcać uczniów do konkurencji między sobą, a nie do współpracy i wzajemnej pomocy. To może prowadzić do rywalizacji i napięć w klasie.
4. Stres i presja: Uczniowie często doświadczają stresu i presji związanego z oczekiwaniami co do uzyskiwania wysokich ocen. To może negatywnie wpływać na ich zdrowie psychiczne i emocjonalne.

5. Strach przed porażką: Stopnie mogą sprawić, że uczniowie boją się porażki i popełnienia błędu. To może zahamować ich kreatywność i zdolność do eksplorowania nowych pomysłów.
6. Brak uwzględnienia rozwoju osobistego: Tradycyjne oceny mogą pomijać rozwijanie ważnych umiejętności miękkich, jak komunikacja, współpraca, samokontrola i rozwiązywanie problemów.
7. Maksymalizacja wyników kosztem zrozumienia: Uczniowie mogą skupiać się na zdobywaniu dobrych ocen, niekoniecznie na pełnym zrozumieniu i przyswojeniu materiału. To prowadzi do krótkotrwałego zapamiętywania zamiast długotrwałego uczenia się.
8. Jednostronność oceniania: Tradycyjne oceny nie uwzględniają różnorodności umiejętności i stylów uczenia się. Niektórzy uczniowie mogą być oceniani niesprawiedliwie ze względu na odmienne predyspozycje.

Uwzględniając powyższe sparkowy model oceniania zakłada, że uczeń ma prawo decydować o tym w jakim tempie się uczy, co preferuje i świadomie wybiera te przestrzenie i przedmioty, z których chce się doskonalić oraz te, które traktuje, jako "przykry obowiązek". W Spark Academy nie jest niczym dziwnym ani nieakceptowanym, jeśli uczeń z zachowaniem zasad szacunku przekazuje nauczycielowi, że przedmiot przez niego nauczany nie jest w obszarze zainteresowań ucznia i będzie chciał zrealizować tylko taką ilość zadań, która pozwoli mu na zaliczenie przedmiotu i uzyskanie promocji do klasy wyższej. Taka świadomość i odpowiedzialność ucznia za swój proces uczenia się jest możliwa między innymi dzięki temu, że uczeń w każdej chwili ma wgląd w swoją aktualną sytuację edukacyjną i potrafi na bazie wyświetlanych w Sparkingu procentów przewidzieć swoją ocenę końcoworoczną. W takim układzie nauczyciel nie jest sędzią sytuacji edukacyjnej ucznia, nie decyduje o jego ocenie. Nauczyciel koncentruje się na udzielaniu informacji zwrotnej do konkretnego zadania. To uczeń sam poprzez planowanie swojej aktywności edukacyjnej decyduje o ocenie końcoworocznej widniejącej na świadectwie. Nie jest to wcale proste zadanie dla młodego człowieka, gdyż pozwala na odwlekanie czasu realizacji zadań, a tym samym ich kumulowaniem i wykonywaniem na ostatnią chwilę. Jednakże takie doświadczenie, które przechodzi większość uczniów w Sparku, staje się niejednokrotnie bolesnym przykładem na to, jak ważna w życiu jest umiejętność planowania i realizowania założonych planów.

Dopiero takie doświadczenia pozwalają uczniom realnie rozwijać umiejętność organizacji i ponoszenia odpowiedzialności za ich proces rozwoju. W tradycyjnym systemie szkolnym to dorosły (nauczyciel) organizuje cały proces nauki, decyduje czego, w jakim czasie uczeń będzie się uczył, w jakiej formie i czasie będzie to zaliczał. Nie ma możliwości dostosowania czasu ani sposobu zaliczenia do preferencji ucznia, do jego predyspozycji, kondycji zdrowotnej, stanu emocjonalnego lub harmonogramu pracy, czyli wszystko to o co jako dorośli walczymy, by było uwzględniane w czasie naszej pracy. Dlatego właśnie oparliśmy nasz system oceniania na założeniu, że uczeń musi mieć ramy swobody, w których wybiera co, w jakiej formie i w jakim terminie poddaje pod ocenę nauczyciela. Taka możliwość nie tylko zwiększa poczucie odpowiedzialności ucznia za swoją naukę, ale też poczucie sprawstwa oraz redukuje stres związany z procesem oceniania.

#### Opis funkcjonalności dla ucznia:

- uczeń może na bieżąco monitorować swój proces edukacyjny poprzez ogólną informację procentową przy każdym turnusie, czyli wiem, jaki procent zadań zadanych przez nauczyciela do realizacji już wykonałem/am;

- uczeń może planować proces realizacji celów, jednocześnie dając znać nauczycielowi, że nad nimi aktualnie pracuje, poprzez oznaczenia danego celu lub kryterium do tego celu informacją “pracuję nad tym”, wówczas jego cele podświetlają się na kolor żółty;
- Uczeń może dać znać nauczycielowi, które cele, bądź kryteria danego celu chce poddać w danym czasie ocenie, wówczas nauczyciel dostaje informację o tym na pulpicie swojej wersji programu;
- Uczeń widzi, które elementy poddane ocenie nie zostały przez nauczyciela zaliczone i może ponownie podejść do ich realizacji;
- uczeń ma całą bazę celów edukacyjnych w jednym miejscu, dodatkowo często do opisu celów dołączone są przez nauczyciela materiały edukacyjne lub wskazówki niezbędne do prawidłowej realizacji danego zadania;
- uczeń może jasno określić, jaką ocenę końcoworoczną otrzyma poprzez przeliczanie wyników procentowych w Sparklingu na ocenę zgodnie z WSO.

#### Opis funkcjonalności dla nauczyciela:

- opracowuje swój program nauczania z pozycji celów edukacyjnych, dzięki czemu ukierunkowuje swoje myśli na perspektywę ucznia i proces, w jakim ma przyswajać wiedzę i rozwijać umiejętności;
- Wszyscy nauczyciele w szkole stosują tę samą metodykę pracy z uczniem poprzez cele edukacyjne, do których uczeń jest przyzwyczajony i na których potrafi pracować;
- nauczyciel nie jest sędzią dla ucznia, pełni bardziej rolę opiekuna i ewaluatora pracy ucznia, przez co łatwiej jest mu pracować na błędach ucznia, za które go nie karze, tylko poprzez wskazywanie ich w pracach ucznia, pomaga mu uporać się z trudnościami, udoskonalić jego wytwory i osiągnąć zaliczenie danego zadania w aplikacji;
- nauczyciel ma szybki wizualny wgląd w poziom realizacji programu nauczania w danej grupie zajęciowej, co ułatwia mu kontrolę procesu;
- nauczyciel w przystępnej wizualnej formie ma wgląd w indywidualną sytuację każdego ze swoich uczniów, dzięki czemu może na bieżąco reagować włączając np. rozmowy motywujące, konsultacje z uczniem, wychowawcą lub rodzicami ucznia; jest to szczególnie ważne, w sytuacji, gdy uczeń ma z nauczycielem podpisany kontrakt przedmiotowy, a dzięki tej funkcji nauczyciel ma dane by sprawdzać czy uczeń realizuje zadania, na które umówili się w kontrakcie;
- nauczyciel może w systemie Sparkling szczegółowo opisywać zasady realizacji danego celu lub kryterium jego realizacji, może też podpinąć materiały edukacyjne niezbędne do jego realizacji, co pozwala na większą indywidualizację pracy z uczniami, gdyż uczeń ma dostęp w dogodnym dla siebie czasie do instrukcji nauczyciela, przez co nauczyciel nie musi wielokrotnie powtarzać tego samego, a uczeń nie jest uzależniony w swoim procesie nauki od obecności nauczyciela;
- nauczyciel w module “historia” może sprawdzić, jak kształtuje się historia edukacyjna wybranego ucznia na jego przedmiocie;
- dzięki oznaczeniom kategorii celów nauczyciel może grupować różne cele ze wszystkich prowadzonych przez siebie turnusów;

- aplikacja pozwala nauczycielowi kopiować cele z poprzednich lat nie tylko z turnusów prowadzonych przez siebie, ale też z turnusów, jakie prowadzili inni nauczyciel, co powoduje, że Sparkling jest również ogromną bazą celów edukacyjnych, z których nauczyciel może korzystać w swojej pracy.

#### Opis funkcjonalności dla tutora/wychowawcy:

- tutor/wychowawca ma w Sparklingu specjalny moduł dzięki któremu może zapoznać się z sytuacją każdego swojego wychowanka,
- tutor ma podgląd ogólne wyniki ucznia w każdym turnusie, ale może też prześledzić realizację każdego pojedynczego celu w danym turnusie, dzięki czemu zyskuje informację a zarazem narzędzie pozwalające na pogłębioną analizę sytuacji podopiecznego
- tutorzy dzięki możliwości uzyskania szczegółowych informacji o sytuacji edukacyjnej swoich uczniów mogą też wspierać ich w procesie realizacji celów, wspólnie z uczniem opracowywać strategie pracy, a w sytuacjach, w których uczeń ma trudności edukacyjne, również bardziej dyrektywnie wspomagać ucznia poprzez tworzenie harmonogramów pracy ucznia razem z mechanizmem kontroli jego działań (jest to szczególnie ważne w sytuacji kontraktów przedmiotowych lub map drogowych).

## WYJAZDY INTEGRACYJNE, WYCIECZKI

Marta:

Wycieczki to stałe punkty w roku szkolnym. Wycieczka integracyjna organizowana jest na początku roku szkolnego, zazwyczaj w 3 tygodniu września. Organizowana jest dla uczniów klas 4-8. Cała organizacja leży po stronie wychowawców. Dzielimy pracę między sobą (szukamy ośrodków, bukujemy miejsca, organizujemy transport, komunikaty do rodziców, rozmowy przygotowawcze na kręgach). Trwają one ok. 4 dni. Jest to niesamowity czas zarówno dla uczniów jak i nauczycieli. Nie bez powodu wycieczka na początek roku nazywana jest integracyjną - z moich doświadczeń faktycznie jest to czas gdzie dzieci mogą pobyc razem nie tylko całym etapem edukacyjnym, ale też klasowym. Po tych wyjazdach uczniowie wracają wzmocnieni. Lepiej się znają. W ogóle czas poza szkołą gdzie dzieci mogą uczestniczyć w różnych aktywnościach (sportowych etc. ale też wspólnych posiłków, wspólnego przebywania w pokojach, organizacji dnia i nocy) są najlepszą formą integracji poznawania siebie nawzajem, ale też możliwością obserwacji tego jak funkcjonują w grupie i indywidualnie poza szkołą. Jest to też czas, w którym nauczyciele również mogą poznać się w innym środowisku. Co roku dołączają nowi nauczyciele lub są zmiany w strukturach kadry. Taka wycieczka jest możliwością poznania nowych osób, ale też daje tym nowym osobom możliwość poznawania się w nieformalnych warunkach.

W trakcie roku szkolnego organizowane są przez wychowawców i innych nauczycieli różne wycieczki. Mogą one być tematyczne - dotyczyć konkretnych zajęć lub wydarzeń, lub integracyjne. Dużą wartością jest dla mnie to, że uczniowie mają realny wpływ na to gdzie chcą wybrać się poza szkołę. Te wycieczki to wystawy, kino, wyjazdy na entry point do innych miast, wyjścia na wspólne posiłki, spacer, wycieczki rowerowe, wyjścia na uniwersytety etc. Tradycją jest już też coroczny zimowy tygodniowy wyjazd w góry. Jest to tzw. biała szkoła, w której dzieci uczą się lub ćwiczą umiejętności jazdy na nartach / snowboardzie

pod okiem instruktorów. Górski klimat i mroźne powietrze jest za każdym razem przeniesieniem się w inny, dość odległy świat, w którym całe dni spędzamy na stoku.

Pod koniec roku organizowany jest też wyjazd klas na kilka dni. Jest to czas, w którym po całorocznej pracy dzieci mogą pobyć razem, odpocząć, złapać oddech. Tak samo dla mnie w perspektywie nauczyciela końcówka roku jest momentem, w którym wspólny wyjazd jest odżywczy i daje powiew w żagle przed obowiązkami związanymi z zakończeniem roku (świadectwa etc).

Obserwując dzieci na wycieczkach mogę zauważyć, że to najlepsza okazja do nauki wielu umiejętności, których standardowo nie ćwiczy się w szkole (takich jak organizacja porządku, przygotowywanie posiłków etc).

Gosia:

dla mnie ważne jest to, że podczas wycieczek nie tylko nawiązują się relacje, ale toczy się proces wychowawczy. Więcej wycieczek to mniej "kontraktów", interwencji wychowawczych, gaszenia pożarów. Mogę poznać dzieci w innym kontekście, mogę poznać je "na nowo".

Damian:

Na początku roku szkolnego (w 3 lub 4 tygodniu września) wszystkie klasy 4-8 wyjeżdżają na wspólny wyjazd na tydzień na zieloną szkołę

Jest to czas integracji, wspólnych rozmów i zabawy (uczniów z uczniami, uczniów z nauczycielami oraz nauczycieli z nauczycielami). Jest to bardzo ważny moment w ciągu roku szkolnego, który ustawia/ułatwia dużą część pracy wychowawczej ze względu na nieformalne rozmowy i wspólną zabawę. Nauczyciele uczestniczą z uczniami w większości zabaw zorganizowanych przez instruktorów zewnętrznych. Jest to dla nich czas kiedy odpowiedzialność za grupę przejmują wychowawcy/instruktorzy zielonej szkoły. Dzięki temu mają możliwość swobodnego dołączenia do grup i autentycznej zabawy.

W czasie zielonej szkoły uczniowie mają ograniczoną możliwość korzystania z telefonów (1 godzina dziennie podczas przerwy poobiedniej). Rodzice poprzez kanał na slacku mają wgląd w fotorelację z tego co się dzieje na campie.

W ciągu roku szkolnego odbywają się wiele innych (na ogół jednodniowych) wycieczek lub wyjść do kina, na wystawy etc. Ilość takich wyjść zależy od potrzeb danej grupy. Uczniowie mają duży wpływ na to dokąd organizowane są wycieczki. Zachęcamy uczniów aby angażowali się w organizację i planowanie swoich wycieczek.

## WSPARCIE ROZWOJU I TALENTÓW UCZNIĄ

Kate:

Uczeń:

- ma możliwość wybrania swojej ścieżki doskonalenia talentów, aspiracji, zamiłowań
- rozwija się w środowisku, które dopuszcza popełnianie błędów i próbowania nowych rzeczy, testowania nowych narzędzi
- uczeń ma możliwość korzystania do nauki z innych przestrzeni niż docelowa sala, w której odbywają się jego zajęcia wpisane w plan
- w przypadku przedmiotów artystycznych uczeń ma możliwość korzystać zajęć prowadzonych przez specjalistów spoza szkoły (np. specjalista do gry na skrzypcach)

Nauczyciel:



- wskazuje źródła do czerpania wiedzy (np. pomaga szukać odpowiednich stron internetowych albo przynosi do szkoły analogowe źródła, proponuje filmy, organizuje wycieczki na wystawy lub wskazuje interesujące miejsca)
- daje uczniowi swobodę w wyborze ścieżki, stwarza bezpieczną atmosferę otwartości, szczerości i zaufania, w której uczeń "nie boi się" wybrać w danej chwili inny przedmiot do nauki, niż ten wskazany w planie,
- uczeń do nauki może korzystać z innych przestrzeni niż standardowa klasa (np. multiroom, czytelnia, jama)

Damian:

Z perspektywy wychowawcy:

Uczeń odkrywa swoje zasoby, umiejętności, mocne strony już od początku kształcenia w Sparku - od klas 1-3. W kolejnych latach / klasach to odkrywanie jest coraz bardziej pogłębiane i uczniowie poprzez samą chociażby organizację zajęć są zaproszeni do wykorzystywania tej zdobytej wiedzy o sobie. Uczą się wykorzystywać swoje talenty do lepszej współpracy w grupie. Tak się dzieje chociażby na projektach Big Idea Day, Smokach (edu scrum), czy też na projektach przedmiotowych.

Wychowawca uczestniczy w tym procesie w roli tutora (indywidualna praca z uczniem) jak i poprzez pracę rozwojową całej grupy.

Dodatkowo, momentami rozwojowymi z perspektywy wychowawcy są wszelkie sytuacje konfliktowe/problemowe, które udało się pojedynczemu uczniowi lub grupie samodzielnie lub ze wsparciem dorosłego (a nie przez dorosłego) rozwiązać. Daje to uczniom/grupie poczucie sprawstwa i wiary w swoje możliwości i jednocześnie zachęca do samorozwiązywania trudnych sytuacji w przyszłości.

## TUTORING

Ewa:

Wychowawca, czyli człowiek który (myśli luźne)

- widzi jednostkę w klasie i klasę w jednostce - wie co każdy może wnieść do zespołu
- rozbudza ciekawość
- wskazuje mocne strony - potrafi przynajmniej 1 talent nazwać
- poznaje podopiecznych i ich rodziców,
- buduje poczucie pewności siebie i bycia sprawczym
- daje dzieciom głos - to zadaniem dorosłego jest pokazać dziecku, że jest ważne dla społeczności, że jego zdanie powinno być brane pod uwagę.
- wych. wskazuje ścieżkę, jednocześnie jej nie odgruzowuje i pozwala każdemu kroczyć nią we własnym tempie - nie zdejmuje wyzwań i nie robi nic za dziecko
- skłania do refleksji
- pokazuje i uczy ogólnie przyjętych norm społecznych - komunikacji, szacunku,
- kształtuje postawy
- widzi swoją grupę jako żywy organizm który się rozwija. wie że konflikt jest nieuniknionym elementem procesu i że nie każdy z każdym będzie bff

Michał:

Tutoring w Spark Academy ma wiele wymiarów i jest realizowany w wielu momentach całego procesu dydaktyczno - wychowawczego. Wynika to z konsekwentnego podejścia do ucznia w sposób indywidualny dający możliwość nawiązania lepszych relacji co przekłada się na wyższą jakość tutoringów.



Pierwszym krokiem jest ustalenie celu, jaki uczeń chciałby osiągnąć na końcu całego procesu. W przypadku uczniów starszych i często bardziej świadomych i śmiałych, cel wynika z ich pomysłów związanych z pasją, edukacją bądź życiem osobistym. W sytuacji pracy z uczniami wymagającymi na etapie konkretyzacji celów większej dyrektywności i wsparcia, korzystamy z narzędzi pozwalających na określenie potrzeb ucznia i poświęcamy na ten etap więcej czasu.

W swoim portfolio mamy kilka sprawdzonych pomysłów na proces doboru tutorów i tutików. Jednym z nich jest tzw. giełda tutorów na której tutorzy prezentują swoje mocne strony, obszary w których mogą udzielić realnego wsparcia, własne zainteresowania czy wyzwania których chcieliby się podjąć. Na podstawie tak zaprezentowanego profilu tutora przyszli podopieczni decydują o tym, z którym tutorem chcieliby podjąć współpracę.

Ważnym elementem na początku procesu tutoringowego jest również określenie zasad, na których tutor i tutik będą współpracować, czyli opracowanie swobodnego kontraktu, będącego wypadkową potrzeb obu stron procesu. Tutor i tutik zgłaszają swoje warunki (np. częstotliwość spotkań i ich długość, zasady odwoływania spotkań, zasada poufności itp.)

Aby uczeń nabral niezbędne doświadczenia, sprawczości, nauczył się podejmować decyzje i radzić sobie w nieprzewidzianych sytuacjach, aby potrafił zaczynać i domykać skutecznie stojące przed nim zadania, aby brał odpowiedzialność za swoje działania potrzebuje zarówno regularnych sesji tutoringowych jak i własnej, samodzielnej pracy pomiędzy spotkaniami. Sesje z tutikiem polegają głównie na planowaniu kolejnych działań, omówieniu pracy jaką tutik wykonał pomiędzy spotkaniami, ewaluacji tej pracy, wyciągnięciu wniosków i omówieniu metody wdrożenia ich w dalszej pracy. Uporządkowanie, podsumowanie i planowanie pod okiem tutora pozwala w znalezieniu motywacji i chęci do dalszego działania, prostuje ścieżki, które bez spotkań z tutorem mogłyby się wydawać zagmatwane i trudne do przebycia.

Praca tutorska z uczniami prowadzona jest w oparciu o autorskie narzędzia Spark Academy oraz zewnętrzne dostępne powszechnie na rynku. Tworzymy i dostosowujemy narzędzia na bazie doświadczeń, obserwacji i relacji z naszymi podopiecznymi. Pomysły na rodzą się z codziennej pracy i odpowiadają na codzienne wyzwania z jakimi mierzą się uczniowie Spark Academy. Stanowią zatem realną odpowiedź na realne problemy.

Koniec procesu tutoringowego to moment świętowania dla tutora i tutika. Wiele procesów tutorskich z uczniami kończy się podsumowaniem przy udziale rodziców, na którym to sam uczeń opowiada o drodze jaką przeszedł, jakich trudności doświadczył, jak sobie z nimi radził oraz o sukcesach jakie stały się jego udziałem. Tutik odgrywa na takim spotkaniu pierwszoplanową rolę.

W ramach procesu tutorskiego ważnym elementem jest praca nad samodoskonaleniem tutorów. Systematyczne szkolenia oraz superwizje pomagają w utrzymaniu jakości pracy z tutikami. Szkoląc się korzystamy z zasobów własnych jak i z oferty zewnętrznych szkoleniowców. Tutorzy spotykają się regularnie i dzielą dobrymi praktykami, wykorzystanymi narzędziami czy przetestowanymi rozwiązaniami. Regularne spotkania i ich merytoryczny charakter budują kulturę tutoringową w Spark Academy

Damian:

Tutoring w Sparku jest metodą pracy rozwojowej z uczniem - naszym tutikiem - poprzez pozytywne wspieranie go w jego drodze do osiągnięcia samodzielnie wyznaczonych celów. W tym celu wspólnie z tutikiem odkrywamy/pomagamy mu uświadomić sobie jego silne strony, talenty i predyspozycje aby wykorzystać tą wiedzę do efektywniejszego działania. Wspólnie wyznaczamy cele rozwojowe - które mogą ale nie muszą opierać się stricte na zagadnieniach związanych z wiedzą lecz mogą być związane z rozwojem cech osobowych, umiejętności.

Tutoring w Sparku opiera się na prawdziwej relacji, partnerstwie oraz na procesie.

Zbudowanie szczerzej relacji opartej na partnerstwie i wzajemnym zaufaniu jest kluczowe do tego aby proces tutoringu przebiegał dobrze i przyniósł pożądane efekty rozwojowe. Dopiero po tym etapie wchodzimy na ścieżkę procesu, określamy zasady dot. spotkań oraz określamy cele i sposoby do nich dojścia.

Ważnym momentem procesu jest celebrowanie sukcesu. Jest to moment do którego zapraszamy (zapraszaliśmy - bo obecnie tak już nie jest) także rodziców. Dzięki temu mogli oni również "na żywo" zobaczyć jego osiągnięcia i wspólnie przeżyć jego sukces.

W Sparku odbywał się również tutoring rówieśniczy pomiędzy klasami 1-3 (tutiki) a starszymi - 6 klasa (tutorzy). Wynikało to z chęci i potrzeb zarówno klas młodszych jak i klasy 6. Ten format spotkań nie charakteryzował się ściśle określonymi ramami - był formą spotkania się młodszych ze starszymi, żeby wspólnie wymieniać ze sobą własne doświadczenia i budować relacje. Spotkania odbywały się na przerwach - to sami uczniowie umawiali się między sobą na spotkania. Natomiast tutor-wychowawca klasy 6 na 1 godzinie kręgu w tygodniu robił z tutorami-uczniemi coś na kształt superwizji, żeby ich wspierać w tym procesie. Sam proces trwał ok pół roku.







Od pewnego już czasu tutoring w Sparku jest związany z rolą wychowawcy. Każdy wychowawca jest jednocześnie tutorem dla swojej grupy/klasy. To rozwiązanie pomaga lepiej poznawać indywidualne moce grupy, którą się opiekuje.

Jednocześnie można zauważyć taki trochę nie nazwany tutoring, który odbywa się pomiędzy zajęciami - np. grupa uczniów skupiona na rozwijaniu swoich umiejętności indywidualnych i zespołowych podczas wspólnych treningów przygotowujących do konkursów sportowych czy olimpiad czy projektów tematycznych. Nauczyciel pracujący z daną grupą pomaga wyznaczać uczniom cele indywidualnego rozwoju w ramach pracy grupowej i uczniowie samo doskonalić swoje umiejętności pracując na wspólny sukces grupy.

Od strony organizacji tutoringu w Sparku można zauważyć potrzebę regularnych i na stałe wpisanych w grafik zajęć nauczyciela spotkań superwizyjnych tutorów. Tego rodzaju spotkania są niezbędne, aby skutecznie wspierać się w rozwiązywaniu problemów, usprawniać działanie, dobierać ćwiczenia rozwojowe. Niezbędny jest również regularny rozwój kompetencji bycia tutorem, ulepszanie swojego warsztatu, wspólna wymiana doświadczeń ale także wspólna celebrowanie swoich osiągnięć jako tutorów.

	<p>MATARIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO II</p>
<p>LINK</p>	<p><a href="#">2023-01 metoda projektu w MOMENTUM</a></p>

## Folder zawiera wywiady z nauczycielami i uczniami relacjonujące zasady pracy metodą projektu w szkole.

ZAWARTOŚĆ	
	2023-01-16-Momentum-A-tu i teraz-Ewelina.MP3
	2023-01-16-Momentum-B-co dalej.MP3
	Dyskusja z uczniami_czerwiec22 4.m4a
	dzień inspiracji.jpg
	metodologia_Momentum.pdf
	Momentum_projekty.m4a

## eduScrum

**Eduscrum** to metoda, którą przyjęliśmy, aby ułatwić uczniom pracę grupową w projekcie, gdzie uczniowie mają sprawczość, bo sami dobierają swoje zespoły na zasadzie kompetencji (a nie sympatii). Chcemy, aby dzięki zastosowanym metodom i formom pracy uczeń sparkowy:

- \*umiał znaleźć swoją dziedzinę, którą się zacieka i polubi
- \*mówił, co myśli i nie bał się wyrażać swego zdania (z zachowaniem kultury)
- \*zachował szacunek dla odmienności
- \*podejmował odpowiedzialność za siebie, swój rozwój i działania
- \*potrafił odkryć swoją wartość, pewność siebie
- \*był aktywnym członkiem społeczności i miał świadomość, że może na nią wpływać, działać, zmieniać na lepsze

## POMOST

Marta:

Spark Academy łączy w sobie tak na prawdę 3 podszkoły: etap 1-3, etap 4-8 oraz liceum. Liceum tak naprawdę ma swoją strukturę i w niej się porusza. Każda z podszkół ma swojego wicedyrektora, trzon zespołu i osoby, które pracują na różnych etapach. Etapy łączą się gdy potrzeba, a gdy potrzeba żyją swoimi osobnymi bytami. Największą trudnością w momentach łączenia jest moment przejścia dzieci z 3 klasy do 4, czyli moment przeskoczenia z jednego etapu do drugiego. Ponieważ praca w tych etapach jest od siebie różnią wydaje się, że jest to moment trudny dla dzieci, ale też często dla nauczycieli. Jest kilka punktów, w którym dochodzi do tarć między etapami:

- posługiwanie się komputerem : w etapie 1-3 jest kilka komputerów dzielonych, z kolei w czwartej klasie każde dziecko dostaje swój komputer
- umiejętności techniczne (komputerowe): w 4 klasie pojawiają się nowe narzędzia, których umiejętności posługiwania oczekuje się od uczniów: sparkling, który jest zupełną nowością dla uczniów. Od tego momentu jest to system w którym zaznaczają swoje postępy w celach edukacyjnych, mają tam dostępne materiały do zajęć. Jest to też forma "rozliczania" uczniów z tego co zrobili

- umiejętność posługiwania się narzędziami google : odbieranie maili, pisanie maili, zaproszenia na wydarzenia, wypełnianie ankiet etc.
- plan zajęć oparty o 45 minutowe lekcje - przejście z luźnego (czasowo) systemu prowadzenia zajęć na dość sztywny podział lekcja przerwa w setach
- wymagania dot. umiejętności czytania i pisania: na naszych spotkaniach wyszło, że nauczyciele 4-8 wymagają pewnych umiejętności, które uważają za niezbędne do pracy w 4 klasie z kolei nie z 1-3 mówią o tym, że wychodząc z 1-3 uczeń nie zawsze MUSI posiadać te umiejętności. I jak z tym pracować?
- zmiana grupy: w etapie 1-3 dzieci mieszane są grupowo/wiekowo, często nawiązują przyjaźnie/znajomości z dziećmi z innych grup. 4 klasa jest tak naprawdę nową klasą, do której przynależą dzieci tylko z jednego rocznika
- duża zmienność nauczycieli: z wychowawcy, który spędza z klasą większość dnia do zmienności nauczycieli co lekcje

Zbudowania tzw. pomostu między tymi etapami ma na celu stworzenie takich warunków by w jak najbardziej komfortowy sposób umożliwić dzieciom zaklimatyzowanie się w nowych warunkach, które są trudne z samego faktu nowości ale też wymagania umiejętności trudnych do nauczenia oraz nowej grupy i nauczycieli. Zauważalne jest, że pierwszy semestr czwartej klasy jest miesiącami nauki, a niektórzy uczniowie mają trudności z używaniem komputerów dłużej.

Podjęliśmy kilka prób wypracowania "pomostu" czyli czegoś co połączyło by te dwa etapy w tym newralgicznym punkcie. Już przed wejściem w projekt norweski spotkaliśmy się w ekipie 1-3, wychowawców 4/5 oraz nauczycieli matematyki i polskiego. Spotkanie to jednak nie przyczyniło do wypracowania wspólnego działania sprzyjającego "pomostowi". Podczas projektu mogliśmy po raz kolejny podejść do tematu. Z mojej perspektywy podjęte działania i spotkanie, które odbyło się w podobnym składzie pokazało mi, że mamy trochę inne widzenie na wymagania w zależności od osoby i uczonego przedmiotu. Temat jest trudny i niedokończony. Wydaje mi się, że potrzebna jest inna metoda na szukanie rozwiązań. Widzimy, że jest to coś co warto było wypracować i jest to temat wciąż żywy. Względem dzieci przez ostatnie lata działały spotkania dla dzieci z 3 klasy na koniec roku szkolnego z wychowawcą klasy 4/5 i uczniami tej klasy. Było to takie wprowadzenie do grupy. Młodsze dzieci miały możliwość popytac jak to jest w tym 4/5 i czego mogą się spodziewać a starsze dzieci podzielić się swoimi doświadczeniami.

Renata: "Z mojej obserwacji wynika, że nauczyciele pracujący w 1-3 i nauczyciele pracujący z uczniami starszymi inaczej definiują takie pojęcia, jak *uczenie się*, *obowiązek*, *wybór*, *poziom umiejętności* czy *zajęcia*. Pojęcia, jak widać, kluczowe w organizowaniu procesu uczenia się uczniów. Do tej pory nie udało się nam znaleźć wspólnego punktu, z którego moglibyśmy wyjść, żeby ów pomost między tymi etapami 1-3 i 4-5 budować. Wyżej wymienione przez Martę "punkty tarć" skupiają się w większości na poziomie technicznych, że tak powiem, umiejętności: obsługa komputera, umiejętność szybkiego i sprawnego czytania i pisania czy plan dnia. W mojej ocenie są to objawy różnego definiowania celów, jakie stawiają sobie nauczyciele na tych etapach. W grupach 1-3 dla nauczycieli ważne jest, żeby dzieci uczyły się samodzielności, współpracy i zaangażowania w działania. W takim podejściu poziom zdobywanej wiedzy czy umiejętności schodzi niejako na dalszy plan, co oczywiście nie oznacza, że nie jest w procesie uczenia się ważny. Nie stoi po prostu na pierwszym miejscu, nie jest celem samym w sobie, tylko raczej narzędziem pozwalającym uczyć się nowych rzeczy. Wydaje mi się, że od klasy 4. te priorytety zamieniają się miejscami i poziom posiadanej wiedzy i zdobytych umiejętności staje się bardzo ważny. Ważny na tyle, że jeśli jest daleki od oczekiwanego przez nauczyciela, uniemożliwia lub znacznie utrudnia wykonanie zadania. Co - szczególnie jeśli dotyczy to większej ilości uczniów - budzi frustrację nauczyciela. Bo spowalnia działanie. Bo różnicuje tempo i poziom wykonania tego samego zadania w klasie. Bo wymaga dodatkowych ćwiczeń, niezaplanych wcześniej przez nauczyciela, co zabiera

czas zaplanowany na inne działania. Co opóźnia... i tak dalej. Wyobrażam sobie, że w takiej sytuacji trudno nie formułować oczekiwań, że coś musi się na etapie 1-3 zmienić. Jeśli wprowadzić te zmiany w organizowanie procesu uczenia się uczniów w wieku wczesnoszkolnym, to musiałby wyglądać on zupełnie inaczej, Dużą część czasu zajęć dzieci musiałoby zająć ćwiczenie umiejętności czysto technicznych: czytanie, pisanie, obsługa komputera, nauka tabliczki mnożenia itd. Trudno jest mi oprzeć się wrażeniu, że z takiej perspektywy najlepiej by było, gdybyśmy na etapie 1-3 wrócili do korzystania z podręczników i wypełniania zeszytów ćwiczeń. Byłoby to zaprzeczenie temu, jak w gronie nauczycielek 1-3 definiujemy edukację i uczenie się (więcej o edukacji w 1-3 napisałam w części "Organizacja szkoły podstawowej Spark"). I w mojej ocenie tutaj tkwi główna przyczyna pewnej niezgodności i różnicy między tak bliskimi przecież klasami trzecią i czwartą. Bardzo bym chciała, że udało nam się ów pomost między tymi etapami zbudować. W mojej ocenie wymagałoby to spędzenia ze sobą dużej ilości czasu i wspólnego ponownego zdefiniowania podstawowych pojęć związanych z edukacją. Inaczej będzie to tylko ewentualne zmienianie metod pracy czy trochę innego planu zajęć. Wydaje mi się, że to trochę za mało...".

## ROLA UCZNIÓW W PROJEKTACH

Paulina:

### 1. Role uczniów w projektach.












- Uczniowie mają ogromną przestrzeń do realizacji projektów mogą to być projekty zarówno własne jak i realizacje tematów zaproponowanych przez nauczyciela. Często w ramach Smoków młodszych dajemy propozycje tematów możliwych do samodzielnego badania przez uczniów wraz z kryteriami sukcesu, po to by nakreślić ramy. Dzieci mogą skorzystać z propozycji lub, jeśli są gotowe, zaproponować swoje pomysły i rozwiązania. W miarę nabierania doświadczenia uczniowie mają coraz większą swobodę i odpowiedzialność w decydowaniu o własnej pracy.
- Zachęcamy uczniów do podejmowania współpracy i realizacji zadań zespołowo, po to by wspierać rozwój kompetencji społecznych.
- Zadaniem ucznia jest przyjęcie odpowiedniej roli w zespole zgodnie z własnymi kompetencjami, możliwościami i potrzebami grupy.
- Uczniowie planują swoją pracę i dzielą się odpowiedzialnościami.
- Są zachęceni do dbania o wysoką jakość merytoryczną projektu, mogą o nią zadbać zwracając się o pomoc do odpowiedniego nauczyciela przedmiotowego.
- Mogą skorzystać ze źródeł proponowanych przez nauczyciela lub dokonać własnego wyboru
- Bywa, że pojawiają się konflikty np o brak zaangażowania. Uczniowie często zaczynają od próby dogadania się samodzielnie, mogą też skorzystać z mediacji rówieśniczej
- Uczniowie zachęceni są do planowania swojej pracy i śledzenia postępów w projekcie z użyciem narzędzi informatycznych np. trello
- Uczniowie doskonalą umiejętność wystąpienia publicznych, prezentowania wyników własnej pracy, przyjmowania informacji zwrotnej, mierzenia się z merytoryczną krytyką.



## EXIT POINT

Ola

- po dziale robimy krótkie podsumowanie tego czego się nauczyliśmy, ogłaszamy termin EP i w zależności od działu wiedzą już wcześniej jaki ma być wytwór albo wiedzą dopiero od dnia, w którym mają zacząć się do EP przygotowywać
- EP jako podsumowanie działu, w którym uczniowie zbierają wiedzę z przedmiotów, poprzedzone wcześniejszymi przygotowaniem
- EP jako zamiennik do sprawdzianu po rozdziale w szkole systemowej – zamiast pisać sprawdzian uczniowie tworzą jakiś wytwór i za pomocą tego wytworu pokazują czego się nauczyli
- uczniowie uczą się współpracy, EP robią w grupach, w parach. Zwłaszcza gdy pracują eduscumem – wtedy pracują na kompetencjach i zupełnie nie spodziewają się kogo zostaną do grupy i do pracy; uczą się pracować poza grupą najbardziej lubianych przez siebie osób, nabywają umiejętności współpracy z różnymi osobami

	<p>MATARIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO II</p>
<p>LINK</p>	<p><a href="#">2023-04 ExitPoints (PROJEKTY UCZNIÓW)</a> Folder zawiera nagrania wybranych prezentacji końcowych uczniów zaprezentowanych w trakcie ExitPoint-ów oraz nagranie wywiadu z rodzicami, którzy opisują osiągnięcia swoich dzieci zdobyte w trakcie działań projektowych</p>
<p>ZAWARTOŚĆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> <li> 2023-04-20-ExitPoint-cz.10-Kosmoludki.MP4</li> <li> 2023-04-20-ExitPoint-cz.11-grupaniewiemnazwy.MP4</li> <li> 2023-04-20-ExitPoint-cz.12-grupaTytusG...nazwaniewiem.MP4</li> <li> 2023-04-20-ExitPoint-cz.13-Kosmoczeki.MP4</li> <li> 2023-04-20-ExitPoint-cz.14-Kosmożabki-Claire.MP4</li> <li> 2023-04-20-ExitPoint-cz.15-FilipS.MP4</li> <li> 2023-04-20-ExitPoint-cz.16-Claire.MP4</li> <li> 2023-04-20-ExitPoint-cz.1-EscapeRoom.MP4</li> <li> 2023-04-20-ExitPoint-cz.2-EscapeRoom.MP4</li> <li> 2023-04-20-ExitPoint-cz.3-escaperoom.MP4</li> </ul>



- ▶ 2023-04-20-ExitPoint-cz.4-Kosmicznałajka-dziennikpokładowy.MP4
- ▶ 2023-04-20-ExitPoint-cz.5-Kosmicznałajka.MP4
- ▶ 2023-04-20-ExitPoint-cz.6-makieta.MP4
- ▶ 2023-04-20-ExitPoint-cz.7-dziennikpokładowy-MikołajR.MP4
- ▶ 2023-04-20-ExitPoint-cz.8-prezentacja grupa2.MP4
- ▶ 2023-04-20-ExitPoint-cz.9-filmyTytusR.MP4
- ▶ 2023-04-20-ExitPoint-cz17-Yukipodsumowanie.MP4
- ▶ 2023-04-20-ExitPoint-cz18-feedbackrodziców.MP4

## PRZYGOTOWANIE DO EGZAMINÓW

Gosia

- nie straszmy egzaminem, ale tworzymy warunki, aby uczniowie mogli się do nich przygotować
- na poziomie 8 a czasem nawet 7 klasy uczeń może zdecydować jak chciałby się przygotowywać
- wrzesień w 8 klasie był dla mnie punktem wyjścia do rozmowy o tym, czym dla uczniów jest egzamin, jak to czują, jak chcą się przygotowywać ale też czego ode mnie oczekują i jak mogę ich wesprzeć. Ta rozmowa pozwala mi "zdiagnozować" motywację uczniów i podpowiedzieć im na co mogą liczyć z mojej strony a co jest po ich stronie. Nie przypominam, nie cisnę, nie straszę ich ale daję im odpowiedzialność, za ten proces. Jestem też wsparciem i zapewniam materiały by mogli [przygotowywać się tak jak potrzebują. W 8 klasie pracują dużo samodzielnie nad celami edukacyjnymi, mogą prosić o dodatkowe materiały, mogą sugerować co by im pomogło. Mogą też nie robić nic
- na angielskim prosili aby co 2 miesiące pojawiały się przykładowe testy egzaminacyjne aby mogli oswoić formułę

Ewa:

Przedmioty egzaminacyjne (matma, polski, angielski) i wspierane na nich kompetencje mają przede wszystkim odnosić się do codziennego życia naszych uczniów i pokazywać że są one obecne w naszym codziennym funkcjonowaniu. Nawet jeśli dane zagadnienie "nie przyda się nam nigdy w dorosłym życiu" uczy nas logicznego myślenia i radzenia sobie.

Jednocześnie sam egzamin nie jest u nas "straszakiem"

Dlatego treści z matematyki itd. realizujemy w połączeniu z nauczaniem międzyprzedmiotowym a nie w oderwaniu od tej części naszego podejścia.


Od 3 lat (po pandemii) wdrożyliśmy pewne rozwiązania, które mają na celu usystematyzowanie wiedzy zebranej podczas 4 lat szkolnych (4-8) i oswojeniu z samym testem i warunkami, w których jest on realizowany.

Podczas Big Idea Day nauczyciele matmy i polskiego organizują powtórki lektur i najważniejszych motywów, ćwiczą zadania, które najczęściej pojawiają się na testach jednocześnie zwracając uwagę na tzw. atmosferę pracy i skupienia. Przy wielości aktywności które szkoła oferuje w formie aktywizującej taki czas skupienia i pracy w ciszy wykształca w uczniach inne kompetencje - planowania, organizacji czasu czy radzenia sobie ze stresem.

Dwa razy do roku organizujemy testy próbne - z losowaniem stolików, komisją i kodowaniem prac, które nauczyciele sprawdzają wg klucza, 0-1 i anonimowo.

**Magda:** *Cieszę się, że uczniowie nie odbierają egzaminów jako zło ostateczne, w młodszych klasach nawet nie poruszamy tego tematu, co pozwala nam się bawić matematyką, a nie uczyć pod schemat. Natomiast zaobserwowałam, że u uczniów na przełomie klasy 7/8 pojawia się samoświadomość, ważności tego egzaminu i sami zgłaszają potrzeby np. rozwiązywania dodatkowych arkuszy z matematyki. Co udało nam się zrealizować w poprzednich latach - klasy 8 na lekcjach matematyki pisali egzamin raz w miesiącu. Dzięki czemu zapoznali się dokładnie z formą arkusza, nauczyli się działać w określonym czasie oraz widzieli swoje postępy.*

**Wiktoria** - Z mojego doświadczenia, widzę, że egzamin jest istotny dla dużej grupy naszych uczniów, ale temat ten pojawia się dopiero w 7 lub 8 klasie. Uczniowie sami wyrażają potrzebę liczenia zadań egzaminacyjnych, robienia powtórek czy próbnych arkuszy i są świadomi tego co może ich wspierać w dążeniu do celu, który chcą osiągnąć, a co im przeszkadza. Jako nauczyciel nie mam potrzeby "straszenia" egzaminem czy przypominania o nim. Moja rola sprowadza się do przekazywania im wiedzy i wsparcia ich w przygotowaniach. Dzięki temu, że mamy stosunkowo bliską relację z uczniami, to łatwiej jest im rozmawiać z nami o swoich obawach i problemach, dzielić się swoimi przeżyciami. Nasi uczniowie też się stresują egzaminami i czasami panikują, ale myślę, a przynajmniej mam dużą nadzieję, że mają w nas wsparcie i nie są z tym sami.

	<p>MATERIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO I</p>
<p>LINK</p>	<p><a href="#">ZESPÓŁ 1. NAUCZANIE PRZEDMIOTOWE &amp; EGZAMINY</a></p> <p>Materiały zebrane w odniesieniu do diagnozy i propozycji zmian w zakresie nauczania przedmiotowego i przygotowania do egzaminów w szkole podstawowej Spark Academy. Nagrania obejmują: wideo rejestrację wybranych lekcji, wywiady z nauczycielami na temat prowadzonych metod pracy i planowanych zmian, nagrania z konsultacji ewaluacyjnych nauczycieli i badaczy, wybrane materiały wypracowane przez uczniów oraz refleksje z wizyty studyjnej w Norwegii z inspiracjami dla pracy zespołu nauczycieli.</p>

ZAWARTOŚĆ	
	2023-05-11 lekcja matematyki
	2023-05-29 przygotowanie_lekcji - matematyka
	2022-12-13 obserwacja lekcji matematyki.docx
	2022-12-13 załącznik 1_ do obserwacji.pdf
	2022-12-13-matematyka_13 grudnia_22.m4a
	2023-01-16-Matematyka-Łukasz-przygotowanie do egzaminów.MP3
	2023-02-09 Teaching and learning in math.pdf
	2023-02-10 Film1_WiktoriaŁukasz.m4a
	2023-02-10 Film2_WiktoriaŁukasz.m4a
	2023-02-14 Ewaluacja po Norwegii_1.m4a
	2023-02-18 Ewaluacja po Norwegii 2.m4a
	2023-04-03 Arkusz obserwacji koleżeńskiej.docx
	2023-04-24 GRUPY - KARTY LOSOWANIA.pdf
	2023-04-27 PODSUMOWANIE SPOTKAŃ.docx
	2023-05-08 Meet – Matematyka .mp4
Dokumenty > General > TL PORTFOLIO I > ZESPÓŁ 1. NAUCZANIE PRZEDMIOTOWE & EGZAMINY > 2023-I	
	Nazwa ↓
	GX040397 nagranie wybranej lekcji przedmiotowej.MP4
	GX030397 nagranie wybranej lekcji przedmiotowej.MP4
	GX020397 nagranie wybranej lekcji przedmiotowej.MP4
	GX010397 nagranie wybranej lekcji przedmiotowej.MP4
	2023-05-24 10 59 30 zdjęcia dokumentujące pracę uczniów.jpg
	2023-05-24 10 59 25.jpg
	2023-05-24 10 59 02.jpg
	2023-05-24 10 57 26.jpg
	2023-05-24 10 56 56.jpg
	2023-05-24 10 56 33.jpg
Dokumenty > General > TL PORTFOLIO I > ZESPÓŁ 1. NAUCZANIE PRZEDMIOTOWE & EGZAMINY > 2023-I	
	Nazwa ↑
	lekcja przedmiotowa - Wiktoria - część 1.mp4
	lekcja przedmiotowa - Wiktoria - część 2.mp4
	lekcja przedmiotowa - Wiktoria - część 3.mp4
	lekcja przedmiotowa - Wiktoria - część 4.mp4

## NAUCZANIE PROBLEMOWE PRZY BIAŁYCH TABLICACH


### Dlaczego

Nauczanie problemowe przy użyciu tablic białych jest preferowane z uwagi na swoje skupienie na praktycznym rozwiązywaniu problemów, co ułatwia uczniom zrozumienie i zastosowanie wiedzy w praktyce, a także rozwijanie umiejętności myślenia krytycznego poprzez analizę i rozwiązywanie trudnych zagadnień.




















W procesie nauczania problemowego z wykorzystaniem tablic białych, uczniowie angażują się w samodzielną eksplorację tematów, analizują problemy, pracują w grupach nad rozwiązaniami, prezentują swoje pomysły i prowadzą dyskusje. Tablice białe stają się narzędziem wizualizacji problemów, interakcji i łatwej korekty rozwiązań, co sprzyja zaangażowaniu uczniów i rozwijaniu umiejętności współpracy i komunikacji. Dzięki temu uczniowie rozwijają kompetencje niezbędne zarówno w codziennym życiu, jak i w przyszłej karierze zawodowej, co czyni tę metodę atrakcyjną i efektywną.



*Łukasz: Największą wartością, jaką widzę jest możliwość szybkiego reagowania. Uczniowie mogą być bardziej zaangażowani, ponieważ mogą aktywnie uczestniczyć w procesie nauki, rysując, pisząc i dzieląc się swoimi pomysłami, a nauczyciel szybciej dostrzega myślenie magiczne w matematycznych rozważaniach.*

**Wiktoria:** Białe tablice dają mi okazję aby móc lepiej obserwować uczniów przy pracy, patrzeć w jaki sposób rodzą się ich pomysły na rozwiązania i jak radzą sobie z trudnościami. Jest to niezwykle cenne doświadczenie móc być niejako obecnym w ich procesie myślenia, słuchać ich dyskusji, jednocześnie oddając im kontrolę nad rozwiązaniem. Sposób myślenia naszych uczniów jest często nieschematyczny i dla mnie absolutnie zaskakujący, a wiele ich rozwiązań jest zupełnie innych niż moje prywatne wyuczone podejście. Obserwowanie ich jest rozwojowe również dla mnie jako nauczyciela. Praca w grupach daje uczniom okazję podejść do zadania od własnej strony, w którą staram się nie ingerować poza prostowaniem błędów merytorycznych lub naprowadzaniem pytaniami pomocniczymi w przypadku braku pomysłów. Na tablicach jest dużo łatwiej obserwować proces tworzenia niż na kartkach w zeszytach, ponieważ jestem w stanie objąć wzrokiem pracę wszystkich grup naraz, śledzić postępy i wyłapywać błędy.

	<p>MATERIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO II</p>
<p>LINK</p>	<p><a href="#">2024-03 Nagrania lekcji PBL - matematyka</a> Nagranie wybranej lekcji prowadzonej metodą problemową, z wykorzystaniem podejścia</p>

## wypracowanego w projekcie dla nauczania przedmiotowego.

<b>ZAWARTOŚĆ</b>	<ul style="list-style-type: none"> <li> Lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 1 - część 1.MP4</li> <li> Lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 1 - część 2.MP4</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 1 - część 3.MOV</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 1 - część 4.MOV</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 1 - część 5.MOV</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 1 - część 6.MOV</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 1 - część 7.MOV</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 2 - część 1.mp4</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 2 - część 10.mp4</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 2 - część 2.mp4</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 2 - część 3.mp4</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 2 - część 4.mp4</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 2 - część 5.mp4</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 2 - część 6.mp4</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 2 - część 7.mp4</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 2 - część 8.mp4</li> <li> lekcja prowadzona metodą problemową - kamera 2 - część 9.mp4</li> <li> zdjęcie białej tablicy 1.jpg</li> <li> zdjęcie białej tablicy 2.jpg</li> </ul>
------------------	--

	<b>MATERIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO II</b>
<b>LINK</b>	<p><a href="#">2023-01 Przygotowanie do egzaminów</a> Wywiad z nauczycielem o organizacji przygotowania do egzaminów z wykorzystaniem nauczania problemowego i pracy przy białych tablicach.</p>
<b>ZAWARTOŚĆ</b>	<ul style="list-style-type: none"> <li> 2023-01-16-Matematyka-Łukasz-przygotowanie do egzaminów.MP3</li> </ul>

## EDUKATORIA

### Dlaczego:

Głównym celem pracy metodą edukatorium jest możliwość różnicowania tempa pracy oraz rozwijanie u uczniów kompetencji samodzielnego uczenia się, organizacji pracy, systematyczności a także współpracy i bycia pomocnym. Nauczyciel staje się opiekunem przestrzeni do nauki - wyjaśnia proces, dba o przestrzeganie zasad i przekazuje uczniom odpowiedzialności za indywidualny proces uczenia się.

### Opis:

Działając metodą Edukatorium, udostępniamy uczniom materiały instruktażowe w [sparklingu](#) i korzystamy z kategorii "Edukatorium". Jeżeli to możliwe, automatyzujemy proces sprawdzania wiedzy i umiejętności, co pozwala na szybką informację zwrotną dla uczniów.

Uczniowie już podczas czytania listy obecności wybierają czym będą się zajmować i pracują w grupach nad wybranymi zadaniami. Jeżeli uczniowie mają pytania, zaczynają od pomocy wzajemnej (uczeń uczy ucznia), dopiero gdy ta metoda zawiedzie udają się po wsparcia nauczyciele.

Na zakończenie lekcji zbieramy się w kręgu, aby podsumować nasze odczucia, osiągnięcia i potrzeby. Informujemy siebie nawzajem o naszych obserwacjach i sugestjach. W przypadku braku postępów, możemy użyć *#kontrakt* przedmiotowego, aby określić dalsze kroki.

Dla nowych nauczycieli stworzyliśmy i doskonalimy [algorytm](#) który ułatwi stosowanie tej metody

**Łukasz:** Często zdarza się, że uczniowie podczas edukatorium mają wiele różnych pytań. Każda para uczniów może wpisać na białej tablicy pytanie lub temat, który chcą omówić. Dzięki temu podejściu, wielokrotnie udało nam się samodzielnie rozwiązać wiele kwestii w kilka minut, bez konieczności angażowania nauczyciela. To nie tylko zwiększa efektywność naszej nauki, ale także kształtuje atmosferę wzajemnej pomocy i wsparcia w naszej klasie, co jest jednym z ważnych celów metody Edukatorium.

**Magda:** Czas edukatorium pokazuję mi, jak ważne jest dać uczniom przestrzeń i czas na samodzielną pracę - to właśnie w tym momencie uczniowie otwierają się i mają wiele pytań, mobilizują się do zaliczania poszczególnych kryteriów, które sami sobie wybierają. Mam poczucie, że edukacja pozwala uczniom ułożyć im plan działania, uczy ich organizacji pracy i planowania.

### Damian:

Edukatoria są taką przestrzenią, na której uczniowie na zajęciach mogą realizować dowolny cel edukacyjny (ze Sparklinga). Jest to przestrzeń współpracy - wskazane jest aby uczniowie wzajemnie się wspierali gdy mają wątpliwości lub mogą poprosić o wyjaśnienia/pomoc nauczyciela.

Często uczniowie w pierwszej kolejności kierują się z problemem do kolegów/koleżanek z klasy, które są ekspertami w danym temacie. Dopiero jak nie są w stanie w gronie ekspertów rozwiązać problemu zgłaszają się do nauczyciela.

Nauczyciel podczas edukatorium pełni rolę opiekuna, osoby wspierającej ucznia w samokształceniu i rozwiązywaniu problemów. Powinien on z uwagą reagować na prośby o pomoc tak, żeby przede wszystkim zachęcić do szukania możliwości rozwiązań problemów w ramach grupy uczniów co



docelowo wzmacnia ich wiedzę o posiadanych kompetencjach w klasie, zaufanie do siebie oraz często prowokuje dyskusje nad możliwymi rozwiązaniami problemu tylko w gronie uczniów.

Nauczyciel może zdecydować czy na jego godzinie zajęć odbywać się będą edukatoria z jego przedmiotu czy też uczniowie mogą realizować dowolny cel z jakiegokolwiek dowolnego przedmiotu.


**Wiktor** - Edukatorium jest dla mnie dowodem na to, że człowiek, który czuje, że ma kontrolę nad tym co robi, czego i jak się uczy jest w stanie dużo lepiej zmobilizować się do pracy i realizować konkretne cele. Jest to niezwykle doświadczenie obserwować grupę nastolatków, dla których zwykle matematyka nie jest najbardziej ekscytującą częścią życia jak przez 40/45 min. siedzą w skupieniu i liczą zadanka, w międzyczasie proszą o pomoc, nie boją się przyznać do błędów. Edukatorium jest też czasem, który nasi uczniowie wykorzystują na uporządkowanie swojej wiedzy, zaliczeń celów i rozeznanie się we własnej nauce. Jednocześnie mają w klasie nauczyciela, który może dotłumaczyć dane zagadnienie lub pomóc znaleźć błąd w rozumowaniu, co nie zawsze byłoby możliwe w warunkach domowych.

## FAKULTETY

Ola








Fakultety dają możliwość realizowania właściwie wszystko co dusza zapragnie. O ile na IMYC (Smoki sr) mamy (jako nauczyciele) z góry ustalone działy i wiemy czym się będziemy zajmować cały rok (oczywiście zdradzając uczniom tytuł działu dopiero po entry pointcie), to na fakultecie nie planuję z góry całego roku. Wynika to z chęci zachowania elastyczności i odpowiadania na bieżące potrzeby uczniów.

- wpływ uczniów na to co się dzieje na zajęciach
- elastyczność nauczyciela, otwarty umysł na potrzeby uczniów
- przestrzeń na realizowanie pasji tych najbardziej zainteresowanych
- realizowanie mapy skarbów metodą DT (co stanowi niejako połączenie z tym co się dzieje w LO)
- uczyli się przez zabawę

	<p>MATERIAŁY ZEBRANE W PORTFOLIO I</p>
<p>LINK</p>	<p><a href="#">ZESPÓŁ 2. EDUKATORIA i TUTORING</a></p> <p>Materiały zebrane w odniesieniu do diagnozy i propozycji zmian w zakresie nauczania łączącego metodę projektu i nauczanie przedmiotowe w szkole podstawowej Spark Academy. Nagrania obejmują: wideo rejestrację wybranych zajęć momentum (praca tutorska) i fakultetów (dodatkowe warsztaty przedmiotowe dla uczniów), wywiady z nauczycielami na temat prowadzonych metod pracy i planowanych zmian,</p>

nagrania z konsultacji ewaluacyjnych nauczycieli i badaczy oraz refleksje z wizyty studyjnej w Norwegii z inspiracjami dla pracy zespołu nauczycieli.

ZAWARTOŚĆ

-  2022-01-20-Dyskusja- momentum.m4a
-  2022-12-21 mapa kategorii do zbadania\_.docx
-  2023-01-16-Momentum-A-tu i teraz-Ewelina.MP3
-  2023-01-16-Momentum-B-co dalej.MP3
-  2023-02-10 nagranie podsumowujące wizytę.m4a
-  2023--2018 Ewaluacja po Norwegii\_Edukatoria.m4a
-  W\_2023-06-19 dyskusja z uczniami.m4a

## Wykaz folderów Portfolio

### Portfolio I

- 2023-02 Miejsca edukacji - szkoły w Halden (rolki)
- 2023-02 MOBILITY no 2 Halden-Norwegia (dokumentacja wizyt studyjnych)
- 2023-02 Spotkania i warsztaty w uniwersytecie HiO Halden
- ZESPÓŁ 1. NAUCZANIE PRZEDMIOTOWE & EGZAMINY
- ZESPÓŁ 2. EDUKATORIA i TUTORING
- ZESPÓŁ 3. PROJEKTY
- ZESPÓŁ 4. PEDAGOGIKA & PSYCHOLOGIA
- ZESPÓŁ 5 LEADERSHIP

### Portfolio II

- 2023-01 metoda projektu w MOMENTUM
- 2023-01 Przygotowanie do egzaminów
- 2023-04 ExitPoints (PROJEKTY UCZNIÓW)
- 2023-05 KONSULTACJE - nauczanie problemowe
- 2023-05 MATEMATYKA wprowadzenie nowych rozwiązań w SPARK
- 2023-05 PROJEKTY SMOK autorskie opracowanie SPARK
- 2023-08 MOBILITY no 2 WARSZTATY całe grono nauczycielskie (co jest sparkowe)
- 2023-08 MOBILITY No 2 WARSZTATY klasy 1-3 POMOST 4-5
- 2023-08 Warsztaty - nauczanie projektowe
- 2023-10 WARSZTATY PISARSKIE teksty nauczycieli
- 2023-12 REPORTAŻ O SZKOLE nagrywane przez uczniów
- 2024-02 Zdjęcia szkoły
- 2024-03 Nagrania lekcji PBL - matematyka